1980 START ÎN ÎNTRECEREA LA MUNCĂ PATRIOTICĂ

Însuflețiți de istoricele hotărîri ale celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, de mobilizatoarele îndemnuri adresate tinerei generații de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, **pionierii sînt hotărîți să contribuie prin noi și noi fapte de hărnicie și cutezanță la înflorirea continuă a patriei. Sub mobilizatorul generic** «Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei», **întrecerea la muncă patriotică organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor se desfășoară la două niveluri:**

A. **ÎNTRE CONSILIILE JUDEȚENE (ȘI AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI) ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR.**

B. **ÎNTRE UNITĂȚILE DE PIONIERI, DISTINCT PENTRU CELE DIN MEDIUL URBAN ȘI DISTINCT PENTRU MEDIUL RURAL.**

PIONIERI ȘI ȘCOLARI AI ROMÂNIEI SOCIALISTE!

Îndeplinindu-vă angajamentele asumate pe anul 1980, veți contribui la:

● **Realizarea a 2 111 noi școli, laboratoare, ateliere, grădinițe și internate.**

● **Amenajarea a 4 740 de baze și terenuri sportive, locuri de joacă etc.**

● **Efectuarea unor activități folositoare în agricultură și silvicultură prin organizarea a 5 000 de tabere de muncă patriotică.**

● **Colectarea a 2 200 tone de plante medicinale și a 1 730 tone de fructe de pădure.**

DRAGI PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Dînd dovadă de hărnicie și spirit gospodăresc, colectînd materiale recuperabile din metal, hîrtie, textile, precum și ambalaje de sticlă, contribuiți la recircularea și economisirea materiilor prime și a materialelor. Realizîndu-vă angajamentul pe anul 1980, veți readuce în circuitul economic:

● **25 323 tone de materiale recuperabile feroase și neferoase;**

● **13 246 tone de hîrtie;**

● **2 121 tone de materiale recuperabile textile:**

● **44 860 219 bucăți de ambalaje de sticlă (borcane și sticle).**

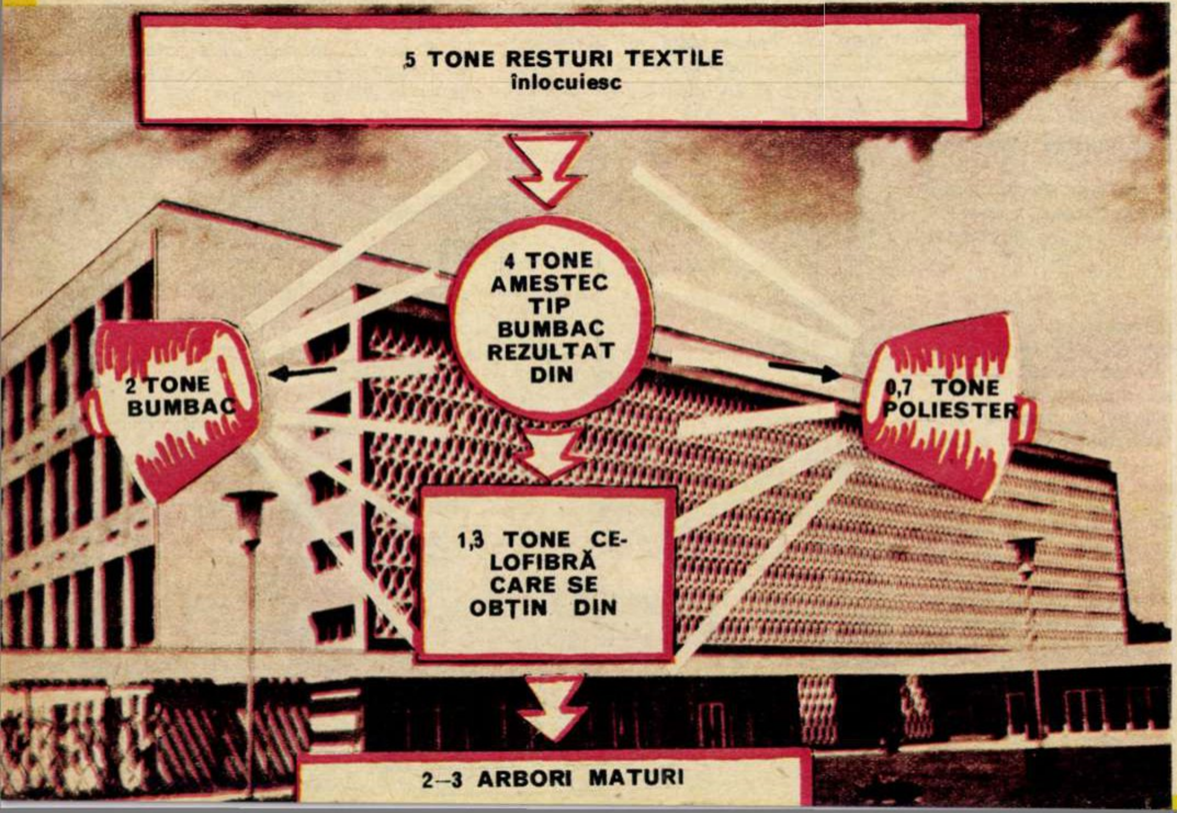

„FIECARE PIONIER – O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI“

Marea întrecere pionierească la muncă patriotică desfășurată sub genericul «**Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei**» — atelier de formare a unor frumoase trăsături de caracter, de educare comunistă prin muncă și pentru muncă a pionierilor și școlarilor — contribuie în același timp la creșterea avuției naționale, la mai buna gospodărire a resurselor naturale și la economisirea unor însemnate cantități de materii prime și energie.

CĂTRE PIONIERI ȘI ȘCOLARI:

Acționînd cu hărnicie și spirit gospodăresc, faceți totul pentru a îndeplini și depăși angajamentele pe care vi le-ați asumat pe anul 1980!

● Dedicați primele voastre succese alegerilor de deputați de la 9 Martie și Conferinței a IV-a a Organizației Pionierilor!

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Pe tot parcursul acestei ample acțiuni, revista «Cutezătorii» va fi un înflăcărat suporter al hărniciei voastre.

— Nu uitați să ne dați vești despre organizarea și desfășurarea activităților, despre stadiul îndeplinirii angajamentelor.

— Nu uitați să ne scrieți despre succesele obținute și despre autorii lor.

— Așteptăm, de asemenea, fotografii!

— Corespondențele trimise la redacție vor purta specificarea: PENTRU «TROFEELE HĂRNICIEI».

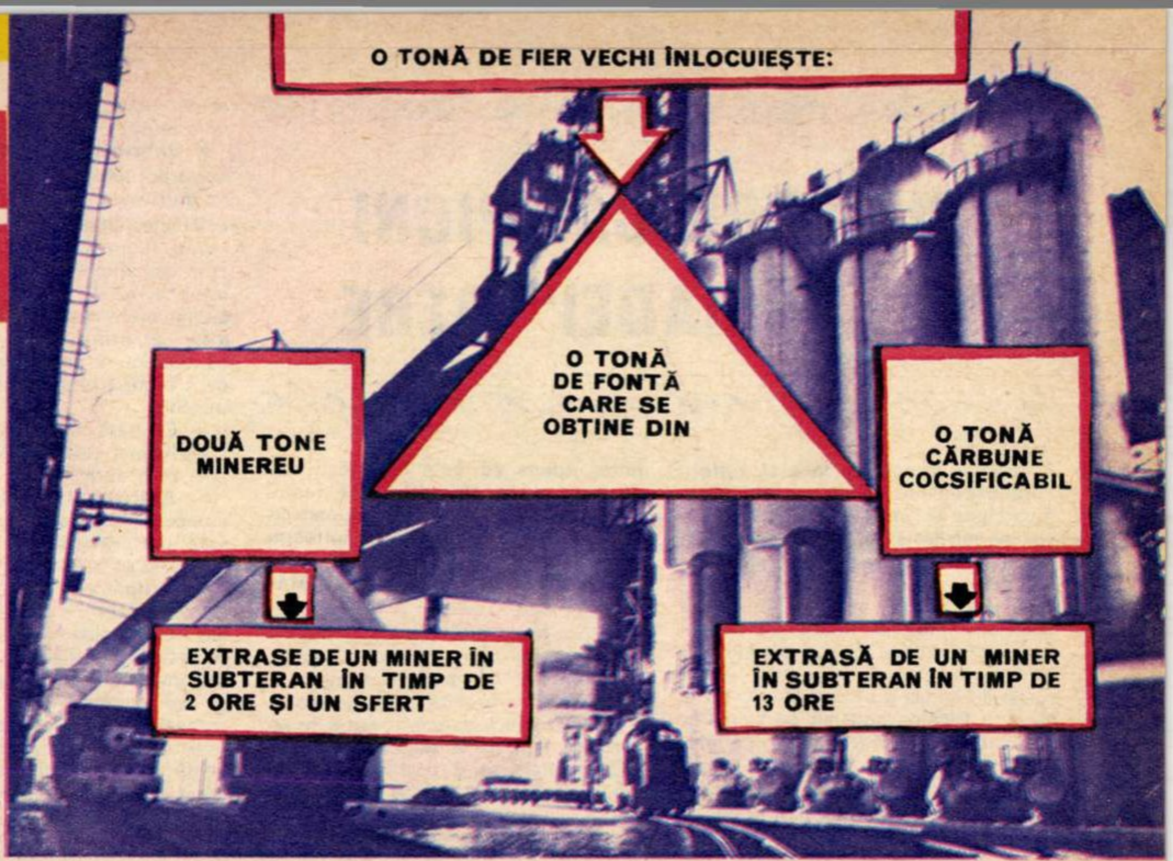
O TONĂ DE FIER VECHI ÎNLOCUIEȘTE:
O TONĂ DE FONTĂ CARE SE OBȚINE DIN
DOUĂ TONE MINEREU
O TONĂ CĂRBUNE COCSIFICABIL
EXTRASE DE UN MINER ÎN SUBTERAN ÎN TIMP DE 2 ORE ȘI UN SFERT
EXTRASĂ DE UN MINER ÎN SUBTERAN ÎN TIMP DE 13 ORE

OPERAȚIUNEA *TROFEELE HĂRNICIEI*

● Pe tot parcursul întrecerii, folosiți opinia colectivului, evidențiați-i pe fruntași la rubricile «Semaforului» vostru! Chenarul de onoare al revistei «Cutezătorii» așteaptă raportul faptelor voastre de muncă!

ATENȚIE!

Pentru a cunoaște valoarea celor 25 323 tone de materiale recuperabile feroase și neferoase pe care v-ați angajat să le colectați pe anul 1980, vă informăm că:

— 1 tonă de fier vechi înlocuiește 1 tonă de fontă;

— 1 tonă de fontă se obține din două tone de minereu și o tonă de cărbune cocsificabil.

Deci: prin colectarea celor 25 323 tone de materiale recuperabile feroase și neferoase contribuiți la economisirea a 50 646 tone de minereu și a 25 323 tone de cărbune cocsificabil.

ȘTIAȚI CĂ...

...Prin colectarea a 13 246 tone de materiale recuperabile de hîrtie contribuiți la economisirea a tot atîtea tone de celuloză?

...Pentru fabricarea unei tone de celuloză se consumă 3—4 metri cubi de lemn, 800 kWh de energie electrică și 250 kg de combustibil convențional? Cunoscînd faptul că un hectar de pădure, ajunsă la maturitate după 50—80 de ani, produce 350 metri cubi de lemn, prin valorificarea celor 13 246 tone de hîrtie pe care v-ați angajat să le colectați pe anul 1980 contribuiți la ocrotirea de tăiere a unei suprafețe de 113—150 ha de pădure!

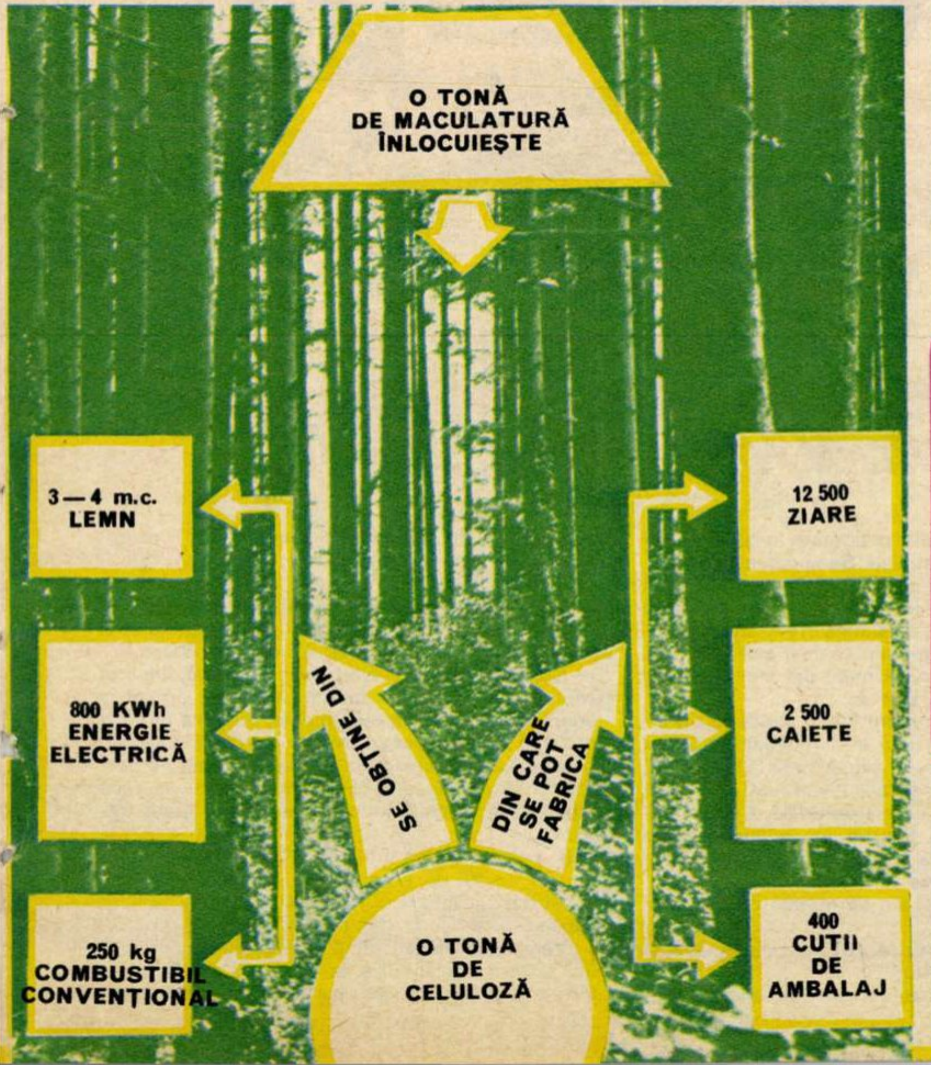

● SEMNAL:

Pentru a veni în sprijinul acestei ample întreceri, revista «Cutezătorii» a elaborat și va publica în viitor un PROIECT de amenajare și folosire a spațiilor destinate colectării de către unități și detașamente a materialelor recuperabile, în vederea livrării lor în bune condiții. Proiectul include, de asemenea, sugestii privind buna organizare gospodărească a acestei participări a tuturor pionierilor la întrecerea desfășurată sub genericul «Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei».

CHENAR DE ONOARE

În 1979, în fruntea întrecerii s-au situat:

a) în funcție de rezultatele globale obținute la toate obiectivele întrecerii — pionierii din județul Sibiu;

b) în funcție de rezultatele obținute în realizarea angajamentelor proprii asumate de consiliile și comandamentele pionierești (în afara obligațiilor din procesul de învățămînt) la lucrări de întreținere și recoltare din agricultură, la strîngerea și valorificarea plantelor medicinale și a fructelor de pădure, organizarea taberelor de muncă patriotică — pionierii din județul Ilfov;

c) în funcție de rezultatele obținute la colectarea și valorificarea materialelor recuperabile — pionierii din județul Caraș-Severin.

În **1980**, an hotărîtor al cincinalului, primele locuri în întrecere vor fi atribuite pionierilor din județele care vor obține cele mai frumoase rezultate în marea Operațiune «Trofeele hărniciei». Dar, dincolo de locul pe care-l veți obține, fiecare dintre voi trebuie să știe că marea cîștigătoare a acestei pasionante întreceri va fi **PIONIERIA.**

Prin spirit gospodăresc, fapte de hărnicie și cutezanță vă formați și creșteți ca fii de nădejde ai patriei!

PRINTRE PIONIERII ȘI ȘCOLARII DIN HOGHIZ, RUPEA, CAȚA ȘI HOMOROD

(urmare din pag. 3)

Pentru cine nu l-a văzut de 5-6 ani, satul Hoghiz e de nerecunoscut. La marginea lui, în «cîmpie», s-a construit și funcționează marele combinat de lianți. Consecință firească — centrul satului a căpătat, **peste noapte,** aspect de oraș (foto 1). Printre blocurile noi se află și școala — nouă și modernă, ca o corabie albă, abia lansată la apă, gata parcă să pornească spre noi și fascinante orizonturi. Aici, în locul tradiționalelor clase, funcționează cabinete, laboratoare și ateliere, iar elevii (foto 2) se străduiesc, împreună cu profesorii lor, să țină pasul cu aceste transformări: rezultate foarte bune și la învățătură, și-n sport, și-n domeniul activității culturale, și la muncă patriotică. Iată doar două dintre inițiativele și realizările lor «de relief»: luarea, în custodie, a întreținerii și amenajării spațiilor verzi dintre blocuri (fiecare detașament răspunde de zona unui bloc) și a parcului central al comunei; pe întreaga perioadă a vacanței de vară, pe echipe, pionierii participă la lucrările de pe șantierul arheologic de la castrul roman din apropiere, sursă din care membrii cercului de istorie și-au amenajat în școală un interesant colț muzeistic.

1

2

Dar mai grăitoare decît toate aceste inițiative și realizări ni s-a părut o... întîmplare. Și aici, ca în întreaga țară, alegerile pionierești sînt în plină desfășurare. Iar la grupa I din clasa a VII-a A, pioniera Eugenia Sîrbu a fost realeasă în funcția de comandantă. Un fapt simplu, obișnuit. În cazul Eugeniei însă, doar în aparență. Pentru că pe lîngă «clasicele» calități — învață foarte bine, e disciplinată, are inițiativă — ei i se mai recunosc încă două: e bună și prietenoasă. La combinat sosesc aproape zilnic noi muncitori din toată țara. Iar la școală, noi elevi — copiii acestora. Perfecta lor integrare în sat, în școală și în clasă nu-i chiar atît de simplă cum s-ar părea. Au, mult timp, nevoie de ajutor, de atenție, de prietenie și de căldură. Ceea ce Eugenia poate și știe să le ofere. Datorită ei și altora ca ea, noii elevi ai școlii precum Valentina Smoleac (din Sarmașu-Mureș), Atilla Szegő (din Turda), Lucian Blaga (din Balada, Bistrița-Năsăud) se simt acum la Hoghiz ca și cînd ar fi localnici de cînd se știu...

La Rupea-Gară, școala e mică, pe măsura localității: doar 74 de elevi. Rezultatele sînt însă surprinzătoare pe toate planurile. Din nou, doar două exemple, concludente: recent, în cinstea alegerilor de deputați de la 9 martie, formațiile artistice ale celor 74 de pionieri și șoimi ai patriei (de dansuri, de cor, soliști vocali și instrumentiști, recitatori) au prezentat pe scena Casei de cultură din cartier un program artistic de «înaltă ținută»; de trei ani consecutiv, promovabilitatea a fost aici de sută la sută, iar «semnele» de început ale acestui an școlar permit să se estimeze că performanța va fi reeditată.

La Școala generală din Cața descoperim cîteva cifre-record, constituind realizările de anul trecut ale celor 404 pionieri și școlari de-aici: 30 tone sfeclă — producție obținută și valorificată de pe lotul școlar —, 121 tone de sfeclă și 20 tone de pătrunjel recoltate de pe ogoarele C.A.P.-ului, peste 10 tone de metal și 1 000 kilograme de plante medicinale. Sînt, cu toții, copii harnici, în vacanțe lucrează cot la cot cu părinții în C.A.P. și în I.A.S., pe ogoare sau la sectoarele zootehnice, dar știu și să se distreze. Au cîteva renumite formații artistice, printre care o echipa de dansuri de... fete-călușari (o tradiție locală pe care ei au preluat-o), precum și o redutabilă brigadă artistică «Semafor».

3

În clasa a VIII-a B, într-o pauză, i-am găsit pe cîțiva dintre elevi strînși în jurul colegei lor Marilena Czakó, pe care recent au reales-o în funcție de comandant de grupă (foto 3). Discutau, cu realismul care-i caracterizează, despre viitoarele lor profesiuni: Marinela va da examen la Liceul pedagogic din Brașov; Gheorghe Savu, Erusalim Boldijor și Vasile Florea vor să ajungă mecanici auto la «Steagul roșu» ori la «Tractorul»; Anușca Mezei va merge la Victoria, la Liceul de chimie; Maria Barbu, Lujja Balogh și Ibolya Kerekes vor urma cursurile Liceului din Rupea, la secția electrotehnică.

La Homorod, în imediata vecinătate a școlii, am descoperit și-am admirat una dintre cele mai frumoase baze sportive din județ. Terenuri bituminate de handbal, baschet, volei, tenis de cîmp, plus o pistă de atletism pe... 6 culoare. Baza aceasta e, în întregime, opera pionierilor și școlarilor de aici. Hărnicia lor pentru care sînt renumiți și apreciați în întreg județul Brașov, s-a concretizat și în alte edificii și amenajări din sat, în contribuția substanțială pe care și-au adus-o la construirea dispensarului și căminului cultural.

Casa pionierilor și șoimilor patriei din Rupea n-a împlinit nici doi ani de cînd a fost înființată. Și, totuși, mulți dintre cei 600 de copii din oraș și din localitățile învecinate care o frecventează știu acum să construiască un aeromodel sau un navomodel cu motor ori diverse dispozitive și aparate electrice și electronice, să conducă un cart. Pentru Gheorghe Ordean, Bruno Petri, Helmuth Wagner și alții ca ei, care visează să ajungă mari mecanici auto, motoarele în doi și în patru timpi nu mai au nici un secret (foto 4). Au avut posibilitatea să le descifreze aici toate tainele.

«Copiii noștri sînt harnici și întreprinzători ca și părinții lor» — ne spunea, încă înainte de a-i fi cunoscut, tovarășa Ioana Helvig, primarul orașului Rupea. O afirmație care ne-a fost confirmată apoi pe deplin, în toate școlile și localitățile prin care am trecut.

C. DIACONU
Foto: C. POPESCU

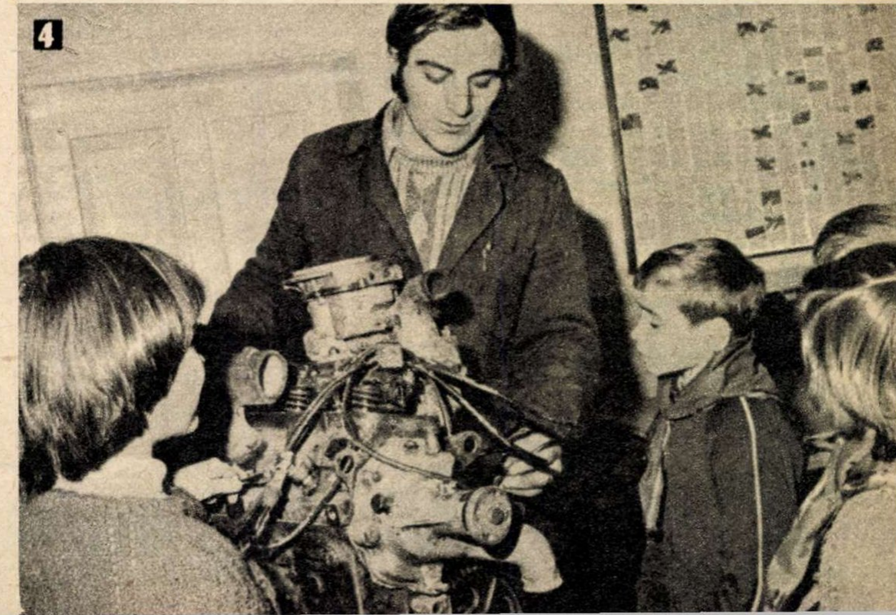
4

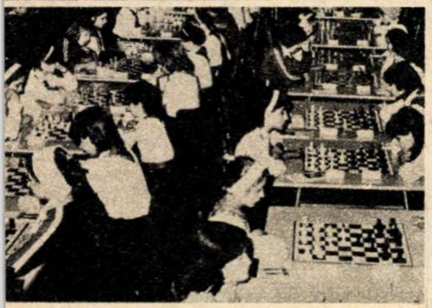

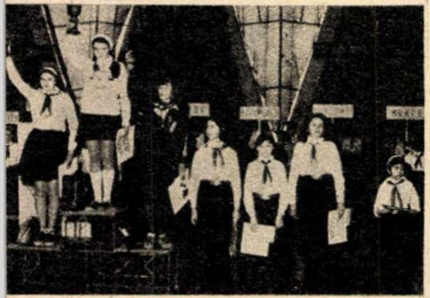

COPIII SE ÎNTREC CU SOARELE

(urmare din pag. 3)

nierii județului Sibiu, care anul trecut s-au clasat pe primul loc pe țară la munca patriotică, ne poate spune multe. Să revenim însă la frămîntările celor doi prieteni, pe care i-am cunoscut la începutul reportajului.

— Deci așa, au lucrat pe ascuns! trase concluzia Ionică.

— Ce mi-e mai necaz e că nu ne-a venit și nouă ideea, că doar nici nu-i prea originală. Am mai aflat eu de-astea o mulțime. Este totuși ceva, recunoscu Marius. Parcă o aud pe Mihaela, o știi, aceea dintr-a opta care cîntă frumos, spunîndu-i, cîntător, tovarășei primar:

— Asociația micilor locatari «Cei ce se întrec cu Soarele» din cartierul «Teilor-Florilor» vă invită la o frumoasă plimbare. Sperăm să nu ne refuzați...

Și, bineînțeles, nu vor fi refuzați. Îi vor arăta astfel mica lor seră de flori timpurii, gazetele și afișele care atrag atenția să nu se provoace nici o stricăciune și nici un fel de neglijențe pe scări și în jurul blocurilor, perdelutele lucrate de ei, scăunelele pentru cei mai mici...

— Tu, Marius, despre cine vorbești? Despre **ei** sau despre **noi**, cei din Stejarului? îi întrerupse Ionică enumerarea presupunerilor.

— Păi, despre ei, răspunse nedumerit Marius.

— Tu nu vezi că se potrivește exact și la noi? Nu pregătim noi flori? Nu avem gazete și afișe? N-au croit fetele cele mai frumoase perdelute, de le invidiau și gospodinele? Nu ai făcut și tu scăunele, insistă Ionel?

— Da, dar nu avem asociație — spuse cu jumătate de gură Marius.

— O să facem și noi una! încheie Ionel și-și văzu liniștit de antrenament.

În ziua aceea cu soare primăvăratic, tovarășa primar a hotărît să-și amîne cu o jumătate de zi unele treburi. Copiii, vechii ei prieteni, «gospodarii cu cravată de pionier», cum îi place adesea să-i numească o convinseseră să facă cu ei o plimbare în cele două cartiere. «O plimbare de lucru», precizaseră cîțiva, convinși că aceasta o s-o determine să accepte invitația.

Luîndu-și haina în grabă, Silvia Ciobotaru a ieșit zîmbind pe ușa primăriei. Știa că își rezerva cîteva ore de nespusă bucurie...

---

truică în dreptul căreia apare cuvîntul scris în franceză. Bineînțeles, literele sînt cam anemice — știi că eu și caligrafia...

— Dacă-mi spuneai la timp, ți le scriam ca de tipar. Ce nu înțeleg e de unde apare cuvîntul?

— Păi nu ți-am spus? Tot de pe o bandă de hîrtie care intră în funcțiune la comanda primei benzi. Sistemul se bazează pe un șir de relee făcute de mine, e o încropeală de mă mir ce-a văzut lumea la el!

— Rîzi de lucrul tău, te miri, spui că nu e decît un snop de tinichele care zdrăngăne într-o canistră de plastic, dar juriul l-a găsit destul de bun pentru expoziție! Dragă Niță Valentin, am impresia că ești cam șmecher: te ponegrești special ca să te contrazic eu, «vai, dar cum poți vorbi așa, ești un geniu!» Asta aștepți?

— N-aștept nimic, oftă Niță. Adică nu prea știu ce să aștept. Au trecut două luni de cînd am predat comisiei de selecție aparatul, în tot răstimpul ăsta n-am primit nici o veste, ajunsesem să nu mai cred că l-am făcut eu, sau că e o aiureală cu care mi-am pierdut timpul de pomană, așa că ieri, cînd m-a anunțat Ionică Ionel, mi-a venit greu să cred că e vorba despre mine.

— Bun profesor, Ionel al nostru!

— Cel mai bun, încuviință Niță.

— Te-a felicitat de față cu toată clasa și pe urmă, deși tema noii lecții era propoziția subiectivă, a făcut ce-a făcut și-a adus mereu vorba despre tine.

— Tani era în pătrățele, a preferat să riște un 4 decît să analizeze fraza «Cine lucrează cu perseverență, rezistînd efortului și insucceselor care sînt inevitabile cînd vrei să realizezi ceva nou, reușește întotdeauna».

— Ce-ți pasă ție de Tani?

— Oricum, are multă trecere și o grămadă de prieteni.

— Prostii! Depinde de calitatea prietenilor. Știu eu ce prieteni are: genul de palavragii de la care nu te alegi cu nimic. Cînd e vorba de sprijin, ajunge și un singur prieten, dar bun, adevărat.

Lui Niță Valentin îi stătea pe buze s-o întrebe dacă n-ar supăra-o să-i fie chiar ea o astfel de prietenă, dar ajunseseră la Casa de cultură și nu era deloc sigur că are destul curaj să spună aceste cuvinte. «Mai tîrziu, hotărî el. De fapt, poate că nici nu e nevoie de vorbă. Unele lucruri apar de la sine».

Ochi experți și mîini dibace transformaseră holul Casei de cultură într-o pădure de arbori cu crengi din oțel inoxidabil, pe care exponatele păreau uimitoare fructe multicolore. Așezate astfel, lucrările se bucurau de cea mai strălucită ambianță, aici pînă și o cutie de chibrituri ar fi apărut drept ceva demn de o atenție specială. Expoziția fusese proiectată de un arhitect tînăr și talentat. Însuși modul ei de organizare constituia o operă admirabilă. Niță Valentin era năuc de fericire că se număra printre eroii zilei și că tocmai în această calitate o adusese cu el pe Mirela. Prin fața ochilor săi, rotunzi de încîntare, treceau într-o dulce harababură tot felul de minunății — lucrări ale colegilor de cine știe unde, pe care el simțea că le prețuiește și le admiră. Erau de toate felurile: «Opticraid» — un mic avion radiocomandat pentru filmări de la o mie de metri înălțime; «Autoinstructor», instalația portabilă pentru învățarea conducerii automobilului; Teatrul de păpuși «Scenomatic», cu patru piese în repertoriu plus o instalație care dădea spectatorilor posibilitatea să schimbe cursul acțiunii după cum credeau ei mai bine; un aparat — «Supercampion» — la care puteai executa o gamă de douăsprezece mișcări diferite pentru dezvoltarea forței, supleței și a reflexelor; niște ochelari de soare al căror filtru devenea de la sine mai tare sau mai slab, după cum era lumina. De multă popularitate se bucura «Năsturache», o scorneală minusculă cu care-ți puteai coase nasturii de la haină sau palton la iuțeală, oriunde te-ai fi aflat, inclusiv pe stradă, fără să te oprești. Niță Valentin era fermecat, bravo lor, băieți deștepți, citea denumirile lucrărilor și numele autorilor, și adresele acestora, și-și schița în gînd planul scrisorilor pe care avea să le trimită hotărît fiind să corespondeze cu toți.

...Îl scoase din starea de vrajă aruncîndu-l într-una de confuzie un aparat lîngă care mulți vizitatori zăboveau îndelung.

— Așa merge, inventatorule? se răsti în glumă Mirela. Canistră de plastic, da? Bandă de hîrtie mîzgălită neciteț? Tinichele? Nu știam că ești și psiholog! Ai vrut să-mi creezi o imagine modestă pentru ca realitatea să mă buimăcească și mai mult!

Niță Valentin n-o auzi, amuțise și asurzise tot încercînd din răsputeri să-și recapete ascuțimea privirii fixate asupra «DEV»-ului. Îl vedea ca prin ceață, o ceață argintiu-trandafirie înfiripată din luciul oțelului cromat al carcasei. Era formidabilă carcasa, dar Niță o vedea pentru prima oară. Examină intrigat ochii multicolori ai cadranelor de control; el nu montase aparate de măsură. În locul ferestruicii prin care se zărea banda, apăruse un mic ecran cu litere luminescente. Niță simți că-l ia cu frig: nici acest ecran nu fusese montat de el. Și pe urmă claviatura... Nu mai erau butoanele uzate ale mașinii de scris, ci niște splendide clape din același oțel ca și carcasa. Să-i fi furat cineva lui Niță mica invenție, dezvoltînd-o? Sau poate că era vorba despre o coincidență? Ambele presupuneri se dovedeau nefondate întrucît pe etichetă scria foarte clar: «DEV 01», — Dicționarul Electronic Valentin. Autor: Niță Valentin, clasa a 8-a. Distincția obținută: premiul I.

— Ar fi trebuit să vină și maică-ta, zise Mirela. Neapărat s-o aduci mîine! Dacă uiți, o s-o invit eu.

Niță își recăpătă în fine graiul.

— Nu! șopti el disperat. Mama **știe** cum arăta «DEV»-ul în realitate.

— Cu atît mai bine.

— Ba cu atît mai rău. Ăsta nu-i aparatul meu. Vreau să spun, nu în întregime. A mai lucrat cineva la el, habar n-am cine. Omul se pricepe, e un specialist de mîna întîi, a făcut ceea ce n-aș fi fost în stare, dar nu era cazul.

Mirela îl examină intrigată:

— Am impresia că succesul te cam tulbură. Ce tot mormăi acolo? Cum nu-i aparatul tău? Poate vrei să spui că...

Niță o întrerupse, palid de enervare, și-i explică din nou:

— E ca și cum ai da o lucrare scrisă la română și cineva ar corecta-o, ar dichisi-o și pe urmă ar pune-o pe catedră. Iei în felul ăsta zece. Mie însă nu-mi trebuie un astfel de zece.

Mirela ridică din umeri:

— De ce te agiți? Se vede că vreun tehnician s-a gîndit să te ajute, să dea o față mai chipeșă «DEV»-ului, să-l facă mai de ispravă. Nu înțeleg ce te supără. În fond, tot ideea ta este. Scrie și pe etichetă: Autor, Niță Valentin! Mai bine calmează-te, dintr-o clipă într-alta o să fii strigat să-ți iei premiul.

Fotografii se apropiau controlîndu-și flash-urile. Niță luă eticheta, o rupse, strecură bucățelele în buzunar, grijuliu să nu scape vreuna pe frumusețea de pardoseală, și despică atît de grăbit mulțimea spre ieșire, încît Mirela, străduindu-se să se țină de el, își pierdu fularul.

A doua zi, profesorul diriginte, Ionică Ionel, fu întrebat în cancelarie, pe un ton foarte acru, drept cine se crede acest Niță de-și îngăduie asemenea ieșiri necontrolate? Cum și-a permis să părăsească expoziția? De ce nu s-a prezentat să-și ia premiul? La curent cu toate amănuntele întîmplării, Ionică Ionel, suspinînd îngrijorat, luă catalogul:

— A, păi lucrurile trebuie lămurite imediat, aveți dreptate. Vă rog să veniți cu mine. Cred că răspunsul cel mai exact doar Niță e în stare să vi-l dea. Ar fi instructiv și pentru colegii lui, nu-i așa?

...Dar nimeni nu-l însoți. Zîmbind amuzat, Ionică Ionel străbătu coridorul intrînd singur în clasă.

Cutezătorii SEMAFOR DE MĂRȚIȘOR

PIONIERILOR GETA IACOB ȘI NICOLAE BUCUR, CLASA A VI-A, ȘCOALA GENERALĂ NR. 20, BRĂILA, CARE FAC CINSTE UNITĂȚII DE PIONIERI:

S-a găsit pe drum un portmoneu;
Are-n el și bani și acte; are și-o
scrisoare.
Dîndu-l omului ce l-a pierdut,
Vor primi din mîna lui o floare...

Geta
Nicolae

PIONIERILOR DIN CLASA A III-A, ȘCOALA GENERALĂ BORTICEȘTI, COMUNA BOTEȘTI, JUDEȚUL NEAMȚ, PENTRU SÎRGUINȚĂ LA ÎNVĂȚĂTURĂ, COMPORTARE FRUMOASĂ, HĂRNICIE ȘI VESELIE:

Ultima zăpadă ce-o purtăm în mînă
E simbol de bucurii și floare
Vine primăvara. Pînă-n stele sună.
Glasul hărniciei noastre viitoare.

ALUCA DUMITRESCU, DE LA GRĂDINI-
IR. 154, BUCUREȘTI, SECTORUL 3, CARE
A OFERIT ACEST MĂRȚIȘOR:

V-am adus un coș cu flori
Dintr-un zbor de rîndunică
Pentru șoimi și pionieri
Și semnez: **Raluca**... mică.

MĂRȚIȘOR

CELOR TREI BĂIEȚI DIN AUTOBUZUL 31

O dimineață de iarnă sticlind de ger. În stația de autobuz, lume multă. Secundele de așteptare par lungi din cauza frigului. Greoi, alunecînd pe luciul zăpezii, sosește, în sfîrșit, autobuzul. Oamenii cu șube grele, cu paltoane mari își fac, încet, loc. Printre ei, o femeie între două vîrste, cu o broboadă mare pe cap. I se văd numai ochii. Grăbiți, oamenii își găsesc loc, își perforează biletele, se așază în așa fel încît să nu se încurce unul pe celălalt. Numai femeia privește în jur, puțin speriată, puțin stingherită.

— Maică, eu n-am bilet și văd că nici încasator nu este.

— Păi, e fără încasator, spune careva.

În aceeași clipă, ca dintr-un resort, trei mîini, trei mîini de copii, din trei colțuri se întind spre ea.

— Poftim un bilet, se aude un glas subțirel.

Femeia ia biletul și mulțumește.

— Eu nu-s de prin partea locului, spune ea cu o anume sfială, parcă scuzîndu-se.

Îi privesc pe copii. Sînt trei băieți purtînd ghiozdane. Au obrajii rumeni de ger, din care cauză privirile lor par mai strălucitoare. Nu sînt împreună, nu se cunosc.

Fiecare coboară în altă stație...

Trei copii și un singur gest, răsfrînt în două cuvinte simple și calde: bună-cuviință. Acestor trei școlari din Autobuzul 31, al căror nume nu-l cunosc, le dedic un mărțișor.

R. CARAGIALE

A VENIT *Primăvara*

Vino, copile, să vezi
Cum din surîs și lumină,
Printre mugurii verzi,
Înflorește luceafărul în grădină.

Un greier a sărit
Drept pe sprînceana lunii
Și cîntă așa de însuflețit
Că-i înmuguresc și sunetele strunii.

A venit primăvara pe jos
Și prin soare,
Cîntînd atît de frumos
Încît se aude și-n izvoare.

Ion CRÎNGULEANU

Celor peste 200 de pionieri de la Liceul «Frații Buzești» din Craiova care, datorită strădaniei la învățătură, au fost selecționați pentru a participa la olimpiadele pe obiecte de studiu:

Pe aripile gîndului zburați
Tot harul înflorit să vi se vadă;
Primii la muncă și învățătură,
Și primii la olimpiadă...

UN MĂRȚIȘOR PENTRU DOUĂ SPERANȚE ALE TENISULUI NOSTRU - PIONIERII ALICE DĂNILĂ ȘI IONUȚ ȘESU.

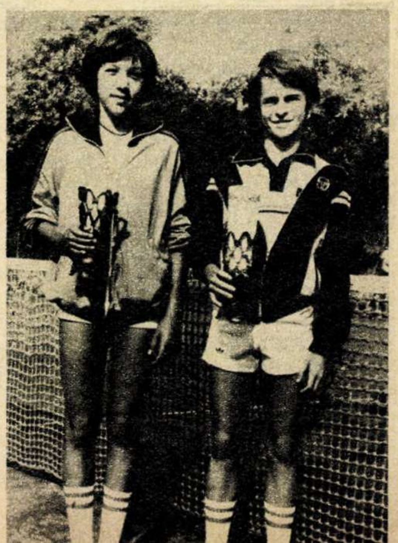

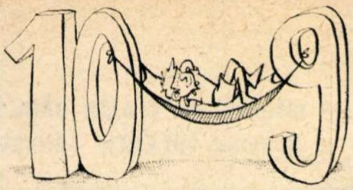

ADRIAN STEFĂNESCU

DICȚIONAR REBUSISTIC

MONOVERBUL ILUSTRAT

Este monoverbul în prezentarea căruia autorul întrebuinţează o ilustrație reprezentînd o ființă sau un lucru, care are sau nu adiționată pe ea sau alături de ea o literă.

În ambele cazuri, ansamblul literă-imagine se interpretează rebusist.

TRANSMISE
(Monoverb ilustrat: 3—8)

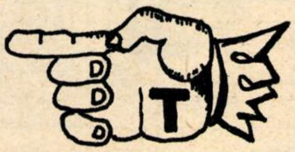

Dezlegarea s-a obţinut prin raționamentul următor: litera T este plasată pe o mînă. Deci o mînă are T sau în mînă este T, ceea ce reprezintă raportul de corespondență dintre literă şi imagine. Prin eliminarea verbului «este» sau «se află», care se subînțelege, obținem soluția: ÎN-MÎNA-TE.

Iată un alt exemplu:

MONTAN
(Monoverb ilustrat: 2—7)

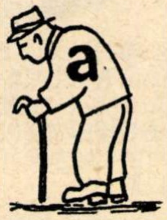

Dezlegare: GÎRBOV+A=GÎRBOVA

• • • • • • • • • • • • •

INSTRUMENTE MUZICALE

Priviți acest desen vreme de 50 de secunde. Acoperindu-l cu o coală de hîrtie, încercați să stabiliți cîte instrumente muzicale ați descoperit și cum se numesc ele.

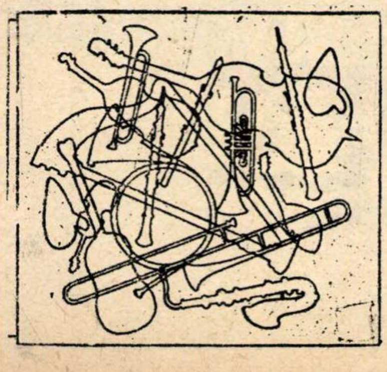

PROMETEU

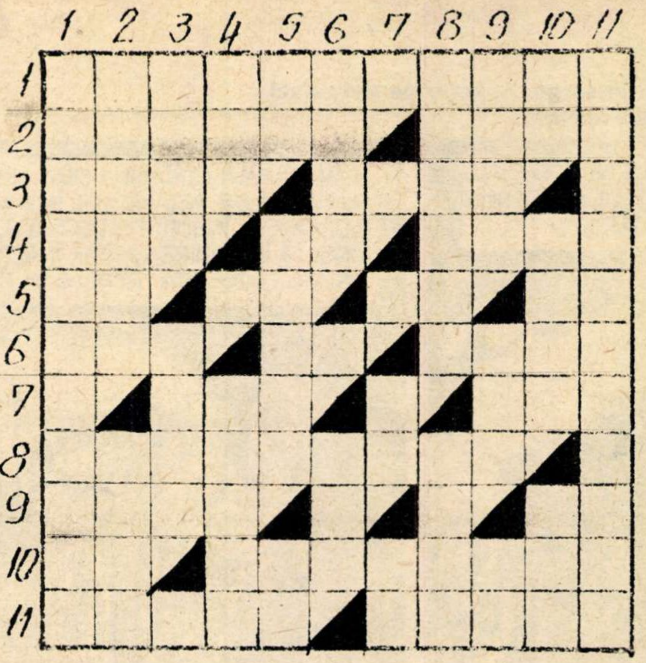

ORIZONTAL: 1. Stadiu al societății omenești a cărei apariție a fost puternic influențată de descoperirea focului. 2. Cărturar umanist român (1788—1869) care, împreună cu fiul său Alexandru, a desenat si difuzat primele reprezentări de pompieri, prin Institutul tipolitografic «Albina» din Iași. Bun de foc. 3. Pe ele scoate flăcări zmeul din basme. Orășel în Tunis. 4. Rîu în U.R.S.S. Țese Oraș în sudul Portugaliei. 5. Din caolin. Între răsăritul și apusul Soarelui. De două ori. Luat de pe aragaz! 6. Centisten (abr. în fiz.). Ten! Un foc cu vîlvătaie (pl.). 7. Rîu în U.R.S.S. Justifică soba. 8. Comandantul pompierilor bucureșteni care, la 13 septembrie 1848, s-a acoperit de glorie împreună cu oamenii săi în lupta cu oastea turcească, în fața cazărmilor din Dealul Spirii. 9. Dorind să atingă Soarele cu aripile sale de ceară, s-a prăbușit în apele mării (mit.). Două lemne! 10. Din inimă! Focul a constituit prima forță de acest fel supusă de om. 11. La ordin, deschide focul. Descurcăreț foc.

VERTICAL: 1. Spătar al Țării Românești (Mihail) care a inițiat o serie de construcții, printre care Turnul Colței, avînd rol de foișor de foc (1714—1715). 2. «Din orașe arzînd» este una dintre poeziile acestei poete. Păstor din Sicilia, victimă a ciclopului Polifem. 3. Vreme de caniculă. A tăgădui. 4. Aici (pop.). Sezonul focului. 5. Luca Horia. Prometeu care, în dragostea sa față de oameni, a furat focul din Olimp, dăruindu-l acestora. Un pompier de frunte. 6. Orășel în Finlanda. Răsărit. 7. Ciolan. Uși! 8. Produs cosmetic care înlesnește o bronzare frumoasă (pl.). Apă. 9. Cel mai important oraș al Beotiei antice, distrus în 336 î.e.n. de către Alexandru Macedon. Singur. Acut. 10. Din timp! Vînat cu pene (pl.). Dînsele din stele! 11. Înflăcărat.

DICȚIONAR: AZIB, TNA, FARU, CSN, EIA, IIAS.

Georgeta DUMITRU

CINE ȘTIE SĂ NE SPUNĂ...

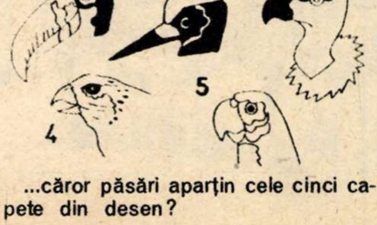

...căror păsări aparţin cele cinci capete din desen?

APA ȘI TEHNICA

CEASORNICUL CU APĂ, unul dintre primele indicatoare ale timpului, a fost întrebuințat încă de asirieni, în secolul VI î.e.n. Dintr-un vas înalt și îngust picura apă printr-o mică deschizătură. Un crainic dădea de știre, cam de 5—6 ori pe zi, cînd vasul se golea, după care era reumplut. Sistemul acesta, ca și ceasornicul solar și cel cu nisip, a fost întrebuințat pînă în veacul al XVIII-lea. Acum o sută de ani, în unele părți ale Asiei se mai puteau vedea ceasornice cu apă.

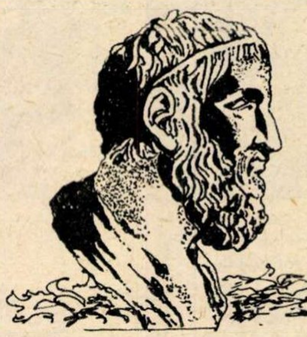

ARHIMEDE (287—212 î.e.n.), vestit matematician și fizician grec al antichității, este autorul unor invenții legate de apă, printre care mașina pentru irigarea cîmpurilor (șurubul lui Arhimede) și mașina în spirală de ridicare a apei, întrebuințată pentru secarea mlaștinilor. Tot el a descoperit și unul dintre principiile fundamentale ale hidrostaticii, principiu care îi poartă numele: orice corp cufundat în apă pierde o parte din greutatea sa, egală cu greutatea volumului de apă dislocat.

LA ROMA, la începutul celui de-al III-lea secol î.e.n., a fost construit unul dintre primele canale de alimentare cu apă din lume. Sistemul de alimentare cu apă cunoscut sub numele de Via Appia avea o lungime de 17 km. În timpul lui Iuliu Cezar, Roma — supranumită Regina aquarum (regina apelor) —, poseda 11 apeducte, ale căror ruine se mai văd și astăzi. Ele aprovizionau orașul cu 13 000 litri de apă pe secundă.

FĂRĂ CUVINTE

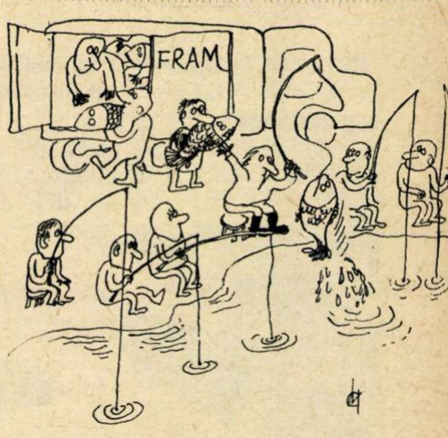

CRĂIȚĂ MÂNDRĂ VASILE

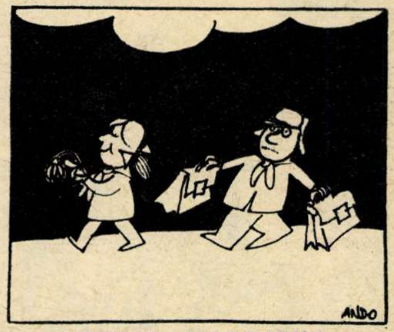

ADRIAN ANDRONIC

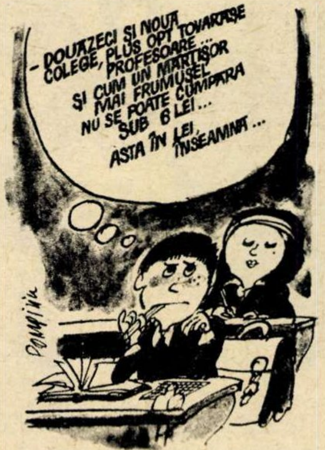
— DOUĂZECI ȘI NOUĂ COLEGE, PLUS OPT TOVARĂȘE PROFESOARE... ȘI CUM UN MĂRȚIȘOR MAI FRUMUȘEL NU SE POATE CUMPĂRA SUB 6 LEI... ASTA ÎN LEI ÎNSEAMNĂ...

POMPILIU DUMITRESCU

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică și tehnică:
Ion MIHĂESCU

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresindu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI 1 LEU

BUREBISTA

9

REZUMAT: Burebista i-a unit sub un singur sceptru pe geto-daci și a consolidat un regat în plină ascensiune.

Evocare istorică de **VLAICU BÂRNA**
Desene: **VALENTIN TĂNASE**

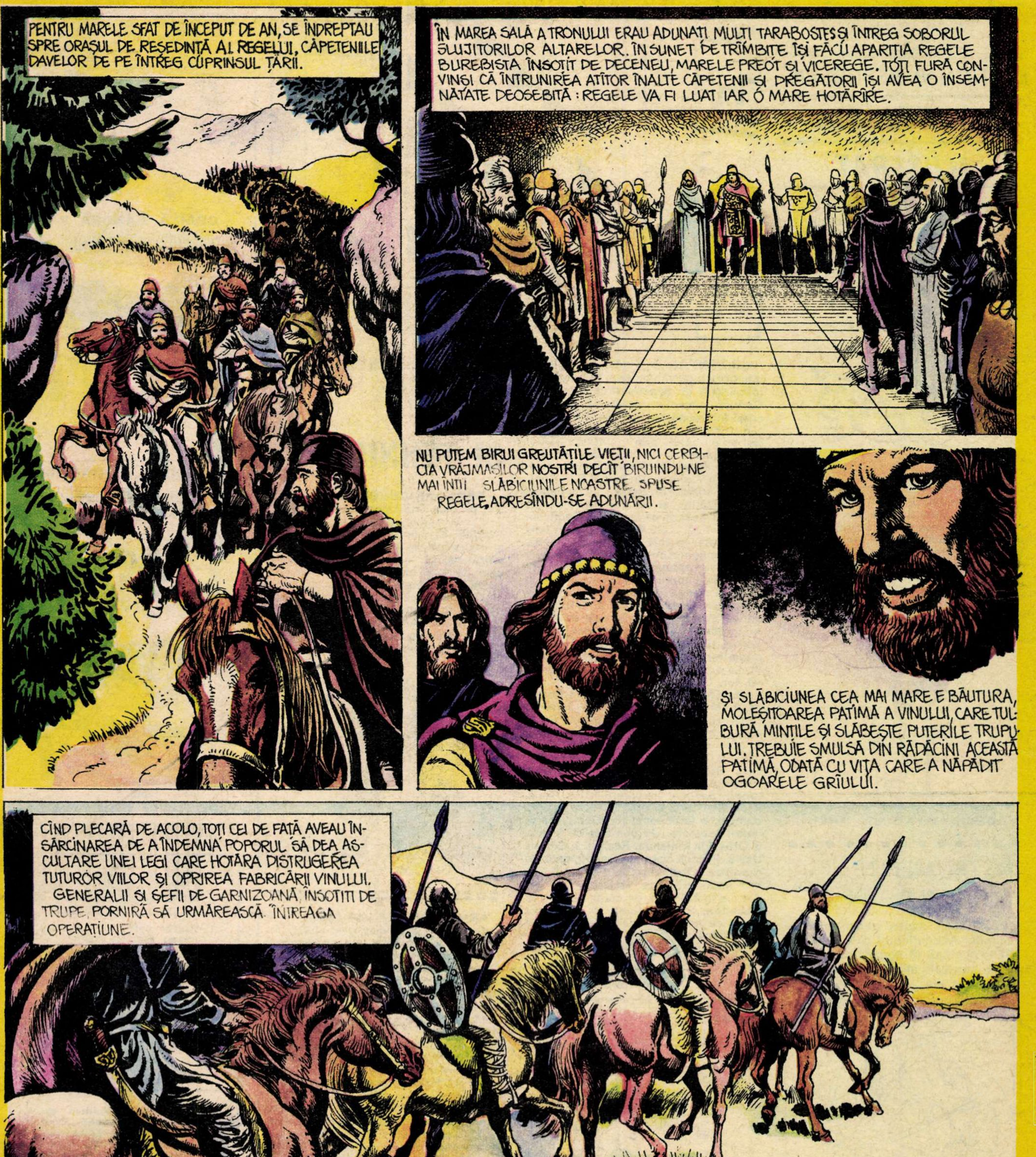
PENTRU MARELE SFAT DE ÎNCEPUT DE AN, SE ÎNDREPTAU SPRE ORAȘUL DE REȘEDINȚĂ AL REGELUI, CĂPETENIILE DAVELOR DE PE ÎNTREG CUPRINSUL ȚĂRII.
ÎN MAREA SALĂ A TRONULUI ERAU ADUNAȚI MULȚI TARABOSTES ȘI ÎNTREG SOBORUL SLUJITORILOR ALTARELOR. ÎN SUNET DE TRÎMBIȚE ÎȘI FĂCU APARIȚIA REGELE BUREBISTA ÎNSOȚIT DE DECENEU, MARELE PREOT ȘI VICEREGE. TOȚI FURĂ CONVINȘI CĂ ÎNTRUNIREA ATÎTOR ÎNALTE CĂPETENII ȘI PREGĂTORII ÎȘI AVEA O ÎNSEMNĂTATE DEOSEBITĂ: REGELE VA FI LUAT IAR O MARE HOTĂRÎRE.
NU PUTEM BIRUI GREUTĂȚILE VIEȚII, NICI CERBICIA VRĂJMAȘILOR NOȘTRI DECÎT BIRUINDU-NE MAI ÎNTÎI SLĂBICIUNILE NOASTRE, SPUSE REGELE, ADRESÎNDU-SE ADUNĂRII.
ȘI SLĂBICIUNEA CEA MAI MARE E BĂUTURA, MOLEȘITOAREA PATIMĂ A VINULUI, CARE TULBURĂ MINȚILE ȘI SLĂBEȘTE PUTERILE TRUPULUI. TREBUIE SMULSĂ DIN RĂDĂCINI ACEASTĂ PATIMĂ, ODATĂ CU VIȚA CARE A NĂPĂDIT OGOARELE GRÎULUI.
CÎND PLECARĂ DE ACOLO, TOȚI CEI DE FAȚĂ AVEAU ÎNSĂRCINAREA DE A ÎNDEMNA POPORUL SĂ DEA ASCULTARE UNEI LEGI CARE HOTĂRA DISTRUGEREA TUTUROR VIILOR ȘI OPRIREA FABRICĂRII VINULUI. GENERALII ȘI ȘEFII DE GARNIZOANĂ, ÎNSOȚIȚI DE TRUPE, PORNIRĂ SĂ URMĂREASCĂ ÎNTREAGA OPERAȚIUNE.

(Va urma)

JUDEȚEANĂ
TIRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU

JOI, 6 MARTIE 1980,
ANUL XIV (NR. 649)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Pentru-a țării împlinire

Azi părinții toți votează
Pentru viitorul țării
Soarele ne luminează
Mai fierbinte largul zării.

Pentru libertate, pace,
Pentru fericirea noastră,
Pentru grîul ce se coace
Aurit în zarea albastră.

Pentru a țării împlinire
Își dau votul pe deplin,
Să avem ca moștenire
Țară mîndră, drum senin.

Cu o mîndrie patriotică deosebită, care încălzește inima întregului popor, aflăm din ce în ce mai des vești despre înaltul prestigiu de care se bucură în întreaga lume tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru felul magistral în care, promovînd ferm politica partidului și statului nostru, militează neobosit în vederea asigurării pe întreaga planetă a unui climat de pace, respect și conlucrare echitabilă între toate națiunile.

Miercuri, 27 februarie, a avut loc, la Palatul Republicii, ceremonia înmînării tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a Medaliei de aur, cu eșarfă și plachetă, a Institutului pentru problemele unei noi ordini economice internaționale, precum și a plachetei, cu efigie, în aur, emise cu prilejul aniversării a cinci ani de la crearea institutului.

În cadrul aceleiași solemnități, tovarășei Elena Ceaușescu i-a fost înmînată Medalia de aur cu plachetă a Institutului pentru problemele unei noi ordini economice internaționale.

La ceremonie au luat parte tovarăși din conducerea de partid și de stat, precum și reprezentanți ai vieții științifice din țara noastră.

Erau de față membrii delegației Institutului pentru problemele unei noi ordini economice internaționale.

Exprimînd calde mulțumiri, a luat cuvîntul tovarășa Elena Ceaușescu.

În cadrul ceremoniei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit o cuvîntare, urmărită cu larg interes de cei prezenți.

Prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu în mijlocul oamenilor muncii, pentru a se sfătui nemijlocit atît asupra activității din fiecare domeniu cît și asupra problemelor întregii țări, este o realitate permanentă care însuflețește și mobilizează munca și viața fiecăruia dintre noi.

Joi, 28 februarie, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România s-a aflat în mijlocul colectivelor de muncă de la marile uzine bucureștene I.M.U.A.B., 23 August, Republica, Întreprinderea de lînă pieptănată, importante unități ale industriei republicane, care au o pondere însemnată în economia Capitalei.

Această vizită de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu are o semnificație aparte: este o nouă întîlnire cu puternicele colective muncitorești de aici, care au propus în unanimitate pe tovarășul Nicolae Ceaușescu drept candidat în circumscripția electorală nr. 1 «23 August» a municipiului București, pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, dînd astfel expresie dragostei și înaltei prețuiri pe care oamenii muncii din întreaga țară, întregul popor le au față de secretarul general al partidului, cel mai iubit fiu al națiunii noastre socialiste. A doua zi, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a aflat în mijlocul oamenilor muncii de la Întreprinderea mecanică de utilaj chimic, Fabrica întreprinderii «Vulcan» pentru cazane energetice de pe platforma industrială Berceni, Întreprinderea de mașini grele și Întreprinderea «Danubiana». Întîlnirile s-au desfășurat în atmosfera de intensă activitate politică, de muncă însuflețită prilejuită de alegerile de la 9 Martie, eveniment de însemnătate deosebită în viața poporului, a întregii țări, întîmpinat pretutindeni, la orașe și la sate, de toți oamenii muncii din patria noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — cu succese remarcabile în îndeplinirea sarcinilor cincinalului actual — temelie trainică pentru înfăptuirea obiectivelor economico-sociale trasate de programele adoptate de Congresul al XII-lea al partidului.

35 DE ANI DE LA INSTAURAREA PRIMULUI GUVERN REVOLUȚIONAR DEMOCRATIC

6
MARTIE
1945

Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944 a impulsionat lupta maselor populare pentru instaurarea unei puteri politice de tip nou. Din inițiativa Partidului Comunist Român, în luna octombrie 1944 s-a constituit o coaliție a forțelor democratice — Frontul Național Democrat. Astfel au fost antrenate în lupta revoluționară antifascistă și antiimperialistă, alături de muncitori și țărani, toate forțele înaintate ale intelectualității, tineretul, precum și oameni ai muncii reprezentînd naționalitățile conlocuitoare.

Ample manifestații populare cerînd un guvern democrat care să reprezinte interesele poporului au avut loc, practic, în toată țara. La orașe și la sate, lozinca la ordinea zilei era: «Vrem guvern F.N.D.» Aceste manifestații au culminat cu un mare miting, care a avut loc la București, la care au participat sute de mii de oameni. Tineretul s-a situat în primele rînduri ale acestor acțiuni revoluționare.

Conduse de Partidul Comunist Român, masele largi populare au trecut la acțiuni ferme de înlocuire a elementelor reacționare din aparatul de stat cu elemente democratice. În locul foștilor primari și prefecți reacționari, masele revoluționare și-au instalat proprii reprezentanți. Concomitent, la sate, cu sprijinul muncitorilor au avut loc acțiuni menite să înfăptuiască reforma agrară pe cale revoluționară. S-a constituit un guvern în formația propusă de Partidul Comunist Român și de celelalte grupări politice din cadrul Frontului Național Democratic. Noul guvern instaurat la 6 Martie 1945, condus de dr. Petru Groza — patriot și remarcabil militant progresist, a creat un nou cadru istoric în România, favorabil cuceririi depline a puterii politice, înfăptuită la 30 Decembrie 1947, și trecerii la revoluția socialistă.

După cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, **«Victoria istorică de la 6 Martie a fost rezultatul luptelor revoluționare ale maselor largi populare, desfășurate sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru lichidarea puterii burghezo-moșierești și făurirea unei noi orînduiri sociale. Astfel, constituirea guvernului Groza nu a reprezentat o simplă schimbare de guvern, ci o schimbare a înseși regimului politic din țara noastră: instaurarea puterii revoluționar-democratice a muncitorilor și țăranilor».**

Cei 35 de ani care au trecut reprezintă o epocă în care s-au produs schimbări fundamentale în toate domeniile vieții sociale, în conștiința și în gradul de cultură și civilizație al oamenilor, în continua îmbunătățire a calității vieții. Această epocă de lumină pe care o trăim își află împlinirea în unirea eforturilor întregii națiuni pentru înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea care dau substanță și contur chipului de mîine al țării și oamenilor ei.

9 1980 martie

VOTÎND CANDIDAȚII FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE, PĂRINȚII ȘI FRAȚII NOȘTRI MAI MARI VOTEAZĂ PENTRU ÎNFLORIREA CONTINUĂ A PATRIEI, PENTRU VIITORUL NOSTRU FERICIT!

A FI COPIL ÎN ROMÂNIA ÎNSEAMNĂ...

... accesul gratuit la toate gradele și formele de învățămînt

... 30 000 de unități școlare din care 3 300 sînt școli și secții cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare

... 1 496 titluri de manuale școlare utilizate în acest an din care 583 sînt în limbile naționalităților conlocuitoare

... 19 225 milioane lei alocați învățămîntului numai în anul 1980

COPIII, PRIMARUL ȘI SATUL LOR

Așezat în podișul Covurluiului, între Galați și Tecuci, satul Cudalbi de odinioară era parcă ocolit de istorie. Dar nu numai pentru că apa era sălcie, amară. «Eram departe de miezul vieții; nimeni nu venea aici, nimeni nu pleca de aici. Și mai ales, nimic nu se schimba», își amintește Dumitra Bîrsan, primarul comunei de azi — viitor oraș agroindustrial. Cînd în 1950 a luat naștere prima cooperativă agricolă din sat, zestrea proaspetei comunități număra exact: 10 boi, 4 pluguri și 4 grape! Astăzi, cele două cooperative agricole de producție: Cudalbi I și Cudalbi II au 20 de tractoare și 40 de combine — ca să amintim numai utilajul «de forță».

Copiii de azi ai satului cunosc acestea toate din citite și auzite. Să facem un mic calcul: dacă socotim vîrsta lor medie în jur de 12 ani și scădem din aceștia primii 5—6 ani (cît îi trebuie unui copil ca să ajungă să înțeleagă ce se petrece în jurul său), ar însemna că generația tînără, pionieri și școlari din Cudalbi, este martora unui crîmpei de numai 7 ani din istoria satului lor. E mult? E puțin?

RĂSPUNSURILE

Un splendid cămin cultural împodobește centrul comunei. Aici,

ILIE TRAIAN

(CONTINUARE ÎN PAG 8)

Demn ocrotiți de-o rază

Suav în muguri saltă primăvara,
în trunchiuri sevele fierbinți s-adună,
pe cei mai buni azi îi alege țara
și fruntea cu lumini le-o încunună.

Destoinici fii cu brațe tot zvelte
conduc idei și gînduri mari în faptă,
noi lîngă ei cu cărți și cu unelte
suim în primăvara ce ne-așteaptă.

În larg de vis privirile scrutează
grădini rotunde care dau în floare;
— Veniți, copii, demn ocrotiți de-o rază,
lîngă părinți la-nalta sărbătoare!

GEORGE CHIRILĂ

Din agenda unui pionier comandant

ÎMPREUNĂ MUNCIM, ÎMPREUNĂ NE BUCURĂM DE ROADELE MUNCII NOASTRE

CARTE DE VIZITĂ PENTRU UN VIITOR ORAȘ:

IERNUT

- Locuitori: **12** mii dintre care **1 264 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor.**
- **Mai bine de un sfert** din numărul sătenilor sînt **muncitori în industria comunei:** Centrala termoelectrică Iernut, Întreprinderea pentru producerea nutrețurilor concentrate, unitățile de deservire a populației. Ceilalți localnici lucrează în agricultură, la I.A.S., la fermele de creștere a peștelui, a oilor, a vitelor.
- **Peste 3 000 de elevi** se pregătesc temeinic, în cele două licee cu profil energetic și agroindustrial, pentru a face față necesităților viitorului oraș.
- De curînd, a fost înălțată **o casă de cultură ultramodernă.**
- Anul trecut, locuitorii comunei au realizat **prin muncă patriotică lucrări în valoare de trei milioane de lei.**
- Locuitorii Iernutului — români și maghiari — s-au angajat ca în anul 1980 să realizeze peste plan o producție de **un miliard șapte sute de mii de lei.**

Angela răsfoiește gînditoare micul carnețel cu coperți albastre. Literele mici, cuminți sau rîndurile neastîmpărate, scrise în grabă au darul să recompună o întreagă lume. Locuri vizitate împreună cu prietenii, nume de oameni deosebiți, de comuniști cunoscuți în ultimul timp, titluri ale

programelor artistice prezentate în fața spectatorilor, cifre ce concretizează hărnicia și rezultatele deosebite în munca patriotică — toate reînvie acele zile de pionierie care i-au încărcat sufletul de bucurie, de mîndrie, de răspundere. De răspundere, pentru că **Angela Boncea** *este de mai multă vreme comandanta unității. O comandantă de obicei veselă, optimistă, energică. Acum însă pare cuprinsă de nostalgie. În curînd, nu va mai fi comandantă! Este, de-acum, în clasa a opta. Peste puțină vreme — utecistă.Pentru adunarea de alegeri la unitate va trebui să prezinte o scurtă* **Informare verbală.** *Dar cum ar putea să facă să fie... scurtă? Cum să comprime atîtea și atîtea amintiri din zilele cînd...*

...Mașina alerga sprintenă pe șosea lăsînd în urmă zvon de cîntece vesele. Acordurile melodioase ale mandolinelor, însoțite de glasuri subțirele de copii, se strecurau pînă departe, întrecînd mirosul de fîn cosit.

— Mai repede, nea Stelică, mai repede, îl îndemna pe șofer Alina, o fetiță cu funde mari în păr.

— Dar ce grabă avem? păru a nu înțelege motivul nerăbdării, omul cu tîmple albe.

Înciudată, Alina nu-i mai răspunse. Parcă nu știa cu cîtă nerăbdare erau așteptați acasă? Cu toții se întrebau cum se descurcaseră acolo, la județ, la Tîrgu Mureș. Orchestra lor era foarte tînără. Desigur, n-o să le vină să creadă că au luat premiul întîi pe județ la «Cîntarea României». Aleseseră cu grijă cele mai frumoase cîntece românești și maghiare, apoi, pînă cînd nu le-au învățat perfect, nu s-au lăsat. Ambiție și muncă deplin răsplătite!

...Sau ca atunci cînd la primărie a sosit scrisoarea mai multor oameni bătrîni din comună prin care mulțumeau pentru ajutorul primit de la pionieri în timpul iernii și ori de cîte ori avuseseră nevoie. «În fiecare zi, am în doniță apă proaspătă», ținuse să adauge cu mîna ei, Marița Pop, în vîrstă de optzeci și doi de ani, și care nu voia, cu nici un chip, să renunțe la vechiul vas de păstrat apa.

...Sau ca atunci cînd pionierii s-au prezentat, din proprie inițiativă, pe

Șantierul tineretului. Organizați pe echipe, au reușit să-i convingă pe uteciști că pot și ei fi de folos. Astfel, și datorită lor, **în șase zile** *lucrările de amenajare ale unei noi sere au fost încheiate, rămînînd ca specialiștii să se ocupe numai de canalizare si încălzire.*

...Sau ca atunci cînd au hotărît să alcătuiască un muzeu în amintirea eroilor care s-au jertfit pentru eliberarea patriei, în 1944, în luptele de la Oarba de Mureș, acolo, în apropierea comunei lor.

...Sau ca atunci cînd au început să se înalțe blocurile noi, iar pionierii și-au făcut din nou simțită prezența.

...Sau ca atunci cînd Casa pionierilor și șoimilor patriei devenise ne-

încăpătoare, aşa cum se întîmpla ori de cîte ori se întîlneau cu **Vasile Cornea,** *primarul comunei. Prietenia acestuia cu pionierii se legase încă din primele zile, cînd părinţii copiilor, români şi maghiari, îi acordaseră încrederea de a conduce obştea. Atunci, comandanta unităţii, Angela Boncea, împreună cu Marius Cormoş, Felix Luca, Edmund Bokk, Alina Nistor, Daniel Deteşan şi alţii s-au anunţat la... audienţe. Tînărul primar a zîmbit imperceptibil ascultîndu-le «păsurile», fiind vorba, de fapt, despre* **ce au ei de făcut?** *De atunci, n-a trecut lună în care să nu se reîntîlnească într-o discuţie de... lucru. Acum, însă, mai era ceva. Se pregătea adunarea de alegeri la unitate şi pionierii doreau să-şi alcătuiască un program de activitate bogat, dar şi bazat pe «realitate şi posibilităţi». Să poată fi şi ei de folos.*

— Vă înţeleg nerăbdarea, le răspunsese primarul. Sînt, într-adevăr, acum, unele lucrări foarte urgente. Doar în curînd **comuna Iernut va deveni oraş.** *Şi nu e suficient să ne aşezăm la intrare o placă pe care să scrie «oraş». Împreună cu părinţii voştri vom lucra, cu toţii, la sistematizarea comunei, la definirea centrului civic, vom construi încă un liceu industrial, noi apartamente, largi spaţii comerciale, un nou dispensar şi chiar două noi fabrici.*

Copiii, chiar şi cei mai mici, au înţeles bine cum stau lucrurile. Că trebuie înlăturate unele greutăţi, că e nevoie de chibzuinţă în muncă, de «gîndire în perspectivă», cum le atrage adesea atenţia, Vasile Cornea.

Şi, pentru că tot era vorba de perspectivă, Eva Nägy, o pionieră mai mare din clasa a VII-a C, a găsit momentul să-i ceară un sfat:

— Oare, unde va fi mai mult nevoie de noi? Avem de ales între cele două licee, energetic şi agroindustrial şi, după cum spuneţi, va mai fi încă unul.

— Ei, în privinţa aceasta va trebui să ne sfătuim mai îndelung, să fim bine documentaţi, apoi să chibzuim! O s-o facem curînd, le promite el.

Pionierii s-au arătat mulţumiţi de răspuns. Se convinseseră mai demult că promisiunile oamenilor mari din Iernut sînt respectate întotdeauna. Fie că sînt ale părinţilor lor, fie că sînt ale dascălilor lor, sau, iată, ca de data aceasta, ale primarului.

«Dar cîţi astfel de «sau» n-aş mai putea adăuga în Informarea mea?» gîndeşte Alina.

Întrebarea e îndreptăţită pentru că în Iernut — **comună distinsă de două ori cu «Ordinul muncii clasa I»** *pentru rezultatele la munca patriotică —* **trăiesc şi muncesc în frăţie cetăţeni români şi maghiari ai căror fii îşi doresc cu ardoare să fie la înălţimea părinţilor lor.**

ELENA MĂNESCU

Foto: C. POPESCU

ÎN DIRECT... DE LA ALEGERILE PIONIEREŞTI

● **«Să-i alegem pe cei mai buni dintre noi»** — *sub acest generic pionierii clasei a VI-a de la Şcoala generală nr. 4, Bistriţa, judeţul Bistriţa-Năsăud, şi-au desfăşurat adunarea de alegeri model la detaşament. Ei au avut ca invitaţi în mijlocul lor întreg comandamentul unităţii precum şi pe tovarăşii comandanţi-instructori.*

● **«Alegerile pioniereşti la detaşamente»** — *este un film realizat de pionierii cineclubului de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Oraviţa. Ei l-au prezentat recent şi colegilor lor — membrilor comandamentelor pioniereşti din toate şcolile oraşului, în cadrul unei consfătuiri cu tema: «Alegerile pioniereşti — prilej de intensificare a activităţii de educare comunistă, prin muncă şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor».*

● **Comandantul nostru de detaşament** — *aşa şi-a intitulat pionierul Zoltan Szilagyi, de la Şcoala generală nr. 5 din Cluj-Napoca scrisoarea pe care am primit-o recent la redacţie. «Aş dori din toată inima ca, prin intermediul revistei, să-l cunoască şi alţi pionieri din ţară pe colegul nostru, Tibor Földvari. El este disciplinat, amabil, gata oricînd să-şi ajute colegii. Nu este încrezut, deşi este cel mai bun la învăţătură din clasa noastră. Cu toate că îl avem printre noi numai de la începutul acestui an şcolar, tuturor ni se pare că sîntem vechi prieteni. Din aceste motive întregul detaşament a votat în unanimitate pentru Tibor — comandantul nostru de detaşament de care sîntem mîndri.»*

FLORIN ZEGHERU

EUGENIA CÎRCIUMARU

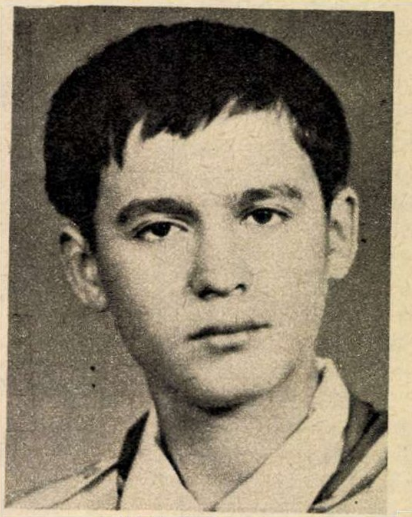

MIHAI CRACIUN

IULIANA NECULĂIŢĂ

La clasa a VI-a A, iniţiativa este prezentă totdeauna

Imaginile de faţă îi reprezintă pe noii comandanţi de grupă şi de detaşament din clasa a VI-a A, de la Şcoala generală nr. 29 din Brăila: **Florin Zegheru, Eugenia Cîrciumaru, Mihai Crăciun, Iuliana Neculăiţă.** *Printre realizările care au fost amintite, cu îndreptăţită satisfacţie, la adunarea de alegeri a fiecărei grupe din detaşamentul clasei a VI-a A, la loc de cinste s-au aflat învăţătura, promovabilitatea de sută la sută. O frumoasă iniţiativă pionierească, ce s-a născut în acest detaşament şi care a dat rezultate bune, a fost înfiinţarea unei grupe formată din trei-patru pionieri foarte buni la învăţătură, gata oricînd să ofere ajutor colegilor aflaţi în dificultate la unele lecţii.*

În acest detaşament, cei mai mulţi copii au descoperit frumuseţea matematicii. De aceea comandanţii-instructori îi supranumesc «isteţii».

Printre deciziile importante luate de pionieri la adunările de alegeri se numără şi aceea ca pe viitor să fie barat cu seriozitate drumul spre catalog al oricărei note mediocre. Alături de propunerile concrete, menite să dea viaţă acestei decizii, programul de activităţi al detaşamentului s-a îmbogăţit şi cu alte propuneri interesante: organizarea unei expediţii pionereşti, aniversarea în colectiv a zilelor de naştere, o vizită la Intreprinderea «Laminorul» din localitate, sînt doar cîteva dintre ele.

În discuţiile prilejuite de alegeri, pionierii detaşamentului clasei a VI-a A au relevat că nici un succes nu se poate obţine cu adevărat decît printr-un efort colectiv. Aceasta a fost şi ideea prezentă în cuvîntul fiecăruia dintre pionierii comandanţi nou aleşi.

M. MICU

ELEVII DE AZI-EROII CONSTRUCȚIILOR DE MÎINE

O zi de primăvară, în plină iarnă, la Roșiorii de Vede. Un cer senin, însorit, pe care se profilează imense macarale, siluetele zvelte ale unor plopi desfrunziți și zboruri nostalgice de porumbei, se boltește ca un fantast coviltir, care se naște cu fiecare clipă dintr-un imens sat, căci așa ceva părea așezarea aceasta pînă mai odinioară. În ziua aceasta de 19 februarie 1980 ne aflăm la Școala generală nr. 4 de 10 ani, pentru a asista la o lecție de limba română, predată de profesoara Margareta Gheorghiu la clasa a VI-a B. Ca și la alte școli vizitate, unde am asistat la lecțiile profesoarelor Ileana Boanger și Cecilia Spălățelu, clasa e curată, spațioasă, scaunele și băncile noi, confortabile. Pe pereți descoperim portretele lui Eminescu, Creangă, Sadoveanu, realizate de poetul Nicolae Lupu, profesorul de desen al școlii. Se impun atenției, de asemenea, atît mijloacele moderne audiovizuale pentru predarea lecțiilor, cît și o bibliotecă și o gazetă de perete: **Cum scriem, cum vorbim,** alături de o hartă cu locurile de naștere ale scriitorilor teleormăneni: Didești (Gala Galaction), Salcia (Zaharia Stancu), Zimnicea (M.R. Paraschivescu), Siliștea Nouă (Marin Preda), Turnu Măgurele (Dumitru Popescu) etc. O foarte frumoasă și instructivă inițiativă. Toți elevii, în uniforme de pionieri, sînt curat și bine îmbrăcați, cuminți, atenți, harnici și întreprinzători. Ascultăm trei compuneri de o rară inventivitate și prospețime a simțirii, redactate cu har și citite frumos de elevii Gina Mocanu, fiica unei muncitoare de la Întreprinderea «Textila», Romeo Săvulescu, fiul unui asistent medical și al unei casierițe de la gară, și Cristian Sfrenț, băiatul unor funcționari. Tema compunerilor, **De vorbă cu Nică a lui Ștefan a Petrii din Humulești.** Realizarea lor ne-au impresionat pur și simplu prin îndrăzneala imaginației, autenticitatea simțirii și felul exprimării. Am ascultat apoi citirea și interpretarea poeziei **Somnoroase păsărele** de Mihai Eminescu. O adevărată încîntare. Copiii știau zeci și zeci de versuri pe de rost din opera poetului nostru național. Ascultînd glasurile lor de argint, văzînd participarea lor printr-o rară trăire a poeziei, mi-am zis că această poezie suavă, de o neîntrecută delicatețe sufletească, ar trebui imprimată pe un disc numai cu o voce de copil, plină de o muzică și acuratețe ireale. Am fost în aceste școli la cîteva zile de la Congresul Educației și Invățămîntului. Viața ne-a confirmat încă o dată ceea ce-am auzit la congres. Școala românească este în plin progres. Avem profesori și elevi minunați, garanții sigure pentru calitatea morală și intelectuală a schimbului de mîine. Atmosfera școlilor noastre ne dă certitudinea că elevii de azi vor fi eroii construcțiilor de mîine.

ION DODU BĂLAN

Roșiorii de Vede, 19 II 1980

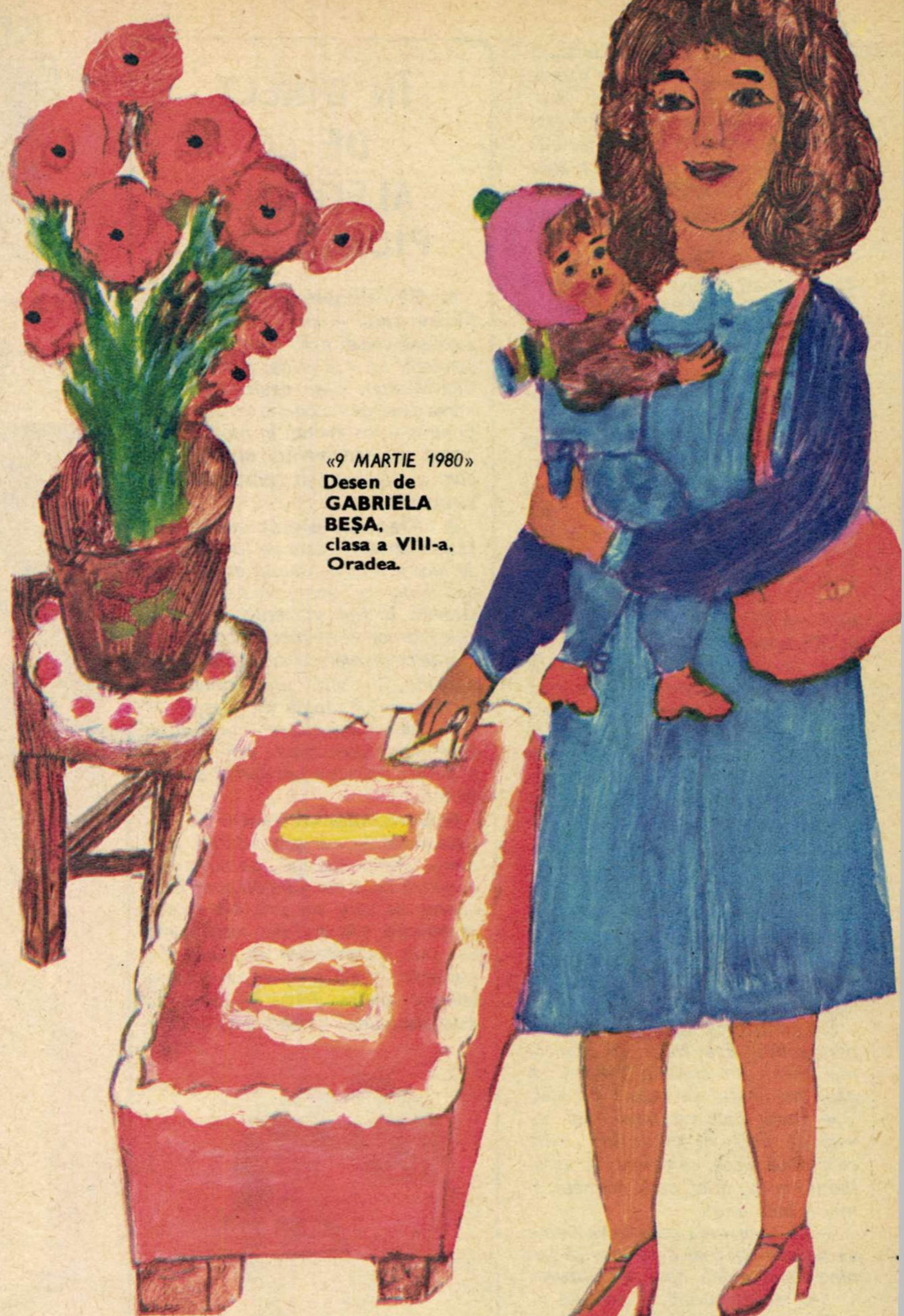

«9 MARTIE 1980»
Desen de GABRIELA BEȘA,
clasa a VIII-a, Oradea.

Gînduri pentru ființa cea mai dragă

Scriem aceste cuvinte simple ca lumina de primăvară, simple ca iarba, ca izvoarele de simple și i le închinăm celei mai iubite făpturi: mamei noastre, surorii noastre — FEMEII —, raza cea mai curată dintre toate razele, căldura și bucuria vieții noastre. Noi spunem «8 Martie» și înțelegem ziua ei, a femeii, dar ziua aceasta este în fiecare zi și în fiecare ființă; ziua aceasta este tot timpul, de cînd ne naștem și pînă devenim viscoliți de vremuri adînci, căci ea, femeia, mama și sora noastră, este veșnica lumină ce ne înconjură și ne înalță ca o zi fără sfîrșit. A iubi frumusețea și bunătatea, curajul și dăruirea mamei, a femeii, înseamnă a iubi viața și nesfîrșita bucurie de-a trăi.

Ființă din ființa patriei, femeia este simbolul dăruirii totale, prezentă cu toată puterea și însuflețirea ei în muncă și bucurie, în revoluție și construcție, în zbor și gîndire, în făurirea întregii noastre societăți. Astăzi, mamele și surorile noastre, femeile din România socialistă sînt zidari și academicieni, țesătoare și profesori universitari, grădinari și aviatori. Avem combinate chimice și siderurgice, cooperative agricole de producție, mari întreprinderi, institute de învățămînt superior conduse și însuflețite de femei, spiritul lor creator fiind plin de geniu și gîndire adîncă.

De la înălțimea privirii și a frunții femeii, noi putem desluși frumuseți ale viitorului, de la înălțimea gîndirii ei, noi putem desluși multe dintre treptele de aur ale zilelor de azi.

Umăr la umăr cu întreaga țară, cu toți comuniștii, cu toată suflarea omenească din patria noastră, femeia a devenit cu adevărat simbolul frumuseții și al dăruirii, al nețărmuritei iubiri, ea însăși rază de lumină și cîntec înaripat. În fiecare zi, în fiecare clipă, un imn de prețuire și dragoste i se cuvine și toată floarea iubirii noastre.

ION CRÎNGULEANU

PRELUDII

«Aceasta sînt eu: pioniera Mirela Diana Dianu, elevă în clasa a VI-a la Şcoala generală nr. 201 din Bucureşti, membră a cenaclului literar «Muguri de lumină» al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din sectorul 6.

Am debutat cu poezia «Somnul» într-o revistă pentru copii...»

Din portretul ce însoţeşte volumul de versuri trimis redacţiei, portret pe care Mirela şi-l schiţează cu sinceritate şi multă siguranţă, aflăm că activitatea literară a colegei voastre capătă un contur tot mai precis, atît prin contribuţia adusă la redactarea revistei cenaclului din care face parte, cît şi printr-o participare stăruitoare la diferite concursuri literare de creaţie literară, participare încununată de fiecare dată cu lauri. Locul I, în anii 1978 şi 1979 — acordat în cadrul concursului «Tinere condeie» de către Consiliul municipal Bucureşti al Organizaţiei Pionierilor, menţiune la concursul «Autori-copii» iniţiat de revista «Cronica», o distincţie individuală acordată de revista «Luminiţa» — în cadrul concursului «Plai natal, plai românesc».

Din ultimele poezii ale Mirelei Diana Dianu mai ales două pentru cititorii revistei «Cutezătorii». În ciuda unor stîngăcii, aceste poezii cuceresc prin candoare, prin prospeţime, prin sinceritate, într-un cuvînt, prin talent.

COSTACHE ANTON

Flori pentru mama

Margarete, trandafiri,
Crizanteme şi lalele
Cel mai scump buchet
Ca dar:
MAMEI MELE!

Margarete, trandafiri,
Crizanteme şi lalele...
Mama mea le ia în dar
Şi-şi alege dintre ele:
GÎNDURILE MELE!

Un gînd pentru copiii lumii

Copii! Veniţi, veniţi cu mine!
Vă cheamă un copil ca voi.
Copii, veniţi să spunem lumii:
VREM PACE! NU RĂZBOI!

Veniţi pe-aripi de vis şi viitor
Copii ai lumii, copii voioşi.
Să ne unim mereu vocile în cor
Şi fericirii să-i fim credincioşi!

Copii ai anului 2000 — NU UITAŢI:
Că toţi de pe glob — sîntem fraţi;
Că sînteţi ai tuturor timpurilor
Şi VIITORUL se sprijină pe umerii
COPIILOR!

MIRELA DIANA DIANU
clasa a VI-a,
Şcoala generală nr. 201, Bucureşti

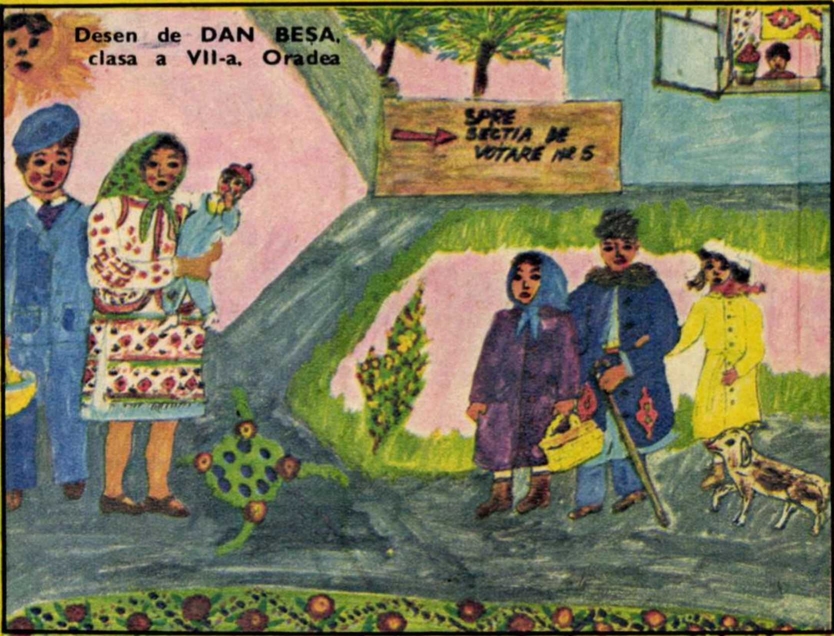
SPRE SECTIA DE VOTARE NR 5

Desen de DAN BEŞA, clasa a VII-a, Oradea

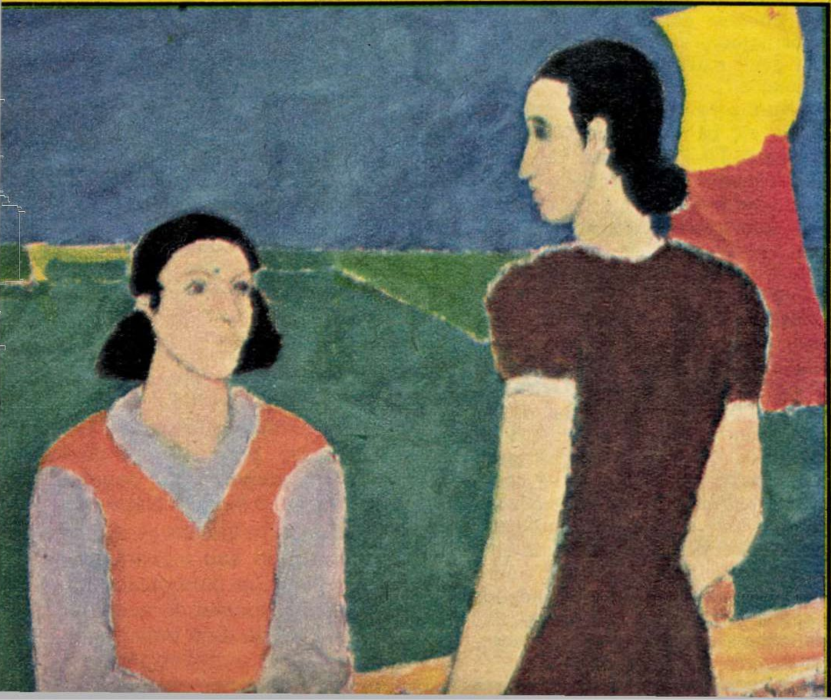

Poeţii cu inefabilul cuvîntului, pictorii cu lumina culorii, muzicienii cu vibraţia sunetului simt adeseori chemarea de a întruchipa în operele lor gingăşia dar şi forţa, delicateţea dar şi grava neînduplecare care sălăşluiesc în făptura mamei, a aceleia pe care fiecare dintre noi o strigăm de îndată ce învăţăm a rosti primele sunete.

Această pagină ne aduce cîteva imagini, frînturi de frumuseţe dedicate mamei, dedicate femeii, care în ţara noastră se bucură de stimă, dragoste, grijă.

Prestigiosul pictor Ion Pacea a surprins în lucrarea sa trăsăturile esenţiale ale mamei, ale femeii care trăieşte în România socialistă. Fie că, într-o mare uzină, lucrează la o maşină complexă, dispecerează în faţa unui tablou de comandă energia electrică a unui oraş, într-o clasă corectează cu grijă un caiet sau pe ogor, munceşte cu gîndul la un rod mai bogat pentru pîinea ţării, mama, femeia ne apare mîndră şi frumoasă, conştientă de responsabilitatea ei, plină de demnitate, fericită că în ţara noastră are toate condiţiile de afirmare, pe toate planurile.

Copiii noştri, pionierii, şoimii patriei învaţă de foarte mici să-şi îndrepte izvoarele fierbinţi ale dragostei, ale respectului, al recunoştinţei către femeia muncitoare care, prin strădania ei de fiecare zi, aduce un important aport la sporirea bunurilor materiale, la dezvoltarea economiei ţării, pentru învăţătoarea atît de apropiată sufletului său, pentru deputata care se interesează de terenul de joacă sau de sport al copiilor, de confortul şcolii. De aceea cei doi fraţi Beşa, pionierii Gabriela şi Dan, au ales ca temă a desenelor lor momente din realitatea fierbinte a acestor zile — mama, familia mergînd să-şi dea votul ţării.

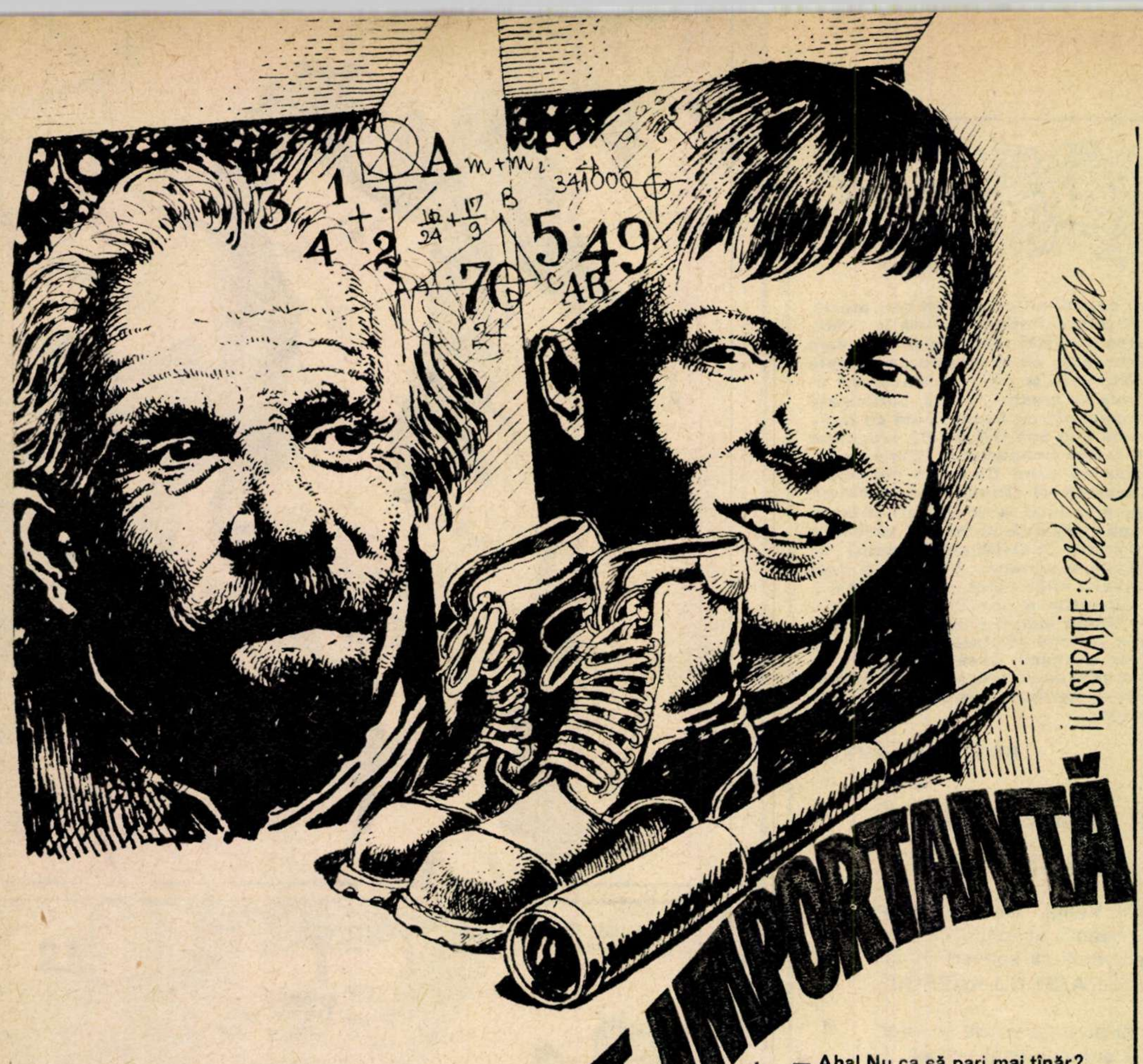

ILUSTRAȚIE: Valentin Tănase

O DISCUȚIE FOARTE IMPORTANTĂ

Schiță de MIHAI STOIAN

V-ați culcat vreodată cu mintea plină de gînduri, astfel încît somnul cu greu s-a mai lipit de pleoape? Fără doar și poate, da! Așa i s-a întîmplat și prietenului nostru, Radu, care a doua zi, de dimineață, sculîndu-se, a constatat cu regret că, din tot ceea ce gîndise înainte de a adormi atît de anevoios și din ceea ce visase cît visase peste noapte, nu mai ține minte decît frînturi: «Mustața bunicului neagră zburînd ca o rîndunică prin cameră»... «el cocoțat pe un vîrf de munte și, privind de jur-împrejur, văile pline de mașinării complicate, de avioane, de vapoare»... «o tablă neagră pe care o mînă scrie cifrele: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12». La **12,** ține perfect de bine minte, mîna s-a oprit, a apucat un burete și a șters cifrele de dinainte de 4, de 8, de 12, așadar pe 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11... Gîndurile și visele se împleteau, acum, pe lumină, într-un fel de plasă în care căzuse prizonier. Trebuia totuși să se elibereze, căci școala nu așteaptă și, cînd intri în clasă, chiar dacă nu există la ușă o garderobă pentru «alte gînduri decît cele necesare la învățătură», nimerit este să le lași în prag, fără nici o strîngere de inimă.

Apoi, în drum spre casă, își aduse dintr-o dată aminte că astăzi era ziua lui de naștere. Grăbi pasul. Părinții și bunicii îl vor întîmpina, era sigur, cu tot felul de surprize... Ehei! De cînd nu mai avusese prilejul să i se spună:

— La mulți ani, fiule! Sau: — La mulți ani, nepoate!

Pentru a nu mai spori misterul, se cuvine să vă lămuresc, de-a dreptul, de ce Radu nu mai avusese ocazia, cam de multișor, să fie felicitat în ziua nașterii sale, așa cum se cuvine. Simplu: Radu s-a născut în ziua de 29 februarie! Știți și voi că, vrînd-nevrînd, cei născuți în 29 februarie, adică într-un an bisect, își serbează ziua de naștere, vai! o dată la patru ani.

După cîțiva pași, Radu își aminti discuția purtată, aseară, cu bunicul...

— Ce ai vrea să te faci tu, în viață, nepoate? întrebase bunicul, în timp ce băiatul, de fapt, îi cerceta atent mustățile lungi, negre, parcă prea negre pentru cum arătaseră numai cu o zi înainte: «Oare bunicul își vopsește mustățile, ca să pară mai tînăr? De ce vor oamenii să pară mai tineri decît sînt?!»...

— Hei, Radule, dormi cu ochii deschiși?

— Nu, bunicule, voiam să descopăr dacă ți-ai vopsit mustața.

— Întreabă-mă și îți spun.

— Gata, te-am întrebat.

— Ai ochi buni. Mi-am vopsit-o. Din pricina fumatului, vîrful ăsta de mustață — și-l răsucește cu două degete — se îngălbenise de tot...

— Aha! Nu ca să pari mai tînăr?

— I-auzi! rîse. Noroc că nu te aude bunica...

— Dar de ce vor oamenii în vîrstă să pară mai tineri decît sînt? Eu abia aștept să cresc, să fiu mare, să muncesc...

— Hm! Tu ai dreptate să te grăbești, fiindcă nu simți cît ai crescut decît o dată la patru ani... Spune-mi, Radule, dacă tot vrei să crești mare, să muncești, cam la ce te gîndești tu să faci?

Băiatul nu știa încă ce meserie să-și aleagă, din cîte sînt — cu miile — pe suprafața Pămîntului; se prefăcu a nu observa că, la întrebarea «De ce vor oamenii în vîrstă să pară mai tineri decît sînt? nu primise nici un răspuns.

— Nu-s prea mic ca să aleg?

— Eu zic că-i timpul potrivit...

Cuvîntul TIMPUL, rostit de bunic într-un anumit fel, parcă cu năduf, din adîncul ființei sale, îi trezi băiatului un simțămînt neașteptat, greu de turnat în vorbe, așa că nu mai spuse nimic. Puțin mai tîrziu însă, cînd bunicul plecase, cotrobăi prin biblioteca tatălui și găsi o carte de astronomie în care scria că: timpul este un cuvînt cu foarte multe înțelesuri; dacă vrei să-l concretizezi, n-ai decît să-ți imaginezi că este reprezentat de intervalul dintre, să zicem, gura unei puști și locul în care s-a înfipt glontele... Bineînțeles, se apucă să caute ce-i cu anul ăsta **bisect,** care-i făcea lui atîta mizerii și găsi: este anul care, în loc de 365 de zile, are 366 de zile; orice an care este divizibil cu cifra 4 este bisect; ziua în plus se adaugă în coada lunii februarie? totuși anii care încheie un secol nu sînt bisecți... Aici Răducu tresări: cum, atunci cînd el avea să-și sărbătorească împlinirea vîrstei de 32 de ani, în anul 2000, i se va răpi pînă și această bucurie? Din fericire, imediat sub rîndul citit mai era scris: anii care încheie secolele și au primele două cifre divizibile cu 4 sînt bisecți... Ura! În anul 2000 își va sărbători — fie și după trecerea a patru ani — ziua de naștere...

Cu asemenea gînduri înflăcărîndu-i imaginația, ascuțindu-i simțirea, Radu pătrunse în casă. Îl așteptau ai săi, părinții, bunicii, cu daruri: în afară de dulciuri — ciocolată și bomboane — o pereche de ghete vesel colorate și o lunetă (ghetele din partea bunicilor, luneta din partea părinților). După masa îndestulată, stînd de vorbă — după cum le era obiceiul — băiatul cu bunicul, acesta din urmă îi mărturisi:

— Știi de ce ți-am cumpărat luneta în dar? Fiindcă spunea fiul meu, al cărui fiu ești, că te-ar interesa astronomia...

— Chiar! exclamă Radu.

— Și-atunci ce mi-am zis: ia să-i cumpăr eu ghete! De ce? Pentru că și un astronom trebuie să fie cu picioarele pe pămînt... Orice meserie ar face omul, el trebuie să fie cu picioarele pe pămînt. Sper că știi ce vrea să însemne asta?

— Știu bunicule: să fiu serios, harnic, ordonat...

— Întocmai! M-ai întrebat ieri ceva la care nu ți-au dat răspunsul pe loc. Acum ți-l dau într-un fel: totul este legat de timp. Timpul fuge. Cine-l pierde, rămîne cu pierderea. Peste douăzeci de ani, cînd se va încheia secolul ăsta, tu o să ai 32 de ani... Ține minte, repet: timpul fuge! Nu-l păcăli, fiindcă te păcălești.

Radu ar fi simțit nevoia să-i împărtășească bunicului ceea ce descoperise în cartea de astronomie, cu o seară înainte, despre anul 2000 care — fericire! — va fi bisect; însă descifră în privirea bătrînului o căldură și-o tulburare anume, prea importante pentru a fi risipite. Se ridică de pe scaun și îl îmbrățișă în tăcere, dar nu se putu stăpîni să nu rostească:

— Ești frumos, bunicule! Cu mustățile astea negre...

COPIII, PRIMARUL ȘI SATUL LOR

(URMARE DIN PAG 3)

în zilele premergătoare alegerilor de la 9 Martie s-au întîlnit pionierii și școlarii satului cu tovarășa Dumitra Bîrsan, primarul comunei, candidat în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Copiii se mai întîlniseră — în corpore, în grupuri sau individual — cu primarul lor, se cunoșteau foarte bine. Poate tocmai de aceea au hotărît ca de astă dată întîlnirea să decurgă altfel: angajîndu-se împreună să răspundă la unele și

ZBOARĂ SĂNIUȚELE

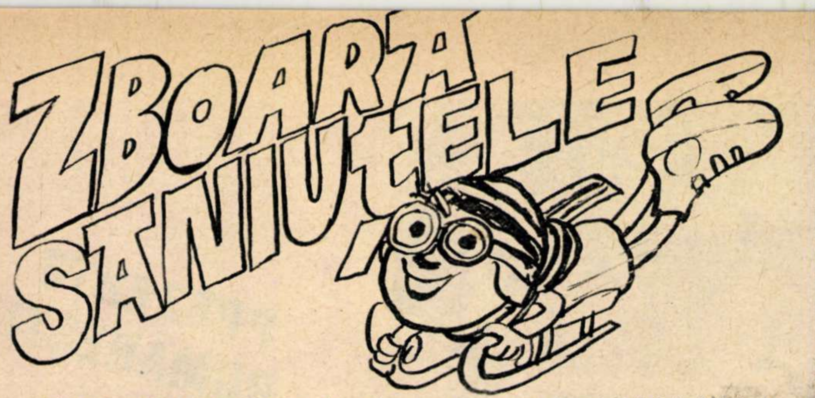

...zboară sprintene, mînuite de cei mai mici temerari — pionierii. Zboară vesele pe pîrtia numai meandre care coboară din vîrful Dealului Negru, înscriindu-se lin, pe o pătură ca de vată, în întinsa Poiană a Soarelui. Zboară fericite, ca și posesorii lor, acum, la soroc, la ora de bilanț. Zeci de mii de cravate roșii cu tricolor s-au dovedit (prin fapte) prieteni ai sportului în sezonul alb, ai săniușului cu precădere, fiind și cel mai la îndemînă.

Înainte de marea finală de la Vatra Dornei a «Cupei Pionierul», un sondaj-fulger cu finaliștii, campionii județelor și ai Capitalei. Sînt bucuroși că iarna a fost generoasă, de data aceasta n-a existat colțișor de țară în care fulgii mari de nea să nu se aștearnă în strat gros. **«La noi n-a fost copil care să nu meargă pe sanie, la joacă, dar și la școală»** (Dorin Giurgiu din Poienii Clujului; **«Din decembrie și pînă acum, săptămînă de săptămînă ne-am întrecut pe pîrtii toată școala** (Vasile Paiu din Firtăneștii Galațiului); **«N-am dus dorul zăpezii nici în alți ani, dar parcă acum a fost mai fain ca niciodată»** (Angela Pavăl din Cavnicul Maramureșului). Chiar și un reprezentant al Capitalei, Mihăiță Lucaciu, de la Școala generală nr. 109, s-a arătat nespus de satisfăcut: **«N-a mai trebuit să căutăm zăpada, ca altă dată, pe valea Prahovei, am întîlnit-o peste tot — pe străzi, în parcuri, pe derdelușuri...»**

Se înțelege că, plecînd de la condiții oarecum egale, finaliștii «Cupei Pionierul» s-au avîntat cu multă încredere în întrecere, pe pîrtia care șerpuiește printre brazi falnici. Micii temerari nu se sperie, nici chiar unii dintre ei care, propulsați din viraj, au țîșnit cu «mașinile» peste parapeții pîrtiei! Emoțiile le trăiesc... spectatorii, oameni de-ai locului sau dintre cei veniți în stațiune, la Vatra Dornei, această perlă a Țării-de-Sus a Moldovei.

O galerie zgomotoasă, cu căciuli mari, brumării, face cerc în jurul lui Canton Petrică, îl ridică în brațe. Reprezentantul județului Suceava a fost cel mai cutezător: 46,6 în manșa decisivă a cursei și 1:35,8 timp global, neegalat de vreun alt finalist! Vestea a străbătut ca un fulger stațiunea: Canton Petrică a ajuns un fel de mic erou al marii întreceri. Un erou recunoscut și de ceilalți concurenți, adversari de temut pînă la ora startului. Recunoașterea meritelor campionului înseamnă o mult aplaudată strîngere de mînă din partea lui Ionică Robu, din Brașov, și Marius Boboacă, din Prahova, pionieri cu care Petrică și-a împărțit locurile pe podium...

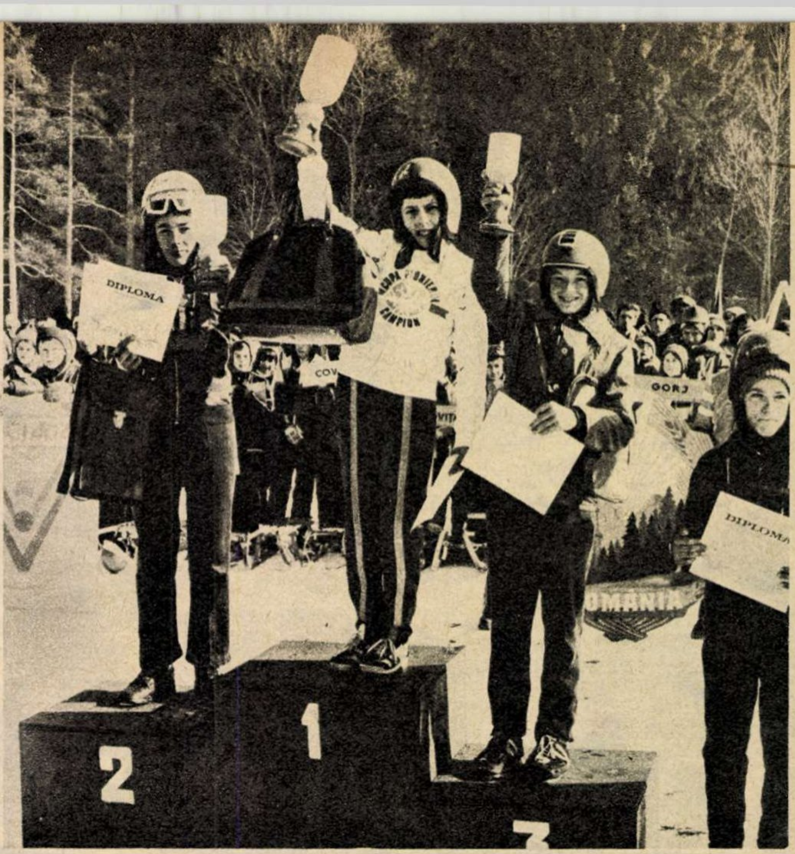

Galeria suceveană n-a părăsit pîrtia. A rămas să vadă și isprava fetelor, a colegei lor la fel de ambițioasă, Liliana-Crina Cașu. Poate, cine știe, vor avea de sărbătorit și o campioană... Liliana-Crina a pornit ca un meteor din start, a trecut fără greșeală prin virajele cele mai grele. A redus, însă la «ieșirea» din ultima turnantă cam prea mult. Timpul ei rămîne sub cel al Ceciliei Comarniceanu, care înregistrase un 48,4 în manșa a II-a, atu devenit hotărîtor pînă la urmă. A fost rîndul Lilianei-Crina Cașu și al pionierei situată pe locul III, Maricica Zaharia, din Vrancea, să o felicite pe Cecilia. Sincer, din toată inima, așa cum le stă bine sportivilor.

*

Au zburat săniuțele — sprintene, vesele, fericite — consemnînd o nouă reușită, o nouă izbîndă, o nouă pagină frumoasă în cartea cu tot mai multe file a sportului pionieresc de la noi. Veverițele, pitulate în balcoanele brazilor, s-au bucurat și ele de spectacolul oferit. **«Bravo, copii!»**, doreau, parcă, să spună. **«Vă așteptăm și altă dată aici, la noi, în Vatra Dornei,** iarna la săniuș, iar vara — da, și vara, cînd natura este la fel de frumoasă și de primitoare! —, în excursii și expediții»

TIBERIU STAMA

---

aceleași întrebări referitoare la satul lor.

— Care e clădirea cea mai frumoasă din sat?

Copiii: «Școala» (Pușa Toma), «Blocurile noi» (Gabriel Andronache), «Căminul cultural» (mai multi)

Primarul: Căminul cultural.

— Care a fost cea mai mare bucurie pe care a trăit-o satul și la care ați participat personal?

Copiii: «Inaugurarea căminului cultural în 1978, decembrie» (Crihană Costache); «Construirea școlii celei noi» (Lungu Ani) etc.

Primarul: Mi-e greu să aleg; au fost atîtea: apariția luminii electrice în casele oamenilor, canalizarea, asfaltarea, construirea căminului cultural...

— Unde sînt și ce fac la această oră oamenii din satul Cudalbi? (era ora 10 dimineața).

Copiii: «Repară mașini la S.M.A.». «Lucrează la răsadnițe». «La ferma zootehnică». «La atelierul de covoare». «La fundația viitoarei fabrici de confecții». «La școală». «La dispensar». «La Consiliul popular». «În gospodăriile proprii» etc.

Primarul: Nu mai am ce să adaug.

ȘAPTE ANI — CÎT O ISTORIE

Sigur, 7 ani constituie o perioadă scurtă din istoria unui sat. Primarul știe mai multe, bucuriile la care a fost părtaș cu sătenii vin mai de departe. Dar cei 7 ani de schimbări spectaculoase, de efort și înnoire, de realizări au făcut din copiii satului Cudalbi parteneri egali în șanse cu orice adult într-un posibil concurs pe tema «Prezentul și viitorul satului nostru». Iată deci că 7 ani pot să însemne mult. Iar valoarea lor semnificativă se măsoară după **numărul și importanța schimbărilor ai căror martori și autori au fost ei înșiși.** Deci și după numărul orelor de muncă patriotică depuse la construirea școlii, a altor obiective noi din sat; după contribuția adusă în fiecare toamnă la bătălia recoltei; după numărul de absolvenți care și-au continuat studiile aici, în sat, în cadrul școlii profesionale de mecanici agricoli.

Copiii din Cudalbi au discutat cu deputata lor multe despre viitorul satului. Le-ar mai place să se construiască o grădiniță, o nouă Casă a pionierilor și șoimilor patriei, un parc și altele. I-ar place și primarului. «Eu nu vă promit, că nu sînt Moș Gerilă. Dar cred că vom reuși». Goga Elisabeta rîde. Rîde fiindcă e veselă și încrezătoare. Și este astfel nu numai pentru că de curînd a luat 10 la compunerea pe tema «Comuna mea», ci pentru că știe, ea, și toți ceilalți colegi ai ei, că dacă acum 40 de ani primarul lor, deputatul lor, Dumitra Bîrsan, n-avea ghiozdan cînd mergea la școală, astăzi zestrea satului se măsoară prin cifre de ordinul zecilor de milioane; că lîngă aceste izbînzi oglindite în bunăstarea vieții lor de zi cu zi pot sta cu îndreptățire miile de pomi plantați de pionieri pe teritoriul comunei sau cele 80 000 de lei cît reprezintă valoarea muncii prestate în C.A.P. numai de-o singură școală din sat: Școala nr. 1.

Și astfel a înțeles Goga Elisabeta — și odată cu ea toți ceilalți colegi de generație — că traiectoriile viitorului aici, în Cudalbi, trec deopotrivă prin inima de lumină a școlii ca și prin atelierele și brazdele noi ale viitorului oraș agroindustrial.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

GLORIA CP 12 M

Industria românească produce astăzi o gamă variată de mașini agricole ale căror performanțe sînt apreciate în țară și dincolo de hotarele ei. Mașinile agricole realizate de întreprinderile românești sînt destinate celor mai diferite lucrări specifice în agricultură, pomicultură și viticultură. România întreține astăzi acțiuni de cooperare în domeniul mașinilor agricole cu peste 90 de țări de pe toate continentele lumii. Este și aceasta o confirmare a trecerii cu succes a «probelor focului» pe care mașinile noastre agricole le-au trecut în condiții de climă și sol dificile, ca și a testelor la care au fost supuse în multe centre naționale și institute experimentale din diferite țări ale lumii. Întreprinderile exportatoare românești dețin numeroase certificate de calitate atribuite mașinilor agricole românești de instituții specializate binecunoscute, cum sînt Kraftfahrt-Bundesmat (R.F.G.), Universitatea din Nebraska (S.U.A.), Institutul de mașini agricole din Grecia, Baza de experimentare Praha Repy (R.S. Cehoslovacă), Centrul național francez de studii și experimentarea mașinilor agricole și multe altele. Printre mașinile agricole cele mai moderne se numără și combina «CP-12», capabilă să lucreze pe terenuri în pantă cu o înclinație de pînă la 22 de grade. După ce și-a cîștigat un binemeritat renume în țară și peste hotare, combina «Gloria C-12» a cunoscut sensibile îmbunătățiri, noile tipuri — «C-12 M» și «C-14» — permițînd obținerea unei productivități sporite cu 8 la sută și, respectiv, 20 la sută.

CINCI CURIOZITĂȚI DESPRE... SARE

● *Obișnuita sare de bucătărie (clorura de sodiu) a reprezentat pentru om o problemă vitală încă de la începuturile existenței sale. Fără sare omul sănătos n-ar putea trăi. Organismul său necesită 10 grame de sare pe zi.*

● *Cînd voia să pedepsească popoarele care i se împotriveau, Attila, regele hunilor, le distrugea ocnele și sărăriile. Soldații romani primeau lunar o alocație pentru a-și cumpăra sare — de unde și cuvîntul «salarium» (salariu).*

● *Omenirea consumă anual circa 10 milioane tone de sare de bucătărie. Astăzi, cel mai mare consumator de sare este industria chimică.*

● *Oamenii de știință au calculat că mările și oceanele lumii cuprind 50 trilioane tone de săruri. Dacă aceste săruri ar fi răspîndite egal pe suprafața întregului glob terestru, ele l-ar acoperi cu un strat gros de 45 de metri.*

● *Cel mai mare munte de sare se află în Spania. Se numește Cordova și conține 500 000 000 tone de sare, adică necesarul întregii omeniri pentru 150 de ani.*

UNUL DIN PATRU
CARE DINTRE ACESTE PARALELIPIPEDE CORESPUNDE CELUI DESFĂȘURAT?

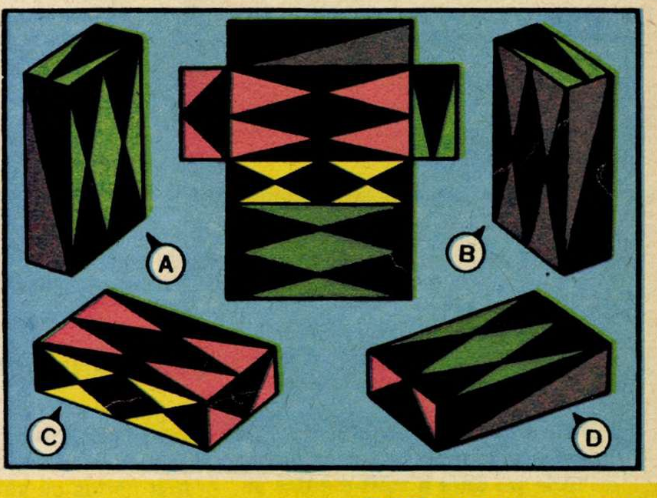

PIETON 2000

Talonul nr. 10 ★ „PIETON 2000"

Întrebare:

În ce situații pot fi transportați cu motocicleta copiii care nu au împlinit vîrsta de 14 ani?

Răspunsuri:

☐ a. — dacă aceștia poartă pe cap o cască protectoare fixată sub bărbie;

☐ b. — dacă motocicleta are ataș și copiii sînt transportați în acesta;

☐ c. — dacă cel care conduce motocicleta are permis de conducere de cel

Întrebare:

Specificați la care mijloc de transport în comun este permisă urcarea persoanelor pe ușa din față a autovehiculelor?

Răspunsuri:

☐ a. — la autobuze, troleibuze și tramvaie care nu au încasator;

☐ b. — la autovehiculele destinate transporturilor de pasageri urbane;

☐ c. — la cele destinate transporturilor de pasageri

Regulamentul concursului a apărut în nr. 22 din 1979 al revistei noastre. Conform acestuia, cele 12 (douăsprezece) taloane se decupează, se completează și se păstrează la participanți pînă la apariția ultimului, după care vor fi trimise la redacția noastră într-un singur plic în termen de cel mult 15 zile.

Deoarece anul trecut revista noastră a apărut uneori în numere duble, nu a mai fost posibilă publicarea tuturor taloanelor pînă în decembrie. Recomandăm participanților cărora le lipsește cumva vreun talon să-și procure, încă de pe acum, revista în care a fost publicat (de la colegii care o au) și să-și completeze setul, deoarece — după cum știți — participarea la con-

lor 12 taloane.

Vă reamintim premiile:

● **Două locuri întîi — cîte o bicicletă de semicurse.**

● **Patru locuri doi — cîte un casetofon;**

● **Șase locuri trei — cîte un aparat de fotografiat;**

● **100 de mențiuni — cîte o servietă pe care vor fi încorporate materiale reflectorizante.**

● **Toți cîștigătorii vor primi diploma de onoare «Prieten al circulației».**

Consiliul Național al Organizației Pionierilor oferă cîștigătorilor locurilor 1, 2 și 3 posibilitatea de a-și petrece frumoase zile de vacanță într-o tabără la mare, în vara aces-

UN COPIL CIBERNETICIAN

Pentru a ști dacă un sistem funcționează corect, este necesar să fim informați în permanență asupra stării sistemului. În cele mai multe cazuri, în tehnică întîlnim sisteme orientate, la care distingem o **intrare** *(aici se aplică semnalul de comandă) și o* **ieșire,** *la care dispunem de mărimea controlată: temperatură în cazul unui cuptor de tratamente termice, poziție dacă e vorba de cuțitul unui strung, de o navă cosmică etc. Pentru a asigura funcționarea corectă a sistemului este necesar ca la intrare să dispunem de informații asupra ieșirii acestuia.*

Sistemele în care se realizează o întoarcere de la ieșire la intrare se numesc sisteme cu reacție, cu conexiune inversă sau cu buclă închisă; ele sînt caracteristice ciberneticii. Aceste sisteme sînt astăzi mult întrebuințate în practică, ele conducînd la rezultate deosebit de bune.

Așa cum ne arată istoria tehnicii, la început sistemele de reglare cu buclă închisă erau astfel constituite încît în bucla de reacție era dispus un... om. Pare de necrezut, dar așa este. Automatizarea modernă înlocuiește însă omul printr-un element tehnic, de cele mai multe ori electronic.

Sistemele cu reacție prezintă numeroase aspecte deosebit de interesante, asupra cărora nu vom insista acum. Să urmărim însă istoria unui caz interesant, acela al mașinii cu abur.

La mașina cu abur primitivă nu exista nici un sistem de automatizare: aburul era introdus la cele două capete ale pistonului de către om. Mașinile de acest fel erau întrebuințate pentru a pompa apa din mine și funcționarea lor era foarte rudimentară — doar ne aflăm la începutul secolului al XVIII-lea și al primei revoluții industriale. Cineva trebuia să deschidă cu mîna un robinet pentru ca vaporii să pătrundă în cilindru, provocînd mișcarea pistonului. După ce acesta se deplasa pînă la capăt într-un sens, același om trebuia să dea drumul altui robinet, pentru ca în cilindru să intre o vînă de apă rece care să condenseze vaporii și să provoace coborîrea pistonului. Bineînțeles, această mașină nu putea să funcționeze decît foarte încet, făcînd cîteva curse pe minut. Cu toate acestea, ea era foarte folositoare, înlocuind munca a circa 50 de cai, cîți ar fi fost necesari să acționeze pompa spre a extrage această cantitate de apă pe zi.

Cum societatea capitalistă urmărea obținerea unui cîștig maxim, la munca de comandare a mașinilor cu abur erau întrebuințați de obicei copii. Un astfel de copil a fost și Humphry Potter. Băiat inteligent, acesta a observat că de cîte ori pistonul ridica cumpăna mașinii trebuia să învîrtească un anumit robinet, dar de cîte ori cumpăna cobora trebuia să-l învîrtească pe cel de-al doilea. El a mai observat că există o legătură precisă între poziția robinetelor și poziția cumpenei, că robinetele trebuie deschise în funcție de poziția pistonului; cu alte cuvinte, programul robinetelor era dat chiar de către piston. Pentru a-și ușura munca, el a legat la cumpănă două frînghii care duceau la mînerele robinetelor. În modul acesta, cumpăna comanda automat mișcarea robinetelor. Ne aflăm aici în prezența unui sistem automat cu circuit închis, cu reacție: venirea aburului sau a apei comandă deplasarea pistonului care, la rîndul său, comandă venirea aburului sau a apei.

Astfel, un copil, Humphry Potter, a realizat primul sistem cibernetic înregistrat de istoria mașinii cu abur. După aceasta Watt a introdus regulatorul centrifugal de viteză, alt sistem cibernetic esențial în istoria tehnicii. Iar studiul matematic prin care marele fizician Maxwell a descris funcționarea regulatorului lui Watt este sursa din care s-a creat și termenul **cibernetică,** *noțiune ce denumește această știință caracteristică epocii noastre. La originea tuturor acestora se găsește ideea copilului Humphry Potter.*

EDMOND NICOLAU

DE ZIUA MAMEI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									■	
2					■					
3							■			
4					■					
5		■						■		
6					■		■			
7	■		■						■	
8						■				
9							■			
10				■						

ORIZONTAL: 1) «O, mamă» este una dintre frumoasele poezii ale acestui mare poet român. 2) Soiuri bune — «Mamă» în lipsa mamei (dim.). 3) Mamelor noastre de ziua lor — Intern (abr.). 4) Vine de la Eugen — Așa sînt mîngîierile mamei. 5) Mama lui Ștefan cel Mare — Epocă. 6) Ca pietrele din Bucegi — Verbul bunului școlar. 7) Sărbătorită nu numai ca mamă. 8) Prietenă — De data aceasta poate fi festivă. 9) Reînvie odată cu apariția ghioceilor — Cu flori roșii, mici, așezate în spice lungi. 10) Se socotesc și în primăveri — Popasuri.

VERTICAL: 1) O mamă între mame — Nume de fată. 2) De ziua lor, La mulți ani! — «Mama» și «Lina» (sing.). 3) Autoarea poeziilor «Primăvară» și «Sărbătoare» din volumul «Orașe nostalgice» — A se ivi. 4) Poet român, autorul poeziei «Mamă», către cine palmierul...» din volumul «Echinox». 5) Semnul întrebării. 6) Visul fiecărui elev — Campion. 7) Ca la început și sfîrșit — Udrea Ana — Ion Mustață! 8) Cadoul preferat — Femei și mame cu totul deosebite. 9) Scurgerea timpului prin clepsidra vremii — Poartă solie. 10) Treburile de zi cu zi ale mamei acasă și la lucru (sing.).

V. CONSTANȚA

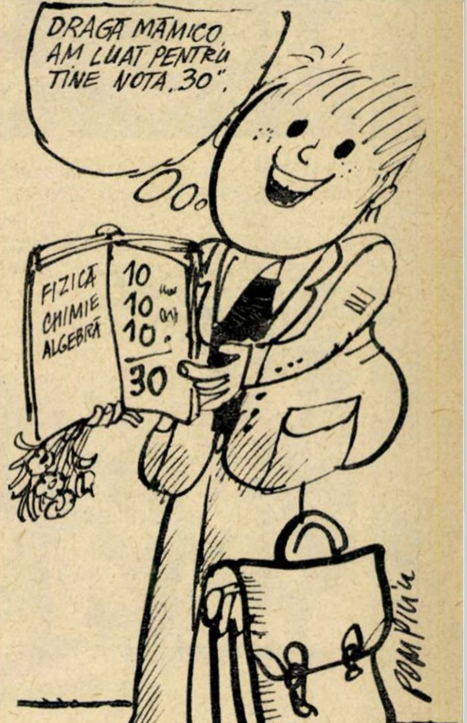

MINI-TEST SPORTIV

1) Lipsești de la ora de educație fizică fără un motiv temeinic? 2) Îți iei întotdeauna echipamentul necesar? 3) Practici un sport la școală, la Casa pionierilor și șoimilor patriei sau la un club sportiv? 4) Faci gimnastică de înviorare dimineața? Ești activ, ai prezență de spirit pe terenul de sport? 6) Accepți ușor înfrîngerea? 7) Cînd nu ești în «formă», lupți totuși ca să pierzi onorabil? 8) Urmărești diferite întreceri sportive la locul de desfășurare, preferîndu-le relatărilor din presa de la radio sau TV? 9) Îți amintești de toate detaliile unei întreceri sportive văzute în ajun? 10) Așa-zisa odihnă activă o petreci afară, în aer liber, jucîndu-te, făcînd plimbări sau sport? 11) Mergi în tabere? 12) Te orientezi ușor, ești perspicace? 13) Ai deseori dureri de cap? 14) Obosești repede, ți se accelerează respirația și pulsul la cel mai mic efort? 15) In timpul efectuării temelor faci cîte o scurtă pauză la fiecare oră de muncă, timp pe care îl afectezi unor mișcări de gimnastică și de respirație profundă?

Pentru răspunsurile afirmative se acordă cîte un punct; dacă la punctele 13 și 14 răspunsul este negativ (NU), cele două puncte obținute se adaugă la punctajul general, dacă răspunsul este afirmativ (DA), se scad.

V. POPESCU

REZULTATELE

Peste 11 puncte: practici sportul cu convingere, ceea ce te ajută în dezvoltarea fizică și intelectuală.

Între 7—11 puncte: sportul te preocupă, însă nu suficient.

Sub 7 puncte: Alarmă! Ești prea sedentar. Trebuie neapărat să începi a practica un sport.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

BUREBISTA

Scenariu: VLAICU BÂRNA
Desene: VALENTIN TĂNASE

10

REZUMAT: După ce-i unește pe geto-daci, Burebista își organizează o armată puternică, zidește o seamă de cetăți și ia măsura de a distruge podgoriile din țară.

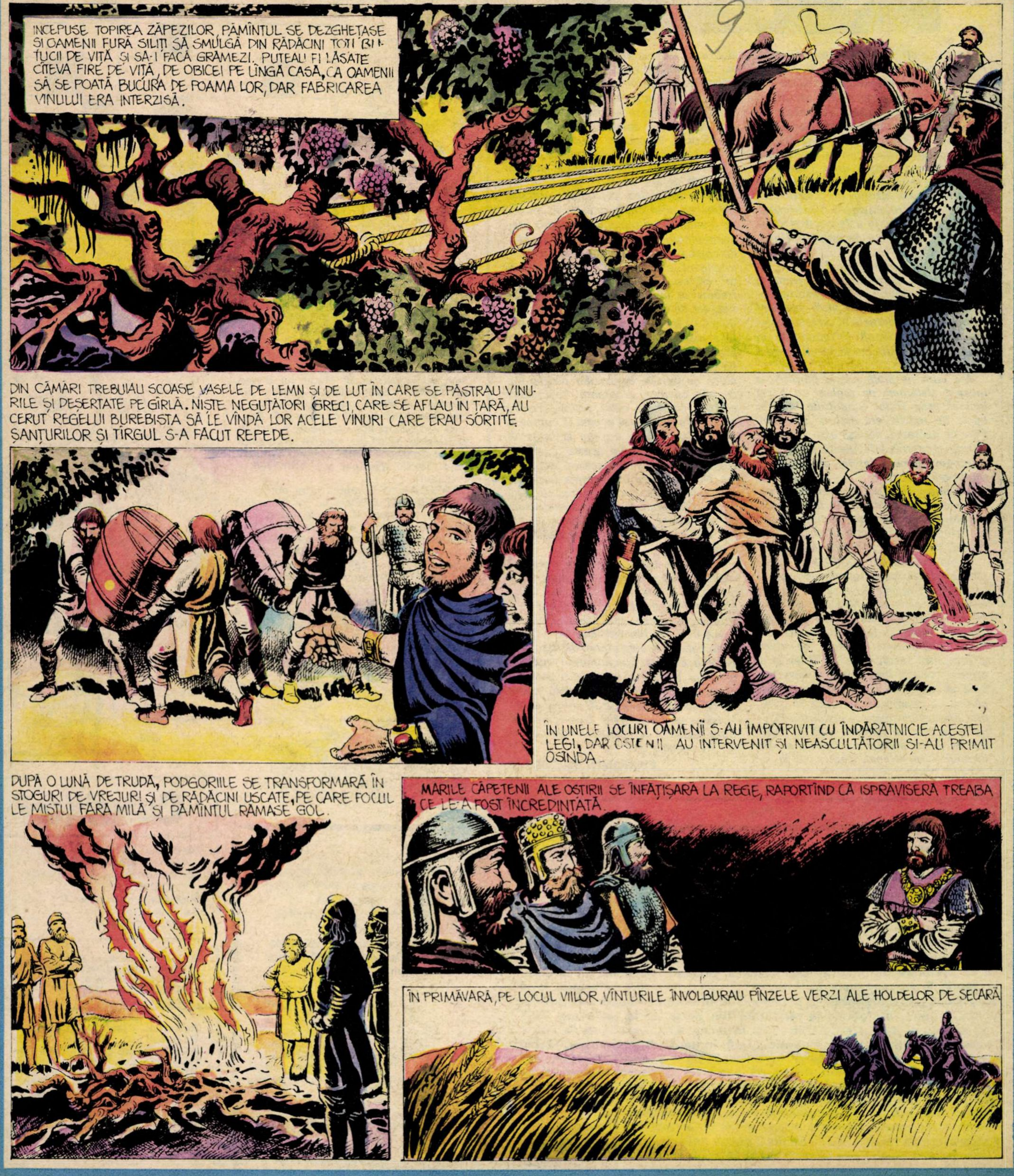

9

INCEPUSE TOPIREA ZĂPEZILOR, PĂMÎNTUL SE DEZGHEȚASE SI OAMENII FURĂ SILIȚI SĂ SMULGĂ DIN RĂDĂCINI TOȚI BUTUCII DE VIȚĂ ȘI SĂ-I FACĂ GRĂMEZI. PUTEAU FI LĂSATE CÎTEVA FIRE DE VIȚĂ, DE OBICEI PE LÎNGĂ CASĂ, CA OAMENII SĂ SE POATĂ BUCURA DE POAMA LOR, DAR FABRICAREA VINULUI ERA INTERZISĂ.

DIN CĂMĂRI TREBUIAU SCOASE VASELE DE LEMN ȘI DE LUT ÎN CARE SE PĂSTRAU VINURILE ȘI DEȘERTATE PE GÎRLĂ. NIȘTE NEGUȚĂTORI GRECI, CARE SE AFLAU ÎN ȚARĂ, AU CERUT REGELUI BUREBISTA SĂ LE VÎNDĂ LOR ACELE VINURI CARE ERAU SORTITE ȘANȚURILOR ȘI TÎRGUL S-A FĂCUT REPEDE.

ÎN UNELE LOCURI OAMENII S-AU ÎMPOTRIVIT CU ÎNDĂRĂTNICIE ACESTEI LEGI, DAR OSTENII AU INTERVENIT ȘI NEASCULTĂTORII ȘI-AU PRIMIT OSÎNDA.

DUPĂ O LUNĂ DE TRUDĂ, PODGORIILE SE TRANSFORMARĂ ÎN STOGURI DE VREJURI ȘI DE RĂDĂCINI USCATE, PE CARE FOCUL LE MISTUI FĂRĂ MILĂ ȘI PĂMÎNTUL RĂMASE GOL.

MARILE CĂPETENII ALE OȘTIRII SE ÎNFĂȚIȘARĂ LA REGE, RAPORTÎND CĂ ISPRĂVISERĂ TREABA CE LE-A FOST ÎNCREDINȚATĂ.

ÎN PRIMĂVARĂ, PE LOCUL VIILOR, VÎNTURILE ÎNVOLBURAU PÎNZELE VERZI ALE HOLDELOR DE SECARĂ.

(Va urma)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cutezătorii

11

JOI, 13 MARTIE 1980,
ANUL XIV (NR. 650)

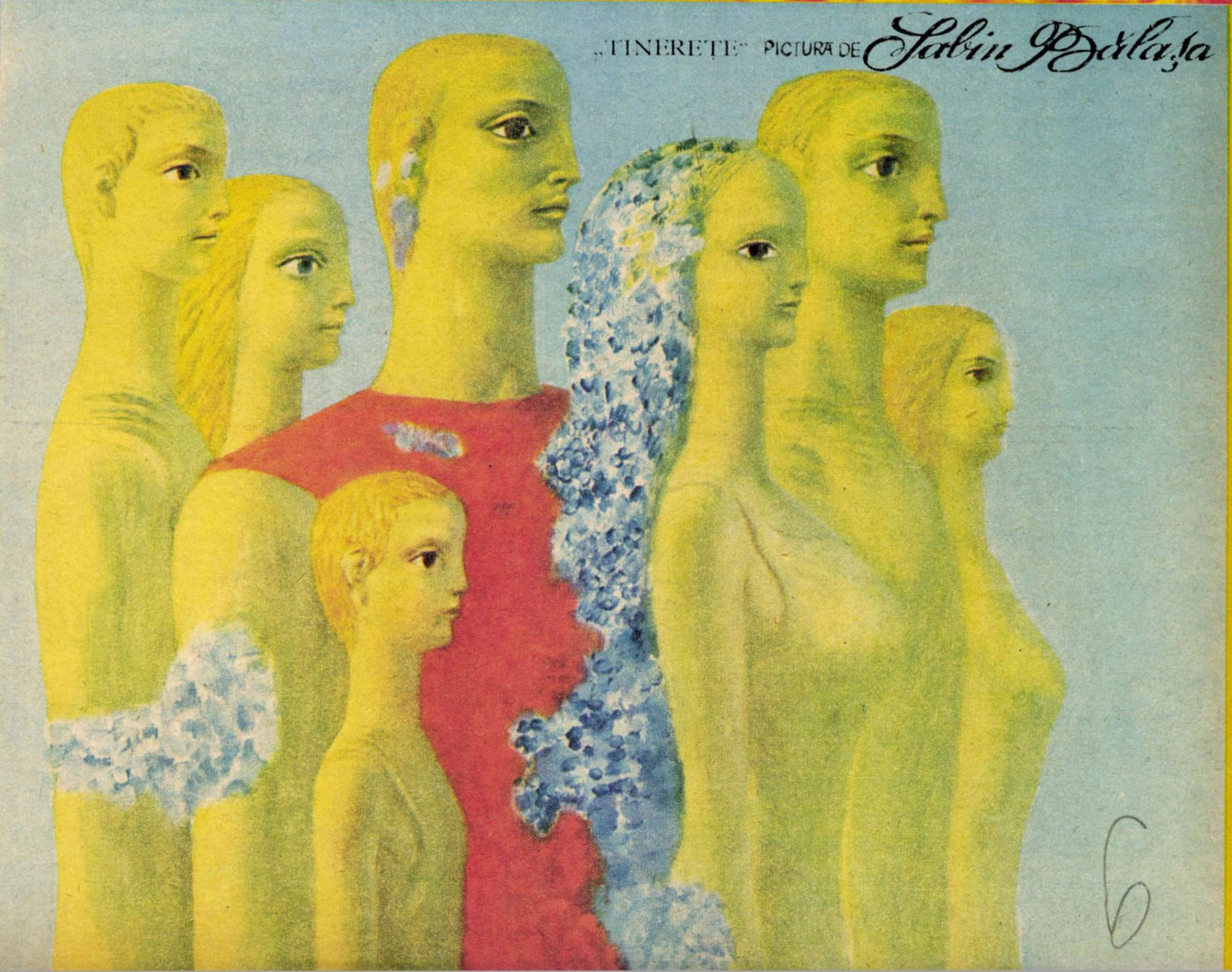

„TINEREȚE" PICTURA DE Sabin Bălașa

6

9 MARTIE 1980

ÎNTREAGA ȚARĂ A VOTAT PENTRU VIITORUL NOSTRU FERICIT

Într-o atmosferă sărbătorească, de puternic entuziasm, încă din primele ore ale dimineții de 9 martie, cetățenii de pe tot cuprinsul patriei — români, maghiari, germani și de alte naționalități — s-au prezentat la secțiile de votare pentru a-și exercita unul dintre drepturile fundamentale înscrise în Constituție, dînd votul lor, din toată inima, candidaților Frontului Democrației și Unității Socialiste, pentru Marea Adunare Națională și consiliile populare.

Moment major de istorie contemporană, alegerile din acest început de martie au dat glas voinței unanime a întregii noastre națiuni de a acționa cu hotărîre și cu înaltă responsabilitate patriotică, pentru înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român. Strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, avem de îndeplinit obiective mărețe menite să facă din România o țară tot mai înfloritoare, tot mai prosperă.

Un moment de înaltă sărbătoare, cu adînci semnificații politice, reflectînd unitatea de nezdruncinat a întregului nostru popor în jurul partidului și al secretarului său general, încrederea nestrămutată în politica internă și externă a partidului, l-a constituit prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu la Secția de votare nr. 1 din circumscripția electorală «23 August». În această circumscripție cel mai iubit fiu al țării a fost propus candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Mii de cetățeni din această circumscripție electorală, din întreaga Capitală au ținut să fie prezenți, să-și exprime direct, prin viu grai marea dragoste pe care i-o poartă tovarășului Nicolae Ceaușescu toți fiii patriei, legitima mîndrie de a vota pentru marile realizări obținute de poporul român, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea marilor proiecte privind etapa viitoare de dezvoltare a României socialiste.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu le sînt oferite flori de către șoimi ai patriei, pionieri, membri ai formațiunilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, muncitori din întreprinderile bucureștene.

Clipe de puternică încărcătură emoțională: tovarășul Nicolae Ceaușescu, după ieșirea din cabina de votare, introduce buletinele în urna drapată în mătase tricoloră, exercitîndu-și dreptul la vot. Votează apoi tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat. La ieșirea din secția de votare toți cei prezenți îl întîmpină pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu, cu însuflețitoare aplauze și ovații.

Alături de alegătorii circumscripției electorale nr. 1 «23 August» din Capitală, întreaga noastră națiune a acordat din inimă votul ei celui mai iubit fiu al patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, celorlalți candidați pentru mandatele de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare — expresie a opțiunii libere și entuziaste a tuturor fiilor țării de a transpune în viață istoricele directive ale Congresului al XII-lea al partidului.

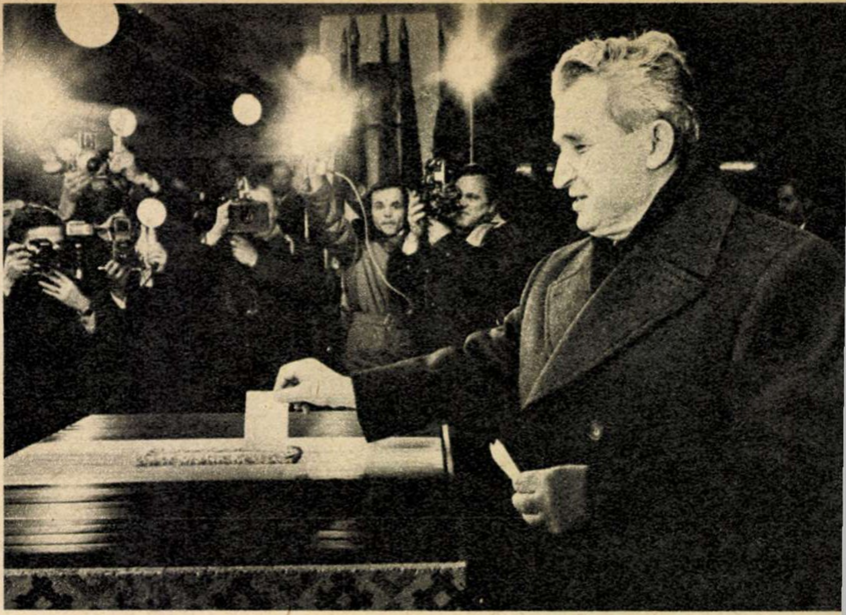

ÎN AL ȚĂRII MARE SFAT
CEAUȘESCU DEPUTAT

FIECARE PIONIER - O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI

Operațiunea «Trofeele hărniciei» a început. Pionierii din întreaga țară răspund prezent! Primele rezultate au și început să sosească. Ele arată că întotdeauna hărnicia pionierească este încununată de succes.

> **«Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru gospodărirea materialelor vechi, luîndu-le în calcul ca materii prime de bază. La strîngerea și colectarea lor să folosim organizațiile create, antrenînd totodată și tineretul, pionierii, școlarii — mai cu seamă în recuperarea hîrtiei, sticlăriei, textilelor și a altor materiale.»**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

INIȚIATIVA PIONIEREASCĂ ÎN ACȚIUNE: «NICI UN GRAM DE HÎRTIE RISIPIT!»

Aceasta este chemarea pe care a lansat-o recent, comandamentul unității, printre membrii fiecărui detașament de la Școala generală nr. 6 din Reșița, județul Caraș-Severin.

Pentru a transforma hotărîrea în faptă, pionierii au stabilit măsura ca, atît acasă cît și la școală, să nu mai risipească nici o foaie de hîrtie. Astfel, toată hîrtia devenită nefolosibilă în fiecare gospodărie unde se află un pionier este strînsă de către acesta într-un săculeț din material plastic. De îndată ce săculețul s-a umplut cu hîrtie, este dus la școală și predat la punctul de colectare. La fel procedează pionierii de la Școala generală nr. 6 din Reșița și cu materialele recuperabile din fibre textile, cu ambalajele de sticlă. Lunar, fiecare detașament analizează stadiul îndeplinirii angajamentului pe care și l-au asumat.

Pionierii școlii reșițene au dedicat primele rezultate obținute în Operațiunea «Trofeele hărniciei» alegerilor de deputați de la 9 Martie, precum și celei de-a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. Ei au valorificat pînă în prezent materiale recuperabile în valoare de peste 23 000 de lei.

BUNĂ ORGANIZARE + HĂRNICIE = REZULTATE DINTRE CELE MAI BUNE!

Organizîndu-și activitățile de muncă patriotică cu multă chibzuință, pionierii din numeroase unități din țară ne comunică la redacție succesele înregistrate.

Astfel, pionierii Școlilor generale nr. 4, 9, 10 și 11 din municipiul Buzău au predat într-un timp record centrelor de colectare 8 200 de bucăți ambalaje de sticlă.

O mențiune specială pentru pionierii Școlii generale nr. 9, care, în aceeași perioadă au colectat și predat o cantitate de 1 000 kg de hîrtie.

● Răspunzînd chemării la întrecerea lansată de detașamentele claselor a II-a de la Școala generală Țepeș Vodă, județul Constanța, pionierii unității au predat într-un termen record 600 kg materiale recuperabile din hîrtie și 1 000 bucăți ambalaje din sticlă. Detașamentele claselor a II-a, a V-a și a VIII-a s-au clasat pe primele locuri ale întrecerii.

ÎN CHENARUL DE ONOARE

...al faptelor de hărnicie pionierească din cadrul **Operațiunii «Trofeele hărniciei»**, *prin rezultatele obținute se mai înscriu, în aceste zile:*

- ● *Pionierii Școlii generale nr. 22, Brașov — prin valorificarea a 4 700 kg de materiale recuperabile metalice.*
- ● *Pionierii unităților de la școlile generale din Tîrgu-Secuiesc, care au colectat și valorificat 8 000 de bucăți ambalaje din sticlă.*
- ● *Pionierii de la Școala generală, comuna Dorna Arini; Școala generală nr. 1, comuna Bîlca, județul Suceava; Școala generală nr. 21, Timișoara, precum și cei de la Școlile generale din comuna Țibănești, județul Iași.*
- ● Unitățile de pionieri de la Liceul industrial Baraolt, Școala generală nr. 4 din Sfîntu Gheorghe, Școlile generale din Cernatul de Sus și Cernatul de Jos, județul Covasna. Pînă la alegerile de deputați de la 9 Martie pionierii din aceste unități au colectat 13 000 bucăți ambalaje de sticlă și 8 000 kg materiale recuperabile din hîrtie.

Urmați-le exemplul!

Voi, dragi cititori, ce inițiative ați luat? Cum ați acționat?

RUBRICILE REVISTEI «CUTEZĂTORII» DEDICATE OPERAȚIUNII «TROFEELE HĂRNICIEI» VĂ STAU LA DISPOZIȚIE.

Așteptăm cît mai curînd: Știri ● Fotografii ● Portrete de fruntași ● Relatări, în care să vorbiți despre inițiativele și succesele voastre!

Vă urăm succes tuturor!

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

VÎRSTELE UNUI MANDAT

După o perioadă în care oamenii satului Leu, județul Dolj, au strîns în jur de un milion de lei, s-a trecut la construirea sălii de gimnastică. Apoi sala a fost gata și toată lumea era mulțumită: deputații care fuseseră sufletul ideii, sătenii care înțeleseseră că împreună pot izbuti o frumoasă ispravă, copiii care aveau ceea ce nu se mai pomenise pe-aici: o sală de gimnastică în satul lor.

«După o vreme, o parte dintre ei au ajuns la Craiova, cu ocazia unor întreceri sportive. La sfîrșitul competiției au făcut duș, acolo. Cînd s-au întors în sat, ce credeți? Ne-au cerut să construim și noi așa ceva la sala noastră. Abia atunci ne-am dat seama că greșiserăm: investiserăm un milion de lei și nu făcuserăm un lucru deplin. Acum sala are și grupuri sanitare și dușuri».

Redactor: Nu vi s-a părut prea mare efortul?

TOMA NIȚĂ ȘI STATORNICELE LUI GRIJI

Deputatul Toma Niță, primarul comunei — fiindcă el este interlocutorul nostru — tace puțin, ca omul care știe că nu e vorba aici de un răspuns pur și simplu, ci de o întreagă analiză.

— Sigur că nu este ușor să mergi la poarta omului și să-i spui: ai contribuit cu atîta, mai trebuie atîta. Tot ceea ce ținea de construirea sălii de gimnastică s-a hotărît însă în adunarea cetățenilor. Noi, deputații, aveam sarcina de a duce la îndeplinire această hotărîre a oamenilor. În astfel de situații, cel mai important lucru pentru un deputat este ca cei ce l-au ales să se convingă că au de-a face cu un om care știe ce spune și care convinge prin ceea ce face. Deputatul e un reprezentant; el nu promite cu de la sine putere, ci îi ajută pe oameni să caute soluții, să hotărască și, de asemenea, să ducă la îndeplinirea acestor hotărîri. El este primul care trebuie să înțeleagă la un moment dat, că într-o anumită privință, e nevoie de un pas înainte și că acest pas oamenii pe care îi reprezintă **îl pot face.** E un fel de supergospodar. Iată: în ultima vreme se aud tot mai multe voci care cer îmbunătățirea stării drumurilor din sat. Unii au crezut că e vorba de crearea unui obicei, pur și simplu; ne-am văzut cu sală de gimnastică, magazin universal — de ce nu și drumuri mai bune? Explicația însă e mai aproape de noi: oamenii au în case tot mai multe covoare și tot mai frumoase, astfel noroiul îi supără tot mai tare. Și am trecut la fapte. După ce terminăm, ne vom lansa într-un alt proiect: un siloz de cereale de 70 000 de tone. Nevoia lui se simțea mai de multă vreme; noi, deputații consiliului popular, ne-am dat seama că-l putem realiza. Le-am spus aceasta oamenilor, i-am convins. Pentru că bunăstarea nu înseamnă doar satisfacerea unor necesități de un anumit nivel, ci și producerea unor noi necesități, tot mai înalte. Deputatul, reprezentantul obștii, este cel dintîi dator să înțeleagă acest lucru.

ONICA VASILE ȘI NOILE EI GRIJI

Fostul comandant al detașamentului clasei a VII-a a trebuit să se mute cu familia în alt sat. Situația e favorabilă sau defavorabilă pentru cel sau cei care candidau la această funcție rămasă vacantă?

Onica: Defavorabilă, cred.

Redactor: De ce?

— Fiindcă una este să se aleagă un comandant în locul altuia care există, deci să-l înlocuiești pe cel care a fost, și alta e să pui pe cineva... (se încurcă).

— N-am înțeles ce vrei să spui.

— Iată, concret. Cînd se alege un nou comandant, se poate considera că cel care a fost a avut și lipsuri și, în acest caz, colectivul consideră că noul ales va putea activa mai bine. Adică, situația este încurajatoare pentru acesta. Îl stimulează, îl face încrezător în sine. Dar așa cum stau lucrurile la noi, comandantul de dinainte n-a fost înlocuit, ci a trebuit să plece. Oricine îi ia locul e preocupat de ideea că acela putea să fie ales în continuare, deci colectivul l-ar fi putut considera mai bun.

— Da. Înțeleg. Dar nu e aceasta o simplă chestiune de orgoliu pentru tine? Colegii vor să te propună. Te crezi o soluție de rezervă?

— Cam așa ceva.

— N-ai decît să dovedești contrariul.

— Tocmai asta e greu: că fosta comandantă era plină de calități — iniția și organiza activități pentru îmbunătățirea situației la învățătură, multe excursii, întîlniri...

— Detașamentul o cam regretă, vrei să spui.

— Da. Cei din detașament se obișnuiseră cu ea, le plăcea.

CONFIRMAREA

În sat mai mulți oameni au răsadnițe. Are și școala: una mare, foarte mare și care poartă numai flori. Zîmbetele lor colorează în tot timpul anului ferestrele școlii, ale dispensarului din sat, ale poștei etc. Dealtfel, în fața școlii, o grădină puțin obișnuită ca întindere și ca ingeniozitate a organizării atrage atenția trecătorilor. Cei de la a VII-a B, colegii Onicăi sînt vestiți în școală ca floricultori, legumicultori. Într-un rînd, consiliul popular le vorbise copiilor despre eventualitatea realizării, undeva în afara satului, a unei pepiniere pentru arbori și arbuști ornamentali. Dacă pionierii ar colabora la acest proiect, ar însemna... Da: ar însemna, printre altele, îmbogățirea materialului sportiv al unității, extinderea bazei sportive, realizarea unuia dintre proiectele lor vechi — o excursie în Moldova... Iar Onica Vasile, o știe oricine, este unul dintre pionierii cei mai harnici din școală, un adevărat om al faptei!

Redactor: Cum îți explici? Spuneai că ei erau obișnuiți, mulțumiți cu vechea comandantă! Autoritară, bună organizatoare...

Onica: N-aș vrea să mă credeți lipsită de modestie, dar...

— Pînă acum te credeai lipsită de merite. Spune, deci.

— Activitățile de muncă, de orice fel, au nevoie de exemplul personal. Fosta comandantă nu era prea tare la acest capitol. Or, dacă nu pui mîna și nu demonstrezi că un lucru poate fi realizat, ceilalți nu capătă încredere în ei înșiși. Și nu realizează.

— Acum, cînd colegii tăi te-au ales, te simți la locul tău?

— Da, acum da.

ILIE TRAIAN

Faptele lor, aspirațiile lor — temeiul luminos al mandatelor încredințate în aceste zile pionierilor din noile comandamente.

ALEGERILE PIONIEREȘTI AU CONFIRMAT:

SÎNTEM UNIȚI ÎN FAPTE FRUMOASE

La Școala generală nr. 33 din Galați, cu prilejul alegerilor pionierești, am făcut cunoștință cu noi prieteni în cutezanță, printre care și cu pionierul-comandant de detașament, Claudiu Olah din clasa a VI-a A. Consemnăm convorbirea ce a avut loc chiar în ziua în care se încheiaseră alegerile la grupă.

Reporter: Claudiu, am avut prilejul să ne cunoaștem într-un moment deosebit. După părerea ta, care sînt realizările voastre mai importante pe care alegerile le-au scos în evidență pînă acum?...

Claudiu: Acțiunea noastră pionierească în lupta împotriva risipei! Am început încă din anul trecut, propagînd în școală o inițiativă

care ne-a atras și numele de «Stingătorii de becuri». În nici o încăpere la școală sau acasă la noi nu mai era posibil ca becurile să ardă fără rost. Și ne place să muncim, să ne descurcăm din copilărie în multe treburi gospodărești. Anul trecut, muncitorii de la I.A.S.-Tulucești ne-au lăudat fiindcă am știut să dăm un ajutor folositor, să culegem cu spor toate fructele din livadă.

Reporter: Ce anume au mai subliniat alegerile voastre, în direcția realizărilor?

Claudiu: Colaborarea noastră cu pionierii mai tineri, din ciclul primar. Am reușit să pregătim împreună frumoase programe artistice cu prilejul unor aniversări sau evenimente importante, cum a fost, de pildă, în ianuarie, sărbătorirea Unirii. Sîntem buni prieteni și cu șoimii patriei. Din detașamentul nostru activează cu pricepere, ca pionieri-instructori, colegi de-ai noștri, la Grădinița nr. 53.

Reporter: În ce direcții trebuie să depuneți eforturi mai mari, în ce domenii ale activității voastre mai aveți încă... «probleme»?

Claudiu: Informările și discuțiile au arătat că în detașamentul nostru trebuie să ne străduim și mai mult, pentru a fi elevi buni și foarte buni la învățătură... cu toții, adică întreaga clasă! Locuim într-un cartier complet nou și unii colegi vin de la alte școli, din alte localități... Se întîmplă ca la început să fie mai greu... Am reținut cuvîntul Angelicăi, noua noastră colegă, care a spus: «Cînd am venit în această clasă, nu prea știam cum să învăț ca să obțin notele dorite. Dar pionierii din grupă și din detașament au fost foarte buni colegi cu mine. Acum, datorită lor, știu cum să învăț bine». Știm în același timp să fim buni colegi, buni prieteni. Și unde există o strînsă prietenie și rezultatele la învățătură devin mai bune. Notele primite în acest trimestru sînt promițătoare.

M. MICU

* * *

SE IAU PRIMELE INIȚIATIVE

FOTOGRAFIE REALIZATĂ LA CERCUL FOTO AL ȘCOLII GENERALE NR. 7 * SLATINA

CREȘTEM PENTRU VIITORUL COMUNIST AL PATRIEI

COMANDAMENTUL NOU ALES — ÎN ACȚIUNE!

Zilele cuprinse de efervescența alegerilor la detașamente și la unitate, de la Școala generală nr. 2 din orașul Roșiori de Vede, au trecut. Nimic însă din ceea ce au spus pionierii cu aceste prilejuri, nu a fost dat uitării. Nici cuvintele de laudă privind propria activitate, nici cele din care reieșeau unele neîmpliniri. Iar cît privește dorințele pionierilor, planurile lor de viitor, propunerile și inițiativele, acestea au fost notate cu cea mai mare grijă de către membrii noului comandament al unității, urmînd ca cele mai multe dintre ele să fie curînd înfăptuite. Despre unele dintre planurile de viitor ale pionierilor de la Școala generală nr. 2 am discutat recent cu noul comandament.

Constanța Ștefănescu este noua comandantă a unității. Colegii au lăudat-o pentru silința ei la învățătură, pentru felul colegial în care se poartă, pentru sinceritate și intransigență.

— Ce crezi, Constanța, colegii au făcut o alegere bună? Știm că ești sinceră...

— O să mă străduiesc să le dovedesc că... e bună.

— Cu ce crezi că trebuie să începi?

— **Să începem.** Pentru că în comandament sîntem 26 de pionieri, iar în unitate 676! Desigur, de la mine se cere mai mult. Adică, mai ales, cred eu, spirit organizatoric. S-au făcut multe propuneri, sugestii, observații. Dacă pionierii văd că nu se ține seama de ele, își pierd încrederea.

— De pildă?

— Un exemplu ar fi cercul uzinal. Colegii au fost de părere că trebuie mai bine organizat. Sînt mult mai mulți pionieri care vor să meargă la întreprinderea de confecții metalice din apropiere. Acolo se realizează piese-unicat pentru uzinele din țară și din străinătate. Desigur, sînt lucrări de specialitate. Dar și noi putem face cîte ceva, nu numai să privim. Bineînțeles, pe măsura posibilităților. De aceea am și discutat la conducerea întreprinderii în acest sens. Dovadă că am fost ascultați cu atenție este faptul că am și primit unele repere pe care le efectuăm sub îndrumarea maistrului Florea Marinescu.

S-a mai făcut o propunere, temerară, zic eu: să realizăm o... grădină botanică! Desigur, de proporții mai reduse, dar o grădină botanică. În jurul școlii! Și dacă ideea le-a plăcut tuturor, trebuie s-o și realizăm. Și o grădină nu apare peste noapte, chiar dacă o dorești din tot sufletul. Este o problemă de perspectivă, dacă nu ne luăm măsurile din timp, ea nu se va realiza niciodată. Va rămîne o vorbă frumoasă, spusă într-o adunare de alegeri.

Sînt apoi o sumedenie de treburi organizatorice urgente. Ca, de pildă, amenajarea magaziei pentru primirea borcanelor, a materialelor recuperabile. Am spus «primirea» și nu «depozitarea» pentru că am hotărît să organizăm o brigadă care să se numească «Fulger» și care să se ocupe de toate treburile, începînd de la înregistrarea și pînă la livrarea urgentă a materialelor aduse de pionieri. Știm că este o preocupare pe plan național. Și noi vrem să fim la înălțime.

Luigi Ionescu are o mare calitate: își susține în așa fel părerile (acestea fiind mai întotdeauna inteligente), încît își convinge interlocutorii cu multă ușurință.

— Se spune despre tine, Luigi, că ești foarte ascultat. Deții vreun secret?

— Mai curînd o învățătură: dacă în acțiunile tale depui efort, iar din unele ies bune rezultate, fără să-ți dai seama te impui. Apoi este ușor să fii ascultat, cum spuneți dumneavoastră. De fapt, este vorba de a-i convinge să se alăture unei idei, unei inițiative.

— Ai la îndemînă vreun exemplu?

— Mie îmi place mult teatrul. Colegii știu lucrul acesta și îmi dau chiar curaj. Spun că sînt talentat. Dar nu sînt foarte îndemînatic la treburi practice. Cu toate acestea nu mă sustrag de la nimic. Încerc, după posibilitățile mele, să fac serios treabă. De aceea, chiar dacă nu sînt cel mai bun meșter, cînd îi chem pe băieți la muncă patriotică sau la unele reparații necesare, ei vin cu toții, deși știu că nu eu le voi fi de cel mai mare folos. Și cum noi avem de gînd să mărim terenul de sport, să ajutăm la înălțarea unor noi săli de clasă, să organizăm brigăzi care să ajute la construcțiile noi din oraș, cum aș putea eu să stau deoparte? Numai fiindcă sînt bun la teatru? De aceea cred că «mă ascultă» colegii!

Nicoleta Agiu, căreia prietenii îi zic «tehniciana», este o pionieră mai mare, din clasa a VII-a A. La prima impresie, gîndurile ei de viitor par greu realizabile.

— Vreau să-i mobilizez și pe ceilalți pasionați ai tehnicii. Împreună o să realizăm o instalație electronică în școală. Vom face astfel mai viu «Semaforul», în toate clasele va apărea un interfon, vom instala stația stereofonică, de curînd cumpărată de noi. Avem multe planuri bogate legate și de noul laborator de fizică pe care îl construim și vrem să fie ultramodern.

Multe, încă foarte multe alte planuri au în vedere harnicii și inimoșii pionieri de la Școala generală nr. 2. Ei, asemenea tuturor pionierilor din orașul Roșiori de Vede — care se definește ca un centru tot mai viguros al județului Teleorman — știu că părinții lor, comuniștii așteaptă ca ei, în curînd să-și dovedească pregătirea largă, multilaterală pentru viață, pentru viitorul comunist al patriei.

ELENA MĂNESCU

SPECTACOL FEERIE

SUB CUPOLA PATINUARULUI „23 AUGUST"

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

A treia ediție a festivalului pionieresc pe gheață

S-a dus și iarna aceasta. Ea ne va rămîne însă în amintire ca una dintre cele mai bogate din ultimii ani,atît în zăpadă, cît și-n «oglinzi» de gheață. O iarnă care a oferit participanților la «Daciada» albă condiții ideale de practicare a tuturor sporturilor de sezon. O iarnă pe parcursul căreia cele cîteva milioane de iubitori ai schiului, ai săniușului, ai patinajului și ai hocheiului au avut prilejul să se întreacă necontenit, în numeroase competiții locale sau republicane atît pentru a-și demonstra măiestria și a se afirma în sport, cît și pentru a trăi din plin inegalabilele bucurii pe care ți le oferă mișcarea în decorul alb și-n aerul purificat de ger.

Printre ei, și-n primele rînduri s-au aflat, ca-ntotdeauna, și pionierii, școlarii și șoimii patriei. Ca-ntotdeauna, dar mai mult timp și mai mulți decît oricînd, la actuala etapă de iarnă a «Daciadei»,statisticile înregistrînd impresionanta cifră de 1 600 000 de participanți din rîndul acestora.

*

Așa cum se-ntîmplă de cîțiva ani încoace, și-n acest prag de primăvară,despărțirea de iarnă a pionierilor, școlarilor și șoimilor patriei,care fac din sport o preocupare dintre cele mai îndrăgite, a fost marcată în mod sărbătoresc.

În după-amiaza zilei de sîmbătă, 23 februarie, sute de spectatori prezenți în tribunele Patinoarului artificial «23 August» din Capitală au avut prilejul să asiste la o încîntătoare feerie pe gheață. Mai bine de-o oră, pe oglinda ovală a patinoarului au evoluat, pe patine și în costumație adecvată, sugestiv și cu plasticitate, Albă ca Zăpada și cei șapte pitici, capra cu trei iezi și lupul cel lacom și rău, iepuri, urși și pinguini, buclucașa Woody urmărită îndeaproape de un vînător căruia «i-a servit», în hazul întregii asistențe, cîteva dintre binecunos-

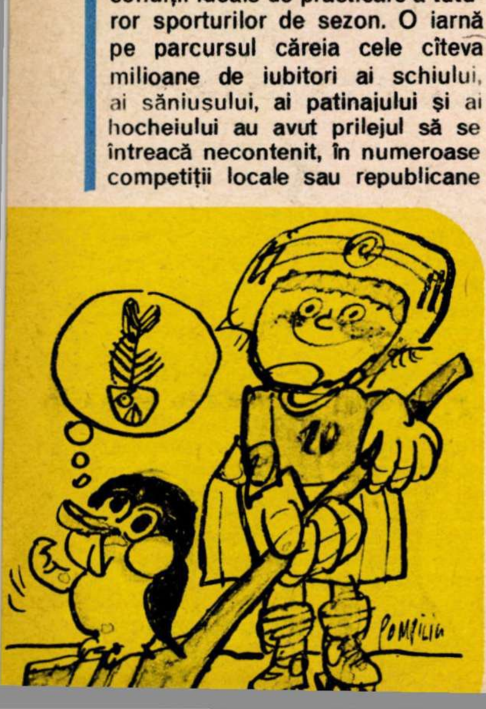

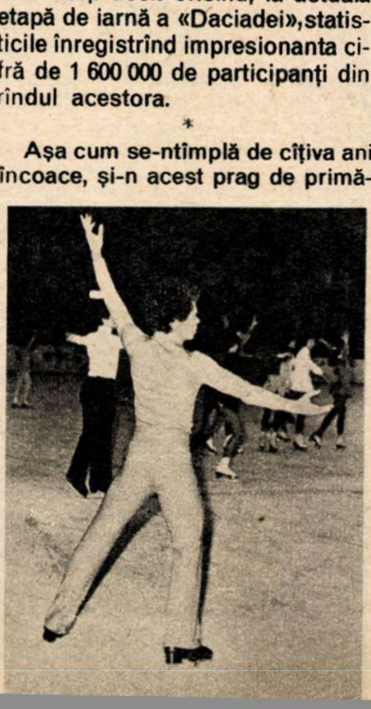

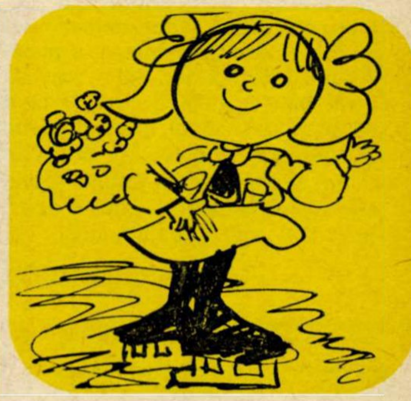

cutele ei șotii. Aceste «momente de basm» au fost fericit completate de un interesant moment folcloric desfășurat pe fondul sonor al naiului lui Gheorghe Zamfir, de demonstrații individuale de patinaj artistic și de viteză, de o ștafetă sportivă (a patinatorilor de viteză) și de o alta, distractivă (a hocheiștilor care și-au arătat îndemînarea în conducerea pucului printre și peste tot felul de obstacole), de un vals și de cîteva dansuri moderne și, în încheiere, de un miniturneu de hochei.

Interpreții acestor personaje de basm, protagoniștii acestor demonstrații de virtuozitate sportivă au fost vreo 450 de pionieri, școlari și șoimi ai patriei din București și din alte cîteva orașe ale țării — Brașov, Miercurea Ciuc și Cîmpulung Moldovenesc —, cei mai buni patinatori și hocheiști din rîndul acestora. invitați să participe la Festivalul pionieresc pe gheață organizat de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor cu sprijinul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și al Ministerului Educației și Învățămîntului.

În spatele cortinei, în «culise» alți «actori» își așteaptă, nerăbdători, rîndul să intre în scenă. Ne apropiem de un grup de hocheiști:

— Ce părere aveți voi despre festivalul acesta? E frumos? Vă place? Vă e utilă participarea la el?

Un adevărat cor de «DA!»-uri, spuse pe un ton de exuberanță, însoțește fiecare întrebare. Marius Gliga (de la Școala generală nr. 16) e mai explicit:

— Ne oferă posibilitatea să ne întrecem la hochei și la patinaj și cu alți colegi din țară, să vedem care dintre noi sînt mai buni, dar și să ne cunoaștem, să legăm noi prietenii.

Alături — un alt grup de fete și de băieți pe patine, în frumoase costume naționale, care abia au ieșit din scena pe care au prezentat un mult aplaudat moment folcloric. Sînt pionieri de la Școala generală nr. 4 din Cîmpulung Moldovenesc, de la această vestită școală unde, datorită inimoșilor lor dascăli (între care profesorii Gicu Noapteș și Gheorghe Bratu), elevii au posibilitatea să descifreze tainele patinajului pe propriul lor patinoar (natural) odată cu învățarea alfabetului. Pentru ei, festivalul acesta a fost «marea ocazie» de a ieși în lume, de a fi văzuți și cunoscuți de întreaga țară.

— Și noi, la școală, organizăm în fiecare iarnă un festival al gheții — ne spune Camelia Covalschi. Dar patinoarul nostru e mult mai mic, și orașul la fel. Pe cînd aici, la București!... Ne-a aplaudat atîta lume, ne-au și televizat...

*

Ajunsă la cea de-a treia ediție, această manifestare sportivă e menită — după cum spuneam — să încheie, în mod reprezentativ și sugestiv, numeroasele competiții sportive de sezon, participarea masivă a pionierilor, școlarilor și șoimilor patriei la etapa de iarnă a «Daciadei». Prin spectacolul-feerie din finalul festivalului (care durează trei zile și cuprinde și alte manifestări sportive), spectatorilor și telespectatorilor le este oferită o imagine concludentă a dragostei și pasiunii copiilor noștri de azi pentru sporturile de iarnă, a aptitudinilor pe care le au ei și pentru aceste discipline, a condițiilor din ce în ce mai bune de practicare a acestora.

Dar poate că efortul deosebit pe care-l fac atît organizatorii, cît și copiii ar fi și mai eficient, și mai bine răsplătit, dacă spectacolul ar fi precedat și completat în primele zile nu doar de demonstrații de patinaj artistic și de viteză, de hochei, ci și de o întrecere «la cataramă» a celor mai buni dintre cei mai buni, un turneu al campionilor, de pildă. Cîștigătorii acestuia ar avea astfel prilejul să-și primească trofeele cucerite pe «scena» spectacolului, printre pinguini și urși, printre piticii Albei ca Zăpada. În atmosfera aceasta de autentică feerie a copilăriei fericite a copiilor noștri, numele și chipul campionilor ne-ar rămîne și mai pregnant întipărit în memorie, iar momentul ar constitui pentru ei, cu siguranță, un imbold spre mai departe și mai sus în însușirea măiestriei sportive în aceste discipline.

*

În după-amiaza acelei zile, pe gheața Patinoarului «23 August», cei 450 de patinatori și hocheiști și-au luat, în numele tuturor copiilor țării, «la revedere» de la această iarnă atît de generoasă în zăpadă și-n oglinzi de gheață, dar mai ales în competiții, iarnă care le-a oferit posibilitatea să se afirme și să-și petreacă, plăcut și util, zile de neuitat. Un «la revedere!» și un «pe curînd!», în viitoarea «Daciadă» albă pe care și-o doresc și mai bogată în bucurii și în performanțe sportive.

C. DIACONU

SOIMI AI PATRIEI PIONIERI SI SCOLARI PARTICIPATI LA C

PIONIERI SI SCOLARI PARTICIPATI LA COMPETITIA SPORTIVA NATIONALA

În imaginile alăturate, surprinse pe peliculă de fotoreporterul nostru **Grigore Prepeliță** în timpul desfășurării Festivalului pionieresc pe gheață, îi puteți admira pe cîțiva dintre cei 450 de «actori» ai acestui spectacol-feerie. La reușita lui au contribuit, prin evoluțiile lor de ținută, și cîțiva elevi-uteciști, cunoscuți și apreciați patinatori precum **Gabriela Voica, Liviu Ghica, Florin Gatencu Viorica Nicu** și alții.

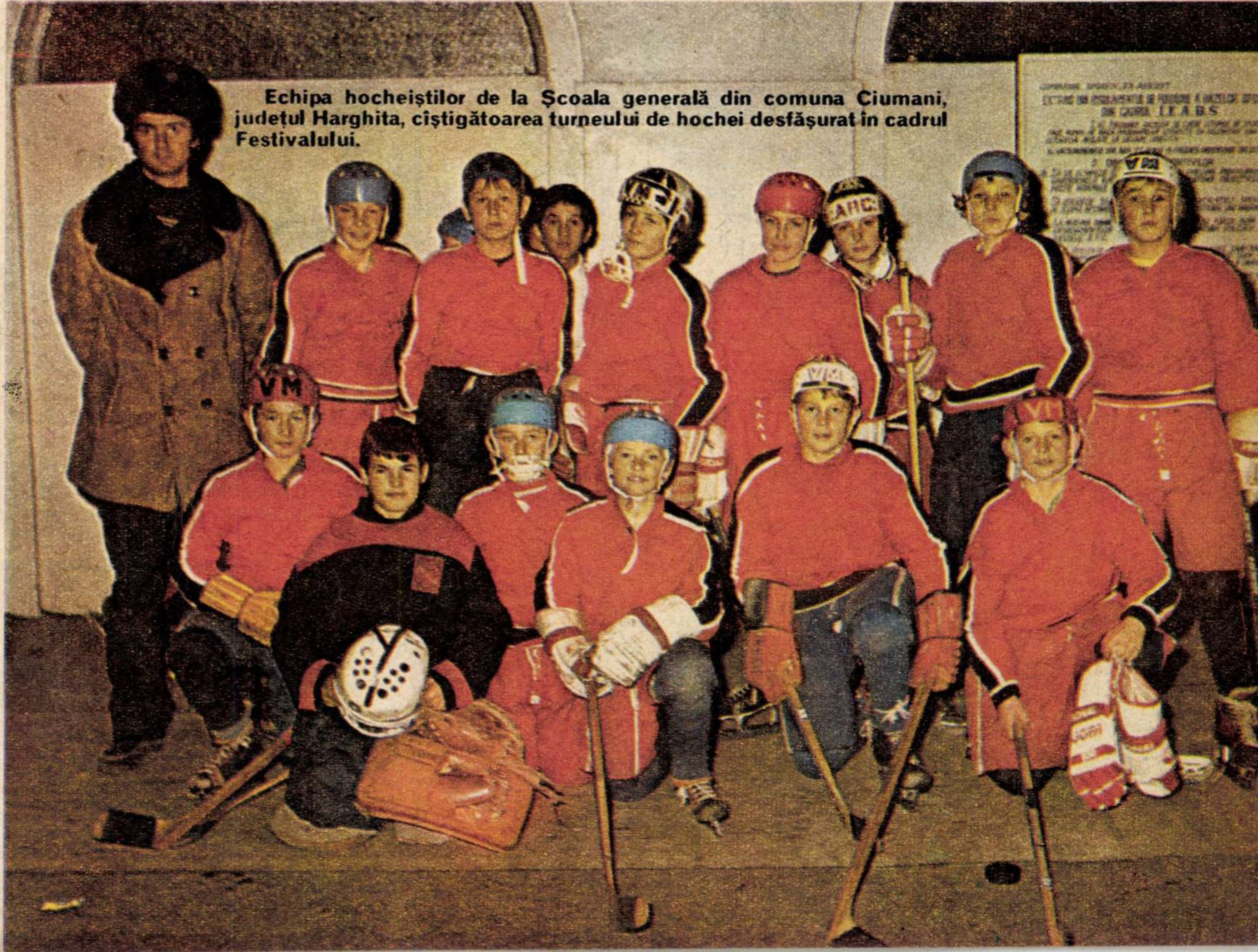

Echipa hocheiștilor de la Școala generală din comuna Ciumani, județul Harghita, cîștigătoarea turneului de hochei desfășurat în cadrul Festivalului.

COECHIPIERII BRIGĂZII DE ASALT

SCHIȚA DE Victoria Pieptan

ILUSTRAȚIE DE Magda Birsan

Fănică se apropie de fereastra cabinei și privi tăcut la sloiurile de gheață care izbeau cu putere în pereții barajului, fără să-l audă pe Gheorghiță Panait care-i striga alarmat:

— Înțelege, băiatule, că timpul nu mai îngăduie nici o amînare. Trebuie să pleci chiar acum. Vezi bine! Se topesc zăpezile, se umflă apele și cine știe dacă nu s-o astupa și canalul. Uf! De cîte ori nu le-am spus eu ălora de la centru! Fixați un emițător pentru mișcarea automată a grilajului de la gura canalului. Dar ei, «Nu duce nici o grijă Panait! Cu o poveste ca asta au să se ocupe pionierii». Auzi colo! Să se ocupe pionierii. Ce pot să facă ei cînd Dunărea se ridică cu douăzeci de centimetri pe zi și cînd gura rîului s-a făcut una cu iazul? Așadar, înțelege, îl dojeni mai departe Gheorghiță Panait. Aicea înseamnă o grijă în plus pentru ai tăi și pentru toate cîte mai sînt de făcut. Bine, acum poți să pleci.

Și tînărul cu părul blond, buclat, îmbrăcat într-o cămașă flanelată din lînă gălbuie, luă în mînă un fel de piston cu aprindere continuă și se pierdu grăbit prin galeriile acelui castel subpămîntean, cum îl socotea Fănică, lovit din toate părțile de apa care era în clocot.

Băiatul șterse geamul aburit cu podul palmei și se uită mai atent pe fereastră. Soarele își trimitea triumfător razele ca un evantai și zăpezile se topeau, iar sloiurile de gheață se zbăteau și gemeau împinse parcă de o mînă uriașă.

— Să plec? se întrebă Fănică. Nici n-am apucat să-i spun pentru ce am venit. Dacă ar fi avut puțină răbdare! Și Fănică se gîndi la vorbele colegului său Cătălin: «Dacă-l găsești vorbind tremurător și înfundat faci cuminte stînga împrejur, fără să scoți o vorbă».

Sigur, să-l las singur, încolțit de ghearele acestei dihănii! Tocmai pe el și tocmai acum.

Știa Fănică ce știa. Nu-i arătase chiar nenea Gheorghiță graficul din cabină cu indicii de comandă? «Vezi linia asta? Indică forța apei. Piramida energiei de soare pe care omul o folosește în binele său. Dacă nu știi s-o manevrezi, s-a dus...» Și apoi canalul! Dacă se înfundă canalul, s-a terminat cu operațiunea de salvare a grînarului! Și Fănică își șterse cîteva broboane de sudoare care-i alunecă pe obraz.

— Am să plec! Dar nu unde vrea el. Am să alerg acolo unde știu eu.

Fănică deschise ușa și se pierdu în lumina trandafirie a soarelui și în zgomotul de trăsnet al apei care însoțea toată lungimea barajului. Tăie cîmpul prin stratul moale de zăpadă și se opri mai întîi la prima gură de canal. Citi cota apei, așa cum aflase într-una din zile, tot de la nenea Gheorghiță Panait. Coti pe după moară, făcu la stînga și o ținu de-a lungul drumului, tot într-o alergătură, pînă la prima casă din marginea satului unde stătea Tănăsică. Bătu în poartă și strigă:

— Tănăsică!...

Îi răspunse un glas de femeie:

— Nu-i acasă, maică!

— Da' unde-i?

— Cine mai știe?! A plecat mai înainte...

— Aveam cu el o vorbă...

Și Fănică plecă destul de abătut. Încotro să se îndrepte? La nenea Gheorghiță care era singur și dintr-o clipă într-alta putea să aibă nevoie de ajutor sau să continue drumul pînă la Cătălin?

Nu făcu nici doi pași că în urma lui îi strigă cineva:

— Nene! Te ajut eu, nene!

Fănică întoarse capul și zări un ținc. Era încălțat în cizme groase de cauciuc și alerga prin zăpadă.

— La ce să mă ajuți?

— Păi, te-am auzit că nu știi încotro s-o iei, încolo sau încolo? arătă țîncul cu mîna.

— Ia te uită! îl măsură Fănică. Știi că-mi placi?

— Zău?! se bucură sincer copilul fără să simtă ironia.

— Ai ureche muzicală. Dar forță-n plămîni și-n picioare ai?

— Ce să am?

— Adică, știi să alergi?

— A, da! I-am întrecut pe toți astă-vară.

— Și dacă te trimit undeva?

— Alerg ca vîntul. Uite așa, vîjjj! șuieră țîncul cu brațele deschise ca două aripioare.

— Atunci ține biletul ăsta și să te oprești cu el la casa lui Cătălin.

— Îl știu. E a lui Păpurel. Și țîncul dispăru ca vîntul.

Grăbit, Fănică se întoarse la baraj. Îl căută pe nenea Gheorghiță Panait ca să-i explice că el venise aici cu o misiune importantă, nu de florile mărului, dar nu reuși să-l găsească. Urcă treptele care duceau spre cabină și auzi un țăcănit. Îi trecu prin minte că poate să fie tabloul de comandă. Deschise ușa și lipi urechea de pereții unei rame vopsite în roșu și albastru. Zgomotul nu venea de acolo. Totuși un tic-tac se repeta la intervale scurte, mărunt, apăsat. Controlă mai bine încăperea și zări un aparat mic ca o mașinuță de scris, fixat într-un colț al cabinei. Se apropie și văzu alunecînd, ca o geană de lumină, o panglicuță cu liniuțe și puncte.

De emoție, un moment nu înțelese nimic. Privi însă mai cu luare aminte panglica și își aminti că, de fapt, această combinație de semne nu era altceva decît un alfabet. Mai citise el un asemenea alfabet, ce-i drept mai demult, fiindcă de partea telegrafică se ocupa Radu, dar semnele îi erau cunoscute. Le descifră și descoperi uluit numele lui Cătălin, apoi pe cel al lui Tănăsică.

— Mesajul! Asta era. A ajuns țîncul!

Cum să nu ajungă! Cine putea să alerge mai bine decît el într-o astfel de misiune. Înțelesese misiunea și Tănăsică. Cînd se topesc zăpezile și răsună clipocitul furios al apei, nu e timp să mai stai pe gînduri!

Țăcănitul răsuna mai departe, iar liniuțele jucau în ochii lui Fănică cu străluciri de diamant.

«Nivelul apei de la cota numărul doi stagnează. Înfundat canalul. De trei ori punctul de manevrare».

Fănică se gîndi că punctul de manevrare nu putea să fie decît emițătorul numărul trei pe care-l experimentaseră ei pentru mișcarea automată a grilajului de la gura canalului numărul doi.

Emițătorul îl avea cu el. Era într-o lădiță lîngă ușă. Îl lăsase acolo cînd venise la nenea Gheorghiță Panait. Acuma o să poată să-l încerce.

Așa începu misiunea coechipierilor din brigada de asalt. Fănică se uită cu atenție după firul care făcea legătura cu grilajul de la gura canalului numărul doi, luă emițătorul și porni la executarea operațiunii.

Prin galerii, Gheorghiță Panait controla pereții barajului. Nici o fisură. Totuși apa pătrundea ca niște picături mărunte de ploaie. Erau clăbucii care se spărgeau și se rostogoleau peste ultima treaptă de nivel. Încă puțin și apa putea să pătrundă în galerii.

Situația era destul de neplăcută. Un moment se gîndi la Fănică și-i păru rău că nu-l luase cu el. L-ar fi trimis să controleze nivelul apei. I-ar fi fost de ajutor. Aici era toată cheia. De ea depindea deschiderea porților și nivelarea apei pe întregul canal către Dunăre.

Urcă treptele cu gîndul să pună mîna pe aparat și să ceară ajutorul celor de la centru. Dar în aceeași clipă, același aparat mic ca o mașinuță de scris începu să țăcăne și să transmită mesajul: «Aici coechipierii brigăzii de asalt. Misiunea îndeplinită. Gura canalului liberă. Nivelul apei scade douăzeci de centimetri. Grînarul salvat».

— De necrezut! se gîndi Gheorghiță Panait. Să fie ideea puștilor? A pionierilor? Să fie ei atît de cutezători!?

I se părea o faptă neobișnuită pentru vîrsta lor. Și totuși, nenea Gheorghiță Panait», cum îl numeau pionierii trebui să recunoască folosind micul aparat: «Mi-ați furat meseria băieți! Ar trebui să vă muștruluiesc puțin. Dar nu pot, așa că-i aștept la uzină pe coechipierii brigăzii de asalt».

PREMIILE CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR PE ANUL 1979 PENTRU CREAȚII DEDICATE COPIILOR

PREMIILE PENTRU PROZĂ

Elena Mătasă — pentru volumul de evocări «Femei ale acestui pămînt» (Editura «Ion Creangă»).

Alexandru Vergu — pentru volumul de povestiri «Podul» (Editura «Ion Creangă»).

Mehes György — pentru romanul în limba maghiară «Fratele cel mare» (Editura «Ion Creangă»).

David Sava — pentru volumul de povestiri istorice «Foc nestins» (Editura «Ion Creangă»).

PREMIILE PENTRU POEZIE

Doina Sălăjan — pentru volumul de versuri «Smalțuri» (Editura «Ion Creangă»).

Mircea Pop — pentru basmul în versuri «Căprioara zorilor» (Editura «Ion Creangă»).

Franz Hodjak — pentru volumul în limba germană «Versuri hazoase pentru copii și pentru alți oameni serioși» (Editura «Ion Creangă»).

PREMIILE PENTRU DRAMATURGIE

Ion D. Sîrbu — pentru piesa în două părți destinată teatrului de păpuși «Legenda naiului».

Andi Andrieș — pentru piesa «M-am jucat într-o zi».

PREMII PENTRU CREAȚIE MUZICALĂ

Muzică corală

Paul Rogojină — pentru cantata «Mamă, dulce Românie», pe versuri de: M. Eminescu, A.Davila, V. Alecsandri, D. Bolintineanu ș.a.

Anton Dogaru — pentru «Cîntec în August», pe versuri de Dan Mutașcu.

Constantin Romașcanu — pentru cîntecul «Șoim al patriei mă chem», pe versuri de Aurora Cesa.

Muzică ușoară

Marius Țeicu — pentru cîntecul «Voi copii», pe versuri de: Angel Grigoriu și Romeo Iorgulescu.

Aurel Giroveanu — pentru muzica și versurile: «Am văzut un om».

Laurențiu Profeta — pentru cîntecul «Să cînte copiii», pe versuri de Constantin Cîrjan.

PREMII PENTRU CREAȚIE PLASTICĂ

Ilustrații pentru revistele destinate pionierilor și șoimilor patriei

Ion Mihăescu — ilustrație pentru revistele «Arici pogonici», «Luminița» si «Cutezătorii».

Doina Micu — ilustrație pentru revistele «Arici pogonici» și «Luminița».

Albin Stănescu — ilustrație pentru revistele «Arici pogonici», «Luminița» și «Cutezătorii».

Ilustrație de carte

Constantin Baciu — pentru volumul «Mînzul de vînt» de Petre Ghelmez (Editura «Ion Creangă»).

Ileana Micodim — pentru volumul «Femei ale acestui pămînt» de Elena Mătasă (Editura «Ion Creangă).

Vasile Socoliuc — pentru volumul in limba germană «Baltagul» de Mihail Sadoveanu (Editura «Kriterion»).

Lucrări de creație plastică

Zamfir Dumitrescu — Portret de copil.

Tia Peltz — Premianta.

PREMII PENTRU CREAȚIE CINEMATOGRAFICĂ

Film documentar

Iuliu Rațiu: scenariu; **David Reu:** regia, pentru «Mulțumim din inimă partidului» — Omagiu tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R.

Paula și Doru Segal: scenariu și regia pentru «Eu m-am născut în România».

Film artistic

Vasilica Istrate: scenariu; **Elisabeta Bostan:** regia, pentru filmul «Mama».

TITU MAIORESCU 1840-1917

CUTEZĂTORI DE-A LUNGUL VEACURILOR

Întors în țară, după strălucite studii la Viena și Berlin, Titu Maiorescu își valorifică elanul intelectual printr-o serie de prelegeri pe diverse teme. Încă de la început se înconjoară de oameni aleși, pe care îi domină spontan, prin personalitatea sa. Alături de Petre Carp, Vasile Pogor, tineri studioși, instruiți la Viena, Berlin sau Paris, el inițiază o suită de «prelecțiuni populare» prin care ia de fapt naștere societatea literară **Junimea** (1864). Mobilul declarat al înființării **Junimii** era pasiunea pentru literatură. Titu Maiorescu însuși definește **Junimea** ca pe o «adunare privată de iubitori ai literaturii și ai științei, de iubitori sinceri». În ședințele ei se reconsidera întreaga literatură română, se discutau probleme de estetică, filozofie, istorie. Dorind să-și materializeze activitatea de cenaclu, junimiștii hotărăsc întocmirea unei antologii de poezie română. Materialul vizat să intre în antologie era imens. Poezii diferite ca valoare primeau aceeași apreciere entuziastă. Faptul dovedea că junimiștilor le lipseau criteriile estetice sigure care să dea fiecărei opere locul cuvenit. Articolul care avea să oficializeze adeziunea junimiștilor la o concepție estetică a fost «**O cercetare critică asupra poeziei române de la 1867.** Studiul lui Titu Maiorescu pleacă de la distincția pe care o face Hegel între adevăr și frumos. Adevărul este exprimat de idee, iar frumosul este forma sensibilizată a ideii. Poezia trebuie să ajungă la triumful frumosului prin idei exprimate în materie sensibilă. Concepția aceasta este dezvoltată în prima parte a articolului **Condițiunea materială a poeziei.** În **Condițiunea ideală a poeziei,** partea a doua a articolului, se definește ferm domeniul esteticului; conținutul poeziei nu poate fi decît un simțămînt sau o pasiune. Adevărurile științifice nu puteau fi convertite în artă, după părerea lui Titu Maiorescu. Cît de nenuanțată era o asemenea părere o dovedește Titu Maiorescu însuși atunci cînd aclamă poezia patriotică a lui Octavian Goga **(Poezia d-lui Goga).** Revenind asupra convingerilor sale, afirmă că nu sentimentul patriotic în sine periclitează valoarea estetică, ci mimarea acestui sentiment. Patriotismul — conchide Titu Maiorescu — poate deveni, slujit de talent, o sursă de inspirație generoasă.

Estetica maioresciană impune ca unic criteriu de selecție și apreciere a operei literare valoarea estetică, atît de neglijată pînă la Titu Maiorescu. Principii ale ideologiei junimiste sînt expuse și în articolul: **În contra direcției de azi în cultura română.** Criticul junimist observă că formele suprastructurale pe care le-am imitat, fie ele reviste, academii ori conservatoare, nu sînt adecvate fondului autohton, ci sînt preluate mecanic și de aceea funcționează în gol primejduind dezvoltarea culturii române. Soluția ar fi să se adapteze formele împrumutate specificului local. Contribuțiile lui Titu Maiorescu la emanciparea culturii române sînt valoroase și se întind în atît de multe direcții încît cu greu poate face cineva un bilanț complet. Dar cel mai mare merit al său rămîne acreditarea definitivă în conștiința publică a necesității spiritului critic în orice activitate intelectuală. Totodată, societatea **Junimea** — expresia instituționalizată a acestei concepții — și-a cîștigat o faimă încă neegalată, datorită faptului că i-a promovat pe marii noștri clasici: Mihai Eminescu, Ion Creangă, Ion Luca Caragiale, Ioan Slavici.

ALEX. ȘTEFĂNESCU

ECRAN

„DUMBRAVA MINUNATĂ" NE VA ÎNCÎNTA ÎN CURÎND

Regizorul **Gheorghe Naghi,** autorul a două filme cu pionieri și despre pionieri, «Aventurile lui Babușcă» și «Alarmă în Deltă», va fi prezent în curînd pe ecran cu **«Dumbrava minunată».** Cunoscuta povestire sadoveniană ne va încînta, purtîndu-ne cu Lizuca și Patrocle, prin intermediul imaginii, la miraculoasa întîlnire cu Sora Soarelui, Zîna Toamnei, Crăiasa Furnicilor, așa cum apar în visul fetiței.

— Am respectat întocmai povestirea marelui Sadoveanu — ne spune regizorul Gh. Naghi — de care ne-am apropiat cu multă dragoste, păstrîndu-i o întreagă atmosferă, fie că a fost vorba de inefabilul din vis sau din realitatea tîrgului moldovenesc, fie din casa bunicilor. Am beneficiat de un scenariu excelent scris de artista Draga Olteanu-Matei, care este și una dintre interpretele filmului.

— Iertați-ne curiozitatea, pe fetița Diana Musca, interpreta rolului Lizucăi, știm că ați găsit-o la Piatra Neamț și că filmările cu ea au fost relativ ușoare. Dar pe Patrocle, cîinele, prietenul ei nedespărțit, cum l-ați filmat?

— Cu multe luni înainte de a trage primul tur de manivelă, am luat un cîine obișnuit al unui cunoscut și i l-am dat Dianei. Ea l-a îngrijit, l-a hrănit, s-a jucat cu el și astfel au devenit buni prieteni. Cînd am început să filmăm, comportarea lui era atît de firească, prezența sa lîngă fetiță atît de naturală, încît cîinele s-a transformat cu adevărat în cunoscutul personaj din «Dumbrava minunată». Prin intermediul revistei invit pe toți copiii, dar și pe părinții lor, să vizioneze «Dumbrava minunată».

BITI CARAGIALE

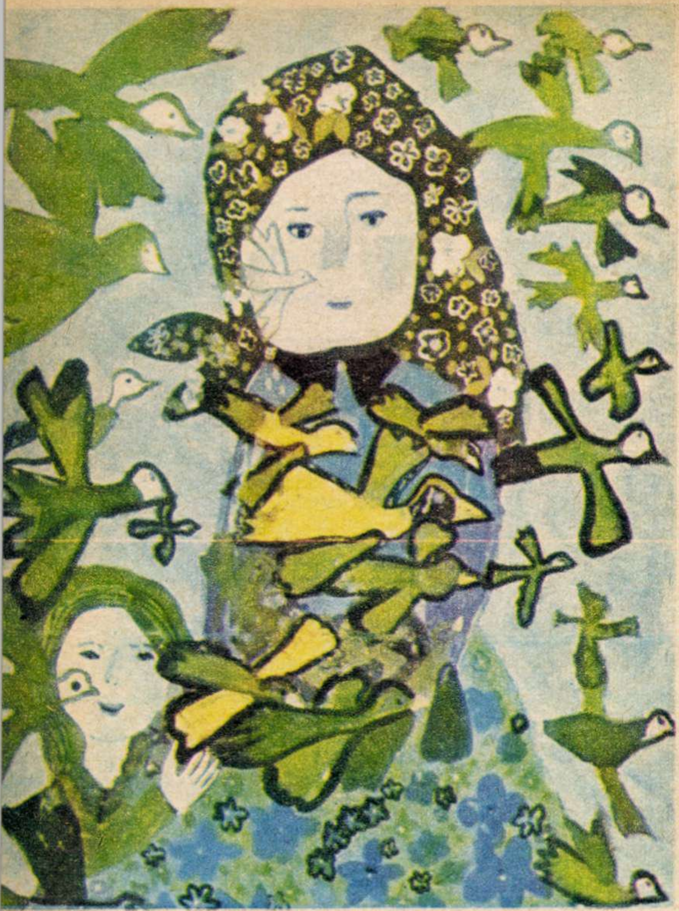

Desen de **Borbala Orsos** — *10 ani (Shankar 1978)*

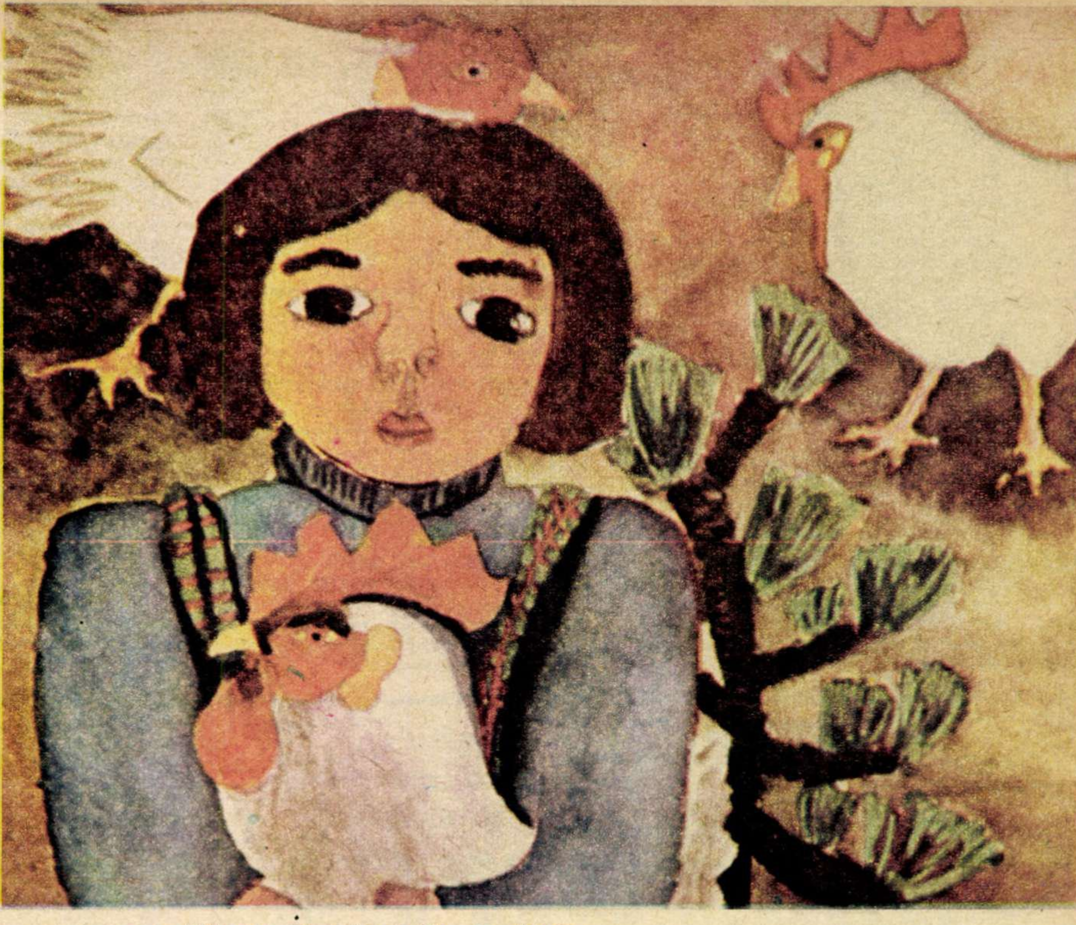

Desen de **Akiko Furutani, 9 ani (Shankar 1978)**

PREMIAȚI LA EDIȚIA DIN 1978

1) **BRÎNDUȘA SUCEVEANU,** Școala generală din comuna Satu Mare, județul Suceava
2) **BOGDAN TĂBĂRANU,** București
3) **ROBERTINA TERZI,** București
4) **ALINA PLETEA,** Casa pionierilor și șoimilor patriei Urziceni, județul Ilfov
5) **CARMEN DATCU,** Școala generală nr. 57, București
6) **CRISTINA ANDRIȘAN,** Brașov

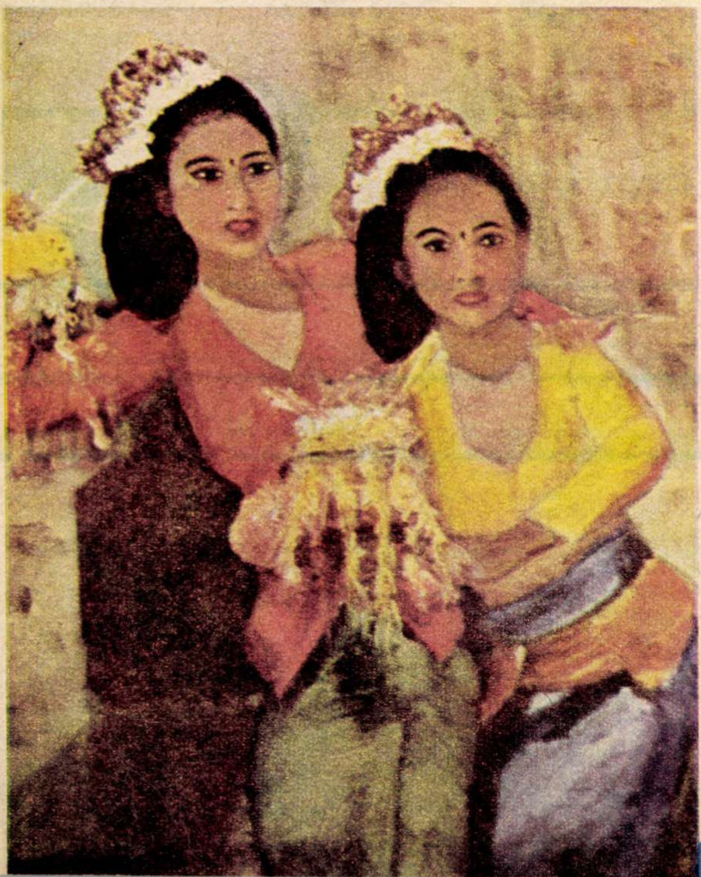

Desen de **Pia Retino Herijawati,** *(15 ani)*

MERIDIANELE COPILARIEI

ÎN INDIA - 15 PREMII PENTRU PIONIERII ROMÂNI

LA CONCURSUL SHANKAR

În prag de primăvară, din India, de la New Delhi, primim o veste îmbucurătoare. La ediția recent încheiată a tradiționalului concurs internațional de creație a copiilor — Shankar —, ce se organizează în această țară, anual, pe lista premianților se află numele a 15 pionieri din România.

Faptul este cu atît mai îmbucurător cu cît organizatorii ne aduc la cunoștință că, la această ediție, pe adresa concursului au sosit la New Delhi lucrări de artă plastică, din care vă prezentăm cîteva, și literatură aparținînd unui număr de 150 000 de participanți — copii din mai mult de o sută de țări de pe toate continentele.

În sălile marii expoziții de artă organizată la New Delhi, unde s-au găsit laolaltă lucrările tuturor participanților (copiii din țara-gazdă și de pretutindeni), au strălucit desenele pionierilor de pe meleaguri carpatine, transmițînd tuturor celor care au avut prilejul să le privească mesajul de prietenie, de pace al tuturor copiilor patriei noastre, dorința ca toți copiii de-o vîrstă cu ei să crească într-un climat de înțelegere și cooperare între popoare.

Dealtfel, tinerii artiști cu cravata de pionier din România sînt bine cunoscuți organizatorilor concursului. De-a lungul anilor, la nenumăratele ediții (concursul și-a desfășurat prima ediție în anul 1951) care au reunit miile de mesaje încărcate de candoare și puritate ale unor copii aflați între 4 și 14 ani, au fost prezenți și copii din România. De fiecare dată, lucrările lor s-au bucurat de aprecierea juriului, cucerind premii dintre cele mai frumoase.

Privind lista premianților de la ediția din 1978 a concursului internațional de desene Shankar din India, ca și chipurile unora dintre ei, vă reamintim, cu plăcere, că lucrările unora dintre acești autori le-ați putut admira și voi, fie în paginile revistei «Cutezătorii», fie în diferite expoziții ale pionierilor.

ECATERINA ROȘCA

Brânduşa

Bogdan

Robertina

Alina

Carmen

Cristina

* * *

AU MAI FOST PREMIAȚI:

* * *

— **IULIAN DRĂGHICESCU**, București

●

— **MAGDALENA PETCU**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Buftea

●

— **IRINA ȘTEFAN**, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Buftea

●

— **DELIA PORUMB**, Școala generală nr. 14, Cluj-Napoca.

●

— **MARIANA DOBRE**, Liceul «B.P. Hașdeu», Buzău

●

— **MARIA POPOV**, comuna Bîrsana, județul Maramureș

●

— **DANA DĂSCĂLESCU**, București

●

— **IRINA OBLEMENCO**, Școala de muzică și arte plastice nr. 1, București

●

— **MARCU FLORIN**, Școala generală nr. 11, Brașov

PRIMĂVARA

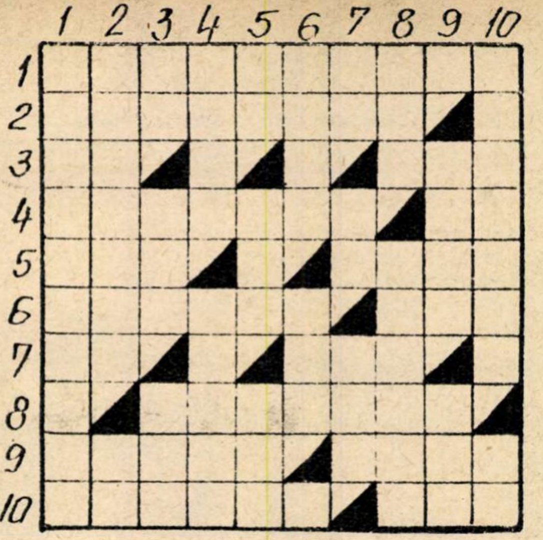

ORIZONTAL: 1) Inspirat de frumosul anotimp, a scris poezia «Oaspeții primăverii». 2) Alt poet român, autorul poeziei «Primăvara». 3) Din covor! Localitate în S.U.A. 4) În primăvara vieții. Bile! 5) Două localități în Japonia. Comună și trecătoare în nordul Spaniei. 6) Început de primăvară. Zeița medicinii la scandinavi. 7) Pene! Bucată de aluat (reg.). 8) Lucrare agricolă de sezon. 9) Mutat în grădină la sosirea primăverii. E aer! 10) Îi aparține poezia «Dimineață de primăvară». Primăveri! (fig.).

VERTICAL: 1) Primăvara (pl.). 2) Peisagist rus, creator al unor emoționante imagini ale naturii în pînze, ca «Primăvara» și «Martie». În fașă! 3) În recreație! Purtător al ploilor de primăvară. Întocmai. 4) Pliuri. Odată cu venirea primăverii, începe din nou anul agricol. 5) Scule. În căutarea unui nou stup. Localitate în Suedia. 6) Sală mare. Răsărit. 7) Nedelcu Tudor. La o petală. Generatoare de puișori pufoși și gingași. 8) «Creanga de tei» face parte din creația acestui poet român contemporan. Compozitor român, autor al «Simfoniei primăverii». 9) «Panglicile» parcurilor repopulate primăvara. Localitate în Elveția. 10) A-și desface bobocii. Doi sau mai mulți!

DICȚIONAR: NAF, ITO, ANEO, EIR, ADO, ARN.

NICOLAE AXIOTI

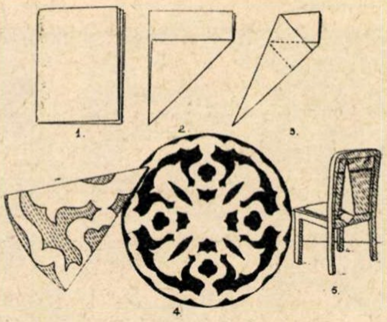

SÎNTEȚI ÎNDEMÎNATIC

La serile distractive din școală sau de acasă, un mic exercițiu de îndemînare va uimi asistența.

A. Luînd o foaie de hîrtie de mărimea a două pagini din «Cutezătorii», o prezentați spectatorilor pe ambele fețe, după care o împăturiți în patru, apoi ca în desenele 2 și 3. Cu o foarfecă decupați din figura obținută suprafețele hașurate din desenul 4 (acesta poate fi schimbat după placul și priceperea voastră). Despăturind, se obține o rozetă dantelată pe care o înfățișați publicului. Mirare: pe hîrtie a apărut, în litere mari și cu o culoare vizibilă, numele unuia dintre cei de față.

B. Procedeu. Exercițiul se desfășoară în spatele unui scaun cu spătar capitonat. În tapițerie se înfig bine două ace mari, ca în desenul 5. Pe unul din ace a fost plasată din vreme o foaie de hîrtie II, pliată identic, pe care a fost scris numele unuia dintre spectatori. După ce arată publicului pe ambele fețe coala de hîrtie I, prestidigitatorul o împăturește și o freacă de muchea spătarului pentru a întări pliurile. El profită de această mișcare pentru a agăța în «cui» coala pliată I și a o înlocui cu foaia pliată II. După ce decupează cu foarfeca modelul dorit, astfel încît cele scrise să rămînă neatinse, «artistul» înfățișează celor de față rozeta pe care scrisul a apărut «din senin».

DOUĂ PERSONAJE ÎNDRĂGITE: COLORAȚI-LE

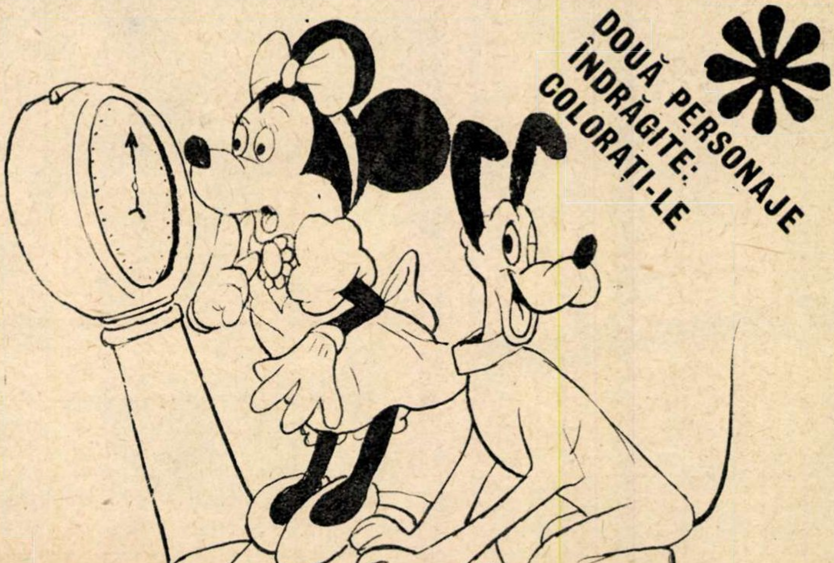

Pavel Constantin

●

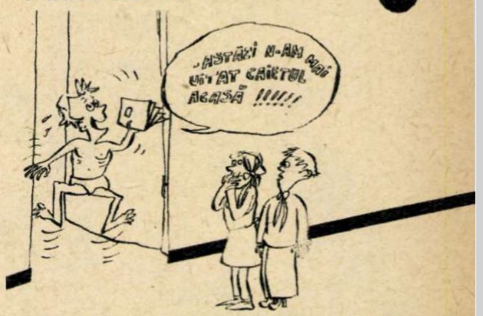
-ASTĂZI N-AM MAI UITAT CAIETUL ACASĂ !!!!!!

●●●●●●●●●

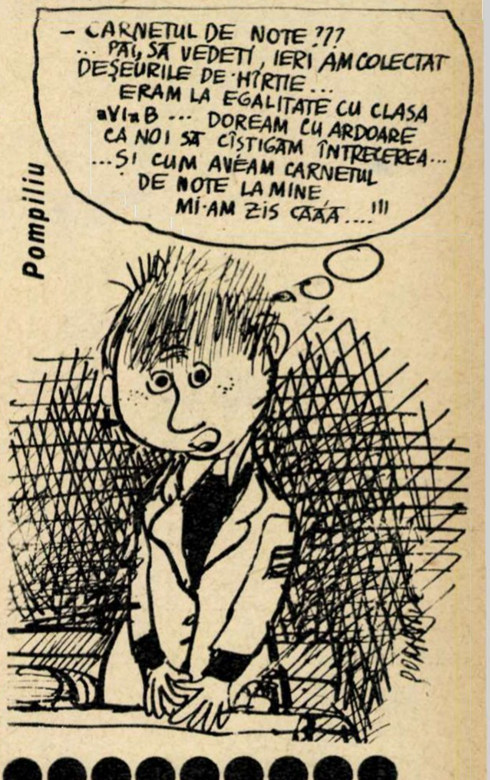
– CARNETUL DE NOTE ??? ... PAI, SĂ VEDEȚI, IERI AM COLECTAT DEȘEURILE DE HÎRTIE... ERAM LA EGALITATE CU CLASA a VI-a B ... DOREAM CU ARDOARE CA NOI SĂ CÎȘTIGĂM ÎNTRECEREA... ...ȘI CUM AVEAM CARNETUL DE NOTE LA MINE MI-AM ZIS CĂĂĂ....!!!

Pompiliu

●●●●●●●●●

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

BUREBISTA

REZUMAT: **BUREBISTA ÎI UNEȘTE PE GETO-DACI ÎNTR-UN SINGUR STAT. FORMEAZĂ O ARMATĂ PUTERNICĂ ȘI, SECONDAT DE MARELE PREOT DECENEU, CONDUCE CU ÎNȚELEPCIUNE DESTINELE ȚĂRII.**

Evocare istorică de VLAICU BÂRNA
Desene: VALENTIN TĂNASE

MEȘTERII ZIDARI ADUȘI DE LA HISTRIA ȘI DE LA TOMIS RIDICARĂ O SALBĂ DE CETĂȚI DE PIATRĂ ÎN JURUL REȘEDINȚEI LUI BUREBISTA. ÎN TOATE CETĂȚILE SE ÎNTĂRIRĂ GARNIZOANE ȘI DREGĂTORII ÎN DIRECTĂ LEGĂTURĂ CU CONDUCEREA DE LA CENTRU.

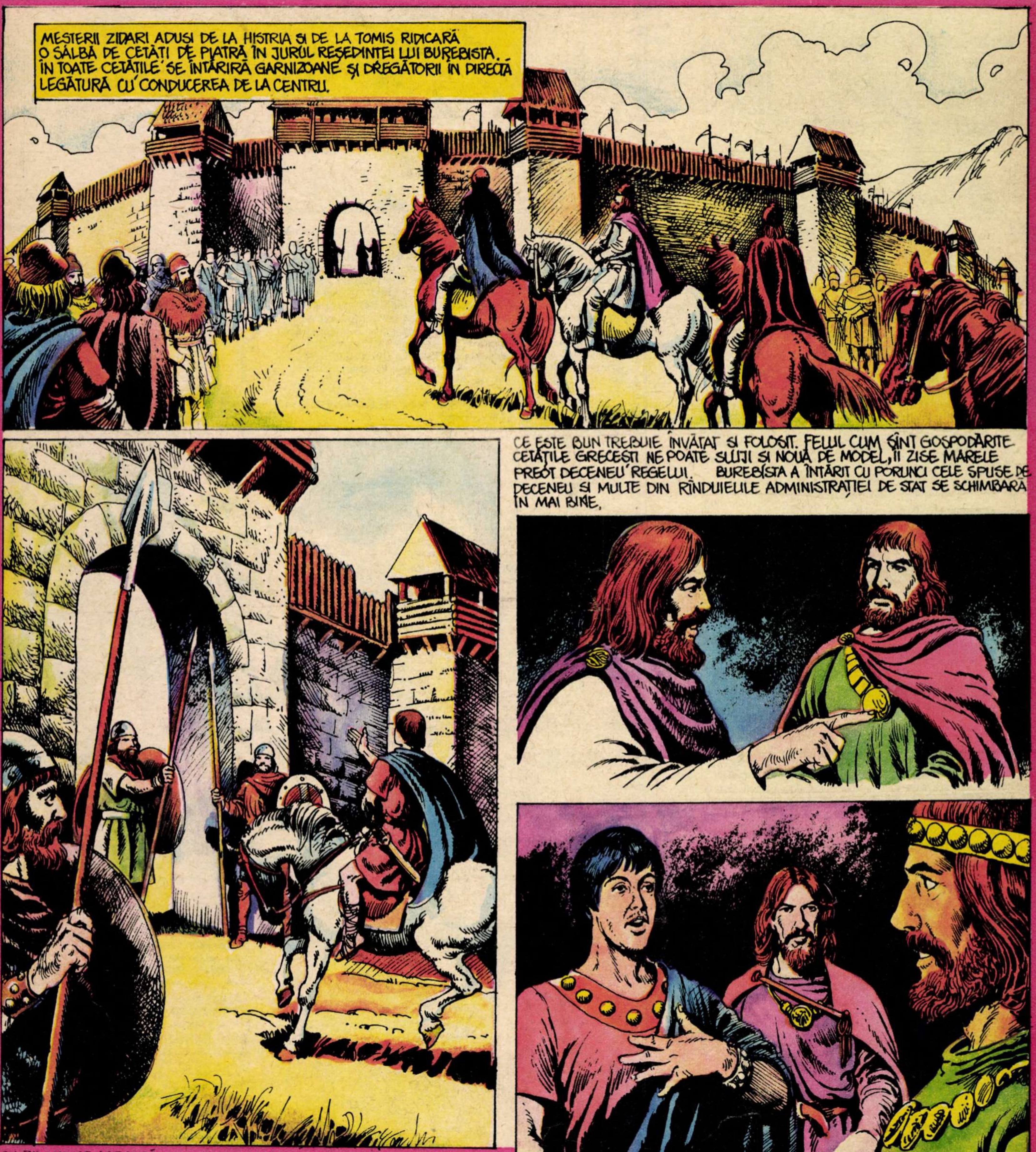

CE ESTE BUN TREBUIE ÎNVĂȚAT ȘI FOLOSIT. FELUL CUM SÎNT GOSPODĂRITE CETĂȚILE GRECEȘTI NE POATE SLUJI ȘI NOUĂ DE MODEL, ÎI ZISE MARELE PREOT DECENEU REGELUI. BUREBISTA A ÎNTĂRIT CU PORUNCI CELE SPUSE DE DECENEU ȘI MULTE DIN RÎNDUIELILE ADMINISTRAȚIEI DE STAT SE SCHIMBARĂ ÎN MAI BINE.

CU ZIDARII SE AȘEZARĂ AICI ȘI ALȚI MEȘERIAȘI GRECI, MULT ISCUSIȚI ÎN PRODUCEREA ARMELOR, UNELTELOR ȘI PODOABELOR. ÎNTR-O ZI, SOLUL UNEI COLONII GRECEȘTI, ACORNION DIN DIONISOPOLIS, SOSI ÎN CETATEA DE REȘEDINȚĂ PENTRU A TRATA CUMPĂRAREA UNEI CANTITĂȚI DE GRÎU.

ÎL PRIMI CU MARE CINSTE ÎNSUȘI BUREBISTA, ÎN PREZENȚA LUI DECENEU, ȘI ÎNȚELEGEREA SE FĂCU. OASPETELE ADUSE MULTE ȘTIRI INTERESANTE DESPRE CELE CE SE ÎNTÎMPLAU ÎN TRACIA ȘI LA ROMA.

(Va urma)

Noi ne-am născut în anii fără seamăn
De cînd poporul are-n frunte un bărbat
Ce pentru tine, Românie-mamă,
Muncește și veghează neîncetat.

12

JOI, 20 MARTIE 1980,
ANUL XIV (NR. 651)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

15 ani de mărețe înfăptuiri revoluționare ale poporului nostru, sub conducerea înțeleaptă a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

CTITOR AL ROMÂNIEI DE AZI ȘI DE MÎINE

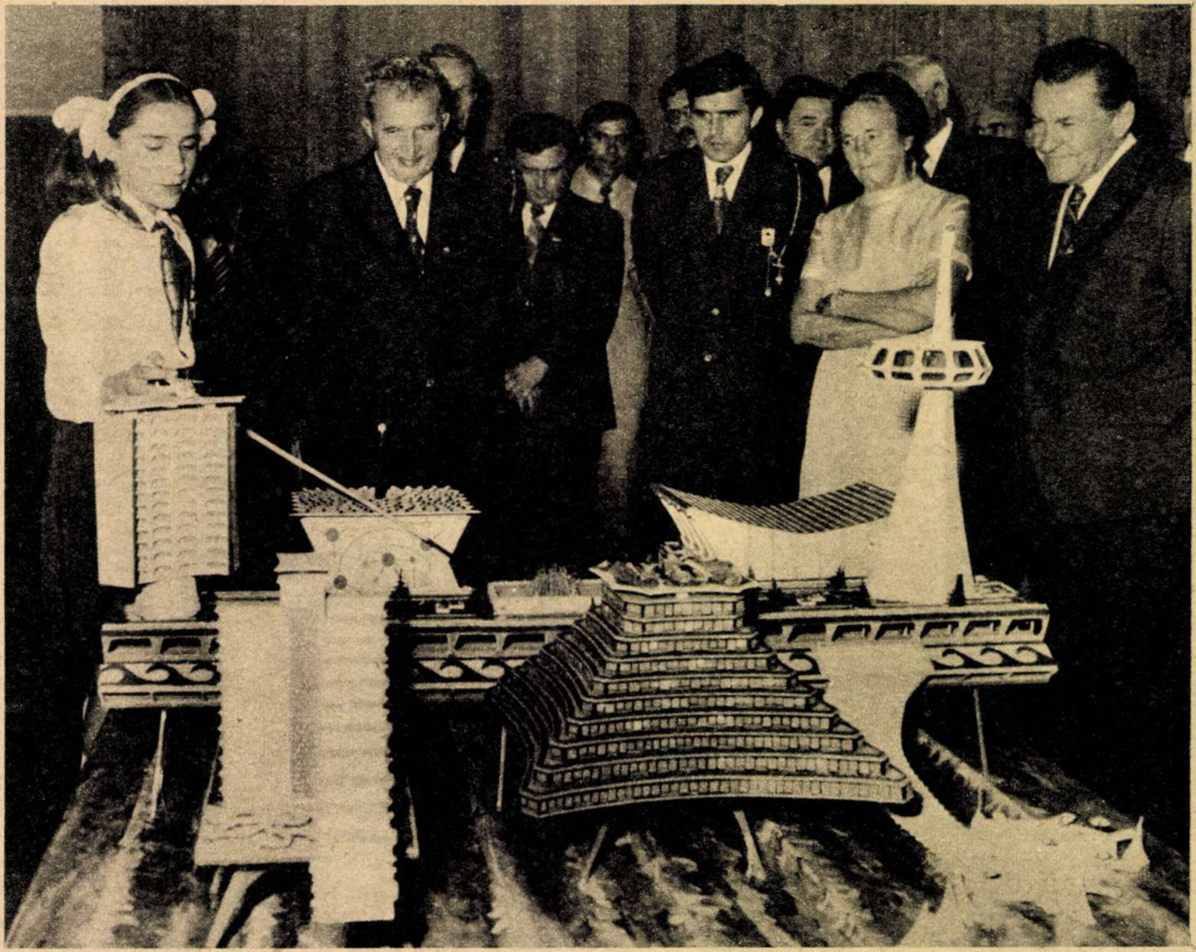

Avem cu toții, oamenii de astăzi ai României, șansa unică de a trăi într-o perioadă excepțională a istoriei țării, ani cu adevărat eroici, în care se desăvîrșește societatea noastră socialistă multilateral dezvoltată, fundamentîndu-se drumul patriei spre comunism. Această epocă de mari victorii în lupta pentru fericirea omului poartă pecetea de aur a strălucitei gîndiri inovatoare, științifice și a acțiunii ferme, revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele republicii. **Cu deosebire în ultimii 15 ani, de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales în cea mai înaltă funcție din partid, istoria noastră cunoaște izbînzi excepționale; dealtfel, mari personalități ale vieții politico-sociale mondiale, presa internațională numesc această minunată perioadă «epoca Nicolae Ceaușescu».** Într-adevăr, în acest deceniu și jumătate, datorită inițiativelor și muncii tovarășului Nicolae Ceaușescu, care pornesc întotdeauna de la necesitățile reale ale întregii țări și ale fiecărui cetățean, România cunoaște, mult mai mult decît în întreaga sa istorie, mari înfăptuiri destinate fericirii fiilor săi. Părinte al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu este profund respectat de oamenii întregii planete pentru excepționala sa activitate în slujba păcii, prieteniei și cooperării între toate națiunile.

Prețuirea și recunoștința nemărginită față de munca și lupta eroică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, poporul român și-a dovedit-o, din nou, într-o atmosferă de fierbinte patriotism, cu prilejul recentelor alegeri de la 9 martie 1980, votînd entuziast pentru întîiul candidat al țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Între excepționalele merite pentru care conștiința României este profund recunoscătoare tovarășului Nicolae Ceaușescu se află și acela al necontenitei sale griji pentru tînăra generație. Tovarășul Nicolae Ceaușescu este, după cum dovedesc înseși paginile istoriei, **întîiul șef de stat din lume care acordă creșterii și educării copiilor țării o atenție cu totul deosebită, permanentă, neobosită și atotcuprinzătoare.**

Cu toate prilejurile, de la congresele și conferințele partidului pînă la vizitele de lucru pe întreg cuprinsul țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu include printre însemnatele probleme pe care le rezolvă împreună cu comuniștii, cu toți oamenii muncii, diferitele aspecte care privesc viața voastră, a copiilor și tinerilor români, maghiari, germani și de alte naționalități. Principiile școlii românești de astăzi, al cărei sistem de organizare se numără printre cele mai avansate din lume, le datorăm tocmai gîndirii științifice, inovatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Prin **integrarea învățămîntului cu producția și cercetarea învățăm de timpuriu cum să aplicăm în practică cele mai înaintate cunoștințe; învățăm cum să ni le sporim mai tîrziu potrivit necesităților de producție care vor apărea și noutăților tehnico-științifice care survin necontenit; învățăm să gîndim, să găsim soluții noi în munca noastră de azi și de mîine; învățăm să creăm noi înșine valori noi în știință, tehnică, artă, literatură; învățăm să devenim comuniști de omenie.**

Ce anume ne propulsează în a depune eforturi entuziaste în dobîndirea unor asemenea calități? Aici întîlnim, de asemenea, sprijinul părintesc al tovarășului Nicolae Ceaușescu, care ne ajută să **înțelegem din ce** în ce **mai profund cît de mari resurse de energie, talent și omenie se află în fiecare dintre noi.** Astfel, obiectivele muncii Organizației Pionierilor, decurgînd firesc din indicațiile secretarului general al partidului, au în vedere tocmai mobilizarea fiecărui purtător al cravatei roșii cu tricolor la a-și îndeplini cu mereu sporită tragere de inimă îndatoririle. Creșterea necontenită a **calității muncii de învățătură;** aplicarea rodnică a principiului **autoconducerii și democrației pionierești;** formarea trăsăturilor de caracter specifice omului României de azi și de mîine — **devotamentul nemărginit pentru patrie, partid și popor, atitudinea creatoare față de muncă, cinstea, sinceritatea, dragostea de adevăr, simțul de răspundere, respectul față de om** — sînt căi care, toate, duc spre același țel: acela de a deveni cetățeni cu o concepție înaintată, revoluționară, comunistă despre natură și societate, oameni politici în sensul cel mai înalt al cuvîntului, gata oricînd să pună interesele generale înaintea celor personale, capabili să participe cu competență atît la luarea celor mai importante hotărîri de interes național, cît și la îndeplinirea acestora. **Tovarășul Nicolae Ceaușescu are mereu în vedere tot ceea ce este necesar pentru ca fiecare copil să constituie o mîndrie pentru patrie și pentru părinții pe care, așa cum tot dînsul v-a îndemnat, trebuie să-i respectați, să le urmați sfaturile, să le continuați munca eroică dedicată înfloririi necontenite a României socialiste.**

Iată cît este de bogată în fapte, idei, realizări, satisfacții, viața voastră, dragi prieteni, iar muncii voastre susținute și inteligente i se alătură fireasca odihnă recreatoare, veselia, jocul. Chiar așa v-a îndemnat tovarășul Nicolae Ceaușescu: să învățați temeinic, dar să vă găsiți și timp de joacă, să nu uitați că sînteți copii!

Față de acest om între oameni, omagiul nostru, al tuturor, să fie recunoștința fierbinte exprimată printr-o activitate cît mai rodnică, de cît mai bună calitate la locurile noastre de muncă — fie în producție, fie pe băncile școlii, unde, învățînd și muncind și comportîndu-vă exemplar, vă pregătiți a deveni, cum însuși tovarășul Nicolae Ceaușescu v-a spus, demni urmași ai comuniștilor.

Ovidiu Zotta

Unanimitate cu adînci semnificații

În uriașa operă de făurire a României socialiste și de înaintare spre comunism, rolul tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele țării, ne apare covîrșitor. Personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu se impune stimei și admirației noastre prin devotamentul, competența și clarviziunea dovedite în cele mai diferite situații.

Profunda omenie a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se reflectă, de altfel, în toate măsurile care se iau în vederea slujirii sănătății omului, în vederea ridicării continue a calității vieții. Avem astăzi o puternică rețea sanitară pe tot cuprinsul țării, care veghează la sănătatea oamenilor. Avem o puternică bază materială pentru cercetare în domeniul medicinii. Voi da numai un exemplu: Institutul «C.I. Parhon», continuîndu-și evoluția ascendentă, se situează, în prezent, pe primul loc în lume, ca unitate clinică specializată. În anii aceștia s-au înființat și dezvoltat aici laboratoare moderne de investigare, cum ar fi cel de endocrinologie nucleară și de endocrinologie moleculară. Este semnificativ faptul că noi, oamenii de știință din acest institut, ne-am bucurat de sprijinul direct al tovarășului Nicolae Ceaușescu, în vederea achiziționării unei aparaturi foarte necesare cercetărilor. În prezent, bolnavii beneficiază în acest institut de o asistență medicală de cea mai înaltă calificare.

Este pentru mine o mare onoare să pot exprima, cu ocazia alegerii tovarășului Nicolae Ceaușescu, în unanimitate, ca deputat în Marea Adunare Națională și a împlinirii unui deceniu și jumătate de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului, profunda mea recunoștință pentru tot ce realizează pentru poporul nostru.

Acad. Ștefan Milcu

Epocă de realizare plenară a personalității umane

Sînt mulți ani de cînd lucrez la Întreprinderea «23 August» din Satu Mare. Eram foarte tînăr atunci...Sub ochii mei a crescut întreprinderea. Am văzut cum, datorită indicațiilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, nouă, muncitorilor, am început să avem o participare tot mai largă la conducerea uzinei, democrația muncitorească a devenit o puternică realitate în țara noastră. În uzine și întreprinderi, noi, muncitorii, nu sîntem numai producători de bunuri, ci și proprietari și beneficiari. De aceea, ne simțim profund răspunzători pentru tot ceea ce se petrece în uzină, pentru calitatea muncii noastre.

Noi, muncitorii, datorăm tovarășului Nicolae Ceaușescu realizarea noastră plenară ca oameni demni ai unei societăți demne. Fiecare dialog pe care secretarul general al partidului îl poartă cu oamenii muncii constituie întotdeauna un îndemn de a găsi cele mai bune soluții în munca noastră, constituie un puternic imbold în a ne mobiliza întreaga capacitate creatoare, în a ne dărui toată energia în muncă, pentru ca țara noastră să fie mereu mai înfloritoare.

Cornel Mendrea
șef de echipă, Întreprinderea «23 August», Satu Mare

Ani de strălucite împliniri pentru școala românească

Mutațiile structurale produse în învățămîntul românesc în ultimul deceniu și jumătate sînt nemijlocit legate de numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, conducătorul de excepție aflat în fruntea poporului român. De fapta și gîndirea sa cutezătoare, originală, de bogata sa experiență de revoluționar încercat se leagă toate marile noastre înfăptuiri.

Școala românească, așa cum se prezintă acum, este capabilă să asigure pregătirea cadrelor în toate domeniile de activitate. Primul Congres al educației și învățămîntului, organizat din inițiativa secretarului general al partidului, a elaborat un vast program pentru ridicarea nivelului calitativ al învățămîntului de toate gradele, de apropiere a școlii de producție.

Sînt profesor de mai mulți ani și sînt mîndru că alături de colegii mei îmi dăruiesc toate forțele pentru traducerea în viață a vastului program de ridicare a învățămîntului românesc pe noi înălțimi.

Aniversînd 15 ani de cînd în fruntea partidului și statului nostru se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, gîndurile noastre, ca, dealtfel ale tuturor oamenilor muncii din țara noastră, se îndreaptă cu adîncă recunoștință către secretarul general al partidului, omagiind devotamentul și înțelepciunea, clarviziunea și spiritul științific creator cu care conduce destinul României socialiste.

Prof. Corneliu Stoica
Școala generală nr. 29, Galați

Un viitor la înălțimea căruia pionierii sînt hotărîți să se ridice

Noi, copiii și tinerii de azi, trăim numai zile luminoase, fără grija zilei de mîine, cu siguranța că ne putem realiza cele mai îndrăznețe visuri. Avem create toate condițiile necesare pentru a deveni folositori patriei, fiindcă întreaga copilărie și pregătire pentru viață ne sînt vegheate cu părintească grijă de cel mai iubit părinte și îndrumător al nostru, al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

La Sîntana cu toții sîntem prieteni — români, germani, maghiari — și împreună realizăm lucruri minunate, alături de părinți. Ne străduim să împletim cît mai armonios învățătura cu munca. În curînd, comuna Sîntana va deveni oraș! Un oraș care, de pe acum, are case cu etaj, școli dotate cu laboratoare și ateliere, magazine, săli de spectacole. Planurile de viitor le cunoaștem și noi, pionierii. Și sîntem dornici să participăm la realizarea lor, să ne mîndrim că și noi am pus umărul, așa cum ne îndeamnă părintele iubit al tuturor copiilor patriei, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Sub ochii noștri cresc noi blocuri, sub ochii noștri apar parcuri și grădini, sub ochii noștri se conturează viitorul. Un viitor minunat pe care partidul, comuniștii ni-l plămădesc. Un viitor la înălțimea căruia pionierii sînt hotărîți să se ridice.

Viorica Socica
Sîntana,
județul Arad

Viorel Mărginean:
«PEISAJ DIN SCORNICEȘTI»

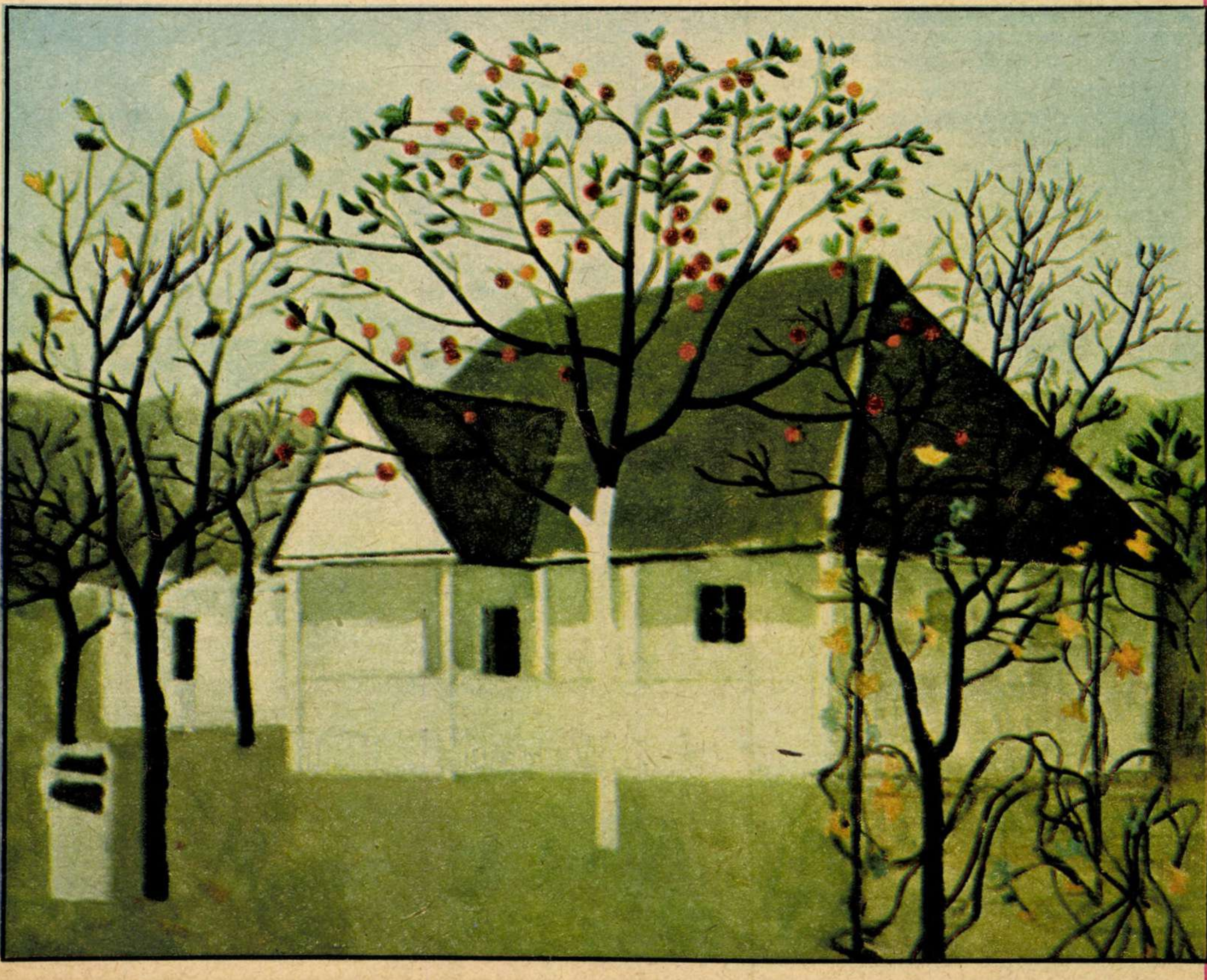

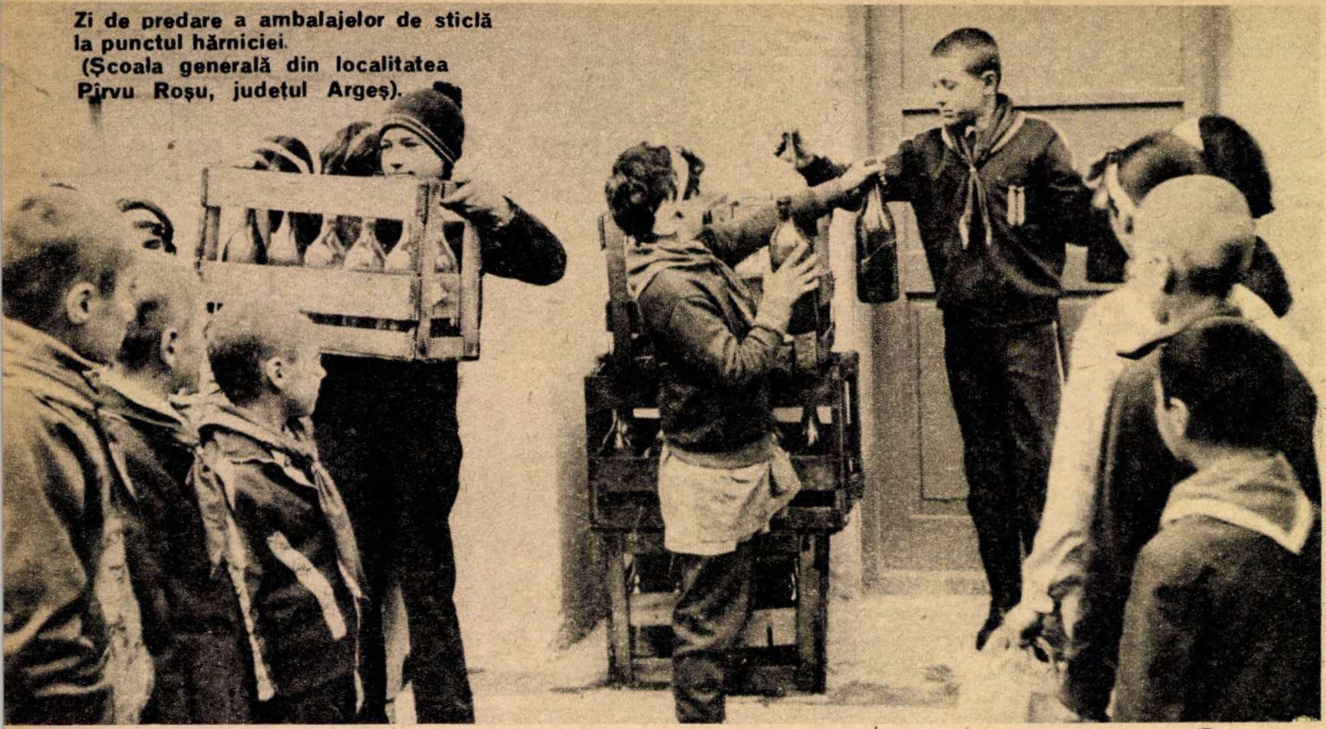

Zi de predare a ambalajelor de sticlă la punctul hărniciei. (Şcoala generală din localitatea Pîrvu Roşu, judeţul Argeş).

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Cum organizăm participarea detaşamentelor la „TROFEELE HĂRNICIEI“

Pentru a veni în sprijinul comandamentelor pionierești în organizarea şi buna desfăşurare a colectării materialelor recuperabile, în cadrul Operaţiunii «Trofeele hărniciei», redacţia revistei «Cutezătorii» a organizat o masă rotundă la care tovarăşii Iosif Lungescu şi Florea Nicolae, din partea Centralei pentru valorificarea şi recuperarea materialelor refolosibile, au purtat un viu dialog cu pionieri membri în comandamentele unităţilor de la Şcolile generale nr. 7 şi nr. 23 din Bucureşti, precum şi cu tovarăşi comandanţi-instructori.

● ECONOMISIREA RESURSELOR MATERIALE — O PROBLEMĂ DE INTERES GENERAL!

Datorită dezvoltării industriei, a creşterii gradului de civilizaţie, gama de produse industriale creşte şi se diversifică de la an la an. Ele au la bază, fără deosebire, **materia primă** *— produs al mediului înconjurător. Astăzi problema economisirii acestor resurse se pune, deci, mai acut cînd, atît la nivel mondial cît şi naţional, industria are nevoie pentru consum de un volum sporit de materiale. Practic, soluţia pentru diversificare a surselor de materii prime a fost găsită prin reintroducerea în circuitul economic a acelor materiale sau ambalaje care pot fi revalorificate.*

În cincinalul viitor, prin recuperarea responsabilă a acestor resurse industria va beneficia de un procent de 40—50% de materii prime provenite din materiale recuperabile. **Conform Decretului 465 al Consiliului de Stat, toţi cetăţenii ţării, deci şi pionierii, au îndatorirea patriotică de a acţiona pentru recuperarea tuturor materialelor ce pot fi refolosite, în scopul economisirii resurselor materiale, al reducerii consumurilor de energie, al diminuării eforturilor valutare.**

● CUM STRÎNGEM, CUM PĂSTRĂM ŞI CUM PREDĂM MATERIALELE RECUPERABILE?

Îndeplinirea în bune condiţii a angajamentului de muncă patriotică asumat de Organizaţia Pionierilor pentru anul 1980 depinde de fiecare pionier în parte, de eşalonarea judicioasă a sarcinilor pe zile, pe săptămîni, pe trimestru, pentru realizarea fiecărui obiectiv propus de unitatea din care faceţi parte.

Una dintre ideile reieşite din discuţie este aceea de a colecta şi preda în termen cît mai scurt materialele recuperabile, pentru a asigura o ritmicitate în reintrarea lor în circuitul economic. Astfel s-a propus organizarea la nivelul grupelor, detaşamentelor şi unităţilor a unor «săptămîni record» la munca patriotică. Aceasta presupune o judicioasă organizare a perioadei de colectare a materialelor recuperabile de hîrtie, fibre textile, a ambalajelor de sticlă, precum şi a materialelor recuperabile feroase şi neferoase pentru a evita depozitarea şi stocarea lor îndelungată.

Pentru a ajunge în circuitul economic în termen cît mai scurt, organele de colectare pot organiza astfel **rute de transport eficiente.**

În ceea ce priveşte spaţiul destinat colectării materialelor recuperabile, toate şcolile generale vor fi dotate, eşalonat, de către organismele specializate ale Centralei pentru valorificarea şi recuperarea materialelor refolosibile, cu 4—5 containere în capacitate de 200 kg. Pînă cînd toate şcolile vor beneficia de aceste containere, unităţile de pionieri împreună cu comandantul-instructor pot amenaja spaţii de colectare pe care le vor amplasa departe de orice sursă de căldură sau umiditate. Pentru strîngerea materialelor este bine să cunoaşteţi că acestea trebuie sortate pe tipuri. Astfel, metalul poate fi separat pe categorii: fier, cupru, bronz, aluminiu. La fel veţi proceda şi cu materialele recuperabile din fibre textile, care trebuie sortate pe tipuri precum: «tip bumbac», «tip lînă», «tip mătase» şi «fibre în amestec». La aceste tipuri de materiale recuperabile şi preţurile de achiziţie sînt sensibil diferite.

● CÎTEVA SUGESTII:

În şcolile în care încă nu exista containere pentru colectarea materialelor recuperabile vă sugerăm găsirea unui spaţiu adecvat, astfel încît ele să nu fie expuse degradării (prin umezeală, praf, vînt), precum şi asigurarea desfăşurării în condiţii igienice pentru toţi pionierii a acţiunilor de colectare.

Astăzi, cei mai harnici au fost pionierii dintr-a V-a! (Şcoala generală comuna Sudiţi, judeţul Ialomiţa).

Aşadar, pe lîngă aceste veritabile puncte ale hărniciei pionierești puteţi amenaja spaţii sanitare simple, dotate cu strictul necesar: o mică trusă medicală, un loc pentru spălatul mîinilor după depunerea materialelor colectate, pentru asigurarea desfăşurării acestor acţiuni în condiţii de perfectă sănătate şi curăţenie. Săpunul şi prosopul să nu-i lipsească nici unui pionier în «zilele» sau «săptămînile record» din cadrul amplei operaţiuni «Trofeele hărniciei».

Emilia Teodoru

STOP-CADRU: TEZELE

Iată-ne deci în fața caietului de teză. Paginile albe cu linii subțiri și drepte așteaptă. Subiectul scris pe tablă e transcris cu multă grijă și... puțină emoție. Apoi, la lucru! În imaginile de față i-am surprins, în astfel de momente, pe elevii Școlii generale din comuna Lehliu, județul Ialomița.

«DIN PRIMA ZI A TRIMESTRULUI...

...a început pregătirea tezelor», ne-a spus foarte convinsă Mirela Feleagă dintr-a VI-a A.

— Nu exagerezi un pic?

— Deloc. La noi în clasă așa este. Altfel, cum credeți c-ar fi reușit Gheorghe Stoian, de pildă, să «salte» la matematică de la media 5, pe trimestrul întîi, la note numai de la opt în sus? La matematică, se știe, nu se pot întîmpla astfel de «minuni», fără să lucrezi temeinic, zi de zi. Și Gigel a făcut lucrul acesta. L-am ajutat și noi, pe cît am putut. Dar, cel mai mult, s-a... **autoajutat!**

UN MOMENT DEOSEBIT, GREU?...

— ...Perioada tezelor? Nici greu și nici deosebit. Mai curînd, **important!** ne răspunde comandanta unității, Emilia Matei, pionieră în clasa a VII-a A.

— De ce nici greu și nici deosebit?

— Din simplul motiv că la teză nu ne întîlnim cu nimic nou sau neașteptat. Și dacă **am învățat, și dacă n-am «pierdut» consultațiile cu tovarășii profesori, și dacă n-am «uitat» niciodată să ne facem temele, totul merge foarte bine.**

«CE FACEM CU NAVETIȘTII?»

Este o întrebare care nu se mai pune cu îngrijorarea de pînă acum. În «clasa navetiștilor», a VII-a C, cei mai mulți dintre pionieri sînt din satele alăturate: Buzoieni, Înfrățirea, Pelin. E drept, distanțele nu-s mai mari de cinci kilometri, totuși ceva timp se consumă. Cu așteptarea mașinii, alteori cu mersul pe jos...

Dar pretextului «stau mai departe» folosit adesea, i s-a așezat acum în cale o riguroasă organizare a timpului. Comandamentul detașamentului a stat de vorbă cu toți pionierii, s-au sfătuit împreună și au găsit soluții potrivite pentru învingerea tuturor greutăților. Chiar și pentru cele legate de programul școlar și plecarea mașinilor înspre satele lor. În privința aceasta, tovarășul director al școlii le-a fost de mare ajutor.

Au fost stabilite, apoi, cu mare rigurozitate, orele de consultații, orele de lucrări în laborator solicitate de ei la fizică și chimie. Rezultatele? Foarte bune!

«CE BINE CĂ ȘTIU!»

Așa a spus fiecare pionier dintr-a VI-a A la teza de matematică. Așa au spus și cei dintr-a VII-a și a VIII-a. «La română am avut subiecte frumoase», au afirmat aceiași copii. O întîmplare? Desigur, nu! Un rezultat, cu totul firesc, al sîrguinței, al perseverenței, al dorinței de autodepășire. Un rezultat al atitudinii răspunzătoare, pionierești față de **prima îndatorire — de onoare —, aceea de a învăța foarte bine!**

Elena Mănescu

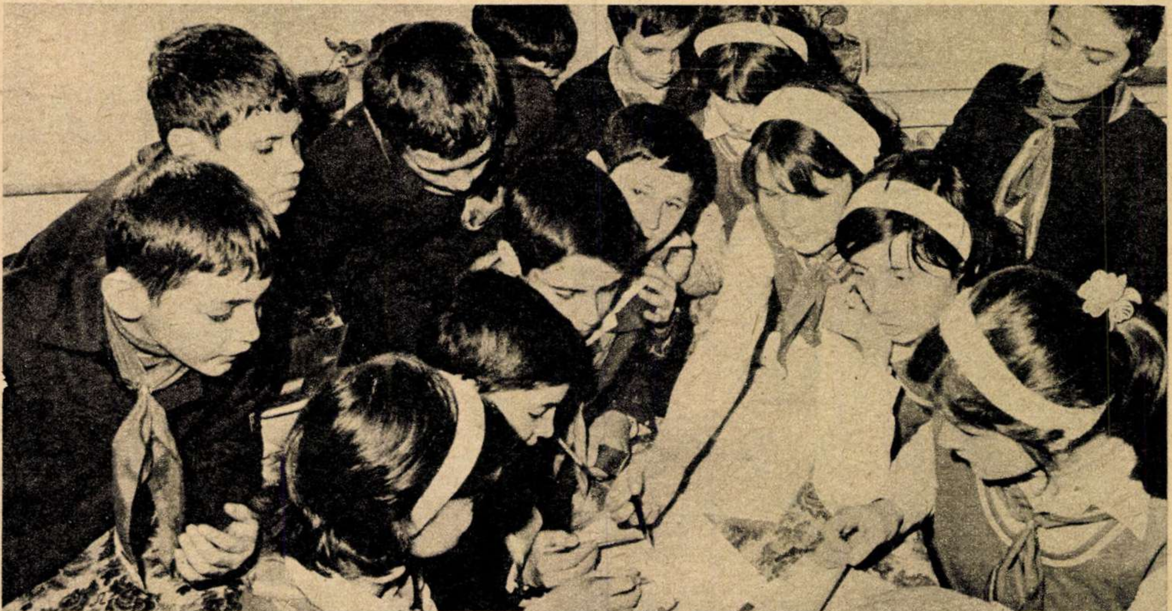

Foto: C. POPESCU

COMOARA DIN PEȘTERA

de Gheorghe Băjenaru

Povestire inspirată dintr-o întîmplare a pionierului Vlad Drăghicescu din clasa a VIII-a A de la Liceul «Emanuil Gojdu» din Oradea.

Vladuț străbătuse peștera aproape în întregime. Acum se afla într-un colț al ei, rezemat de un perete. Nu mai știa dacă visează sau totul este adevărat. Privea înmărmurit la fluturii aceia nocturni, ieșiți parcă dintr-o lume ireală, ca să căptușească tavanul peșterii cu aripile lor catifelate. Peștera părea să fie stăpînită de lilieci. Ei țineau pe aripile lor acest hău nemaivăzut. La lumina lămpii de carbit, cu carnetul de însemnări într-o mînă și cu pixul în cealaltă, Vlăduț schițase deja interiorul peșterii și încerca să transcrie cu fidelitate formele acelea stranii, parcă niște inscripții ale naturii din vremurile ei de început. Formele acelea geologice i se păreau ca niște radicali spînzurați pe bolta grotei. Cîndva, aici, se pare că a curs multă lavă. Ea își făcuse loc prin niște fisuri și cu vremea a încremenit în ondulații fantastice. Ca într-un vis frumos, băiatul privea țurțurii aceia de gheață, numiți stalactite și stalagmite, care în imaginatie păreau niște clepsidre gigantice, străjuind această împărăție de fluturi și lilieci. I se părea că se află pe un tărîm subteran, în care timpul își pierduse diviziunile. Micul matematician nu mai avea timp de calcule și formule, căci formele geometrice din spațiul peșterii îl integrase ca pe un punct. Uitase de foame și de sete, i se părea că este de o vîrstă cu peștera, atît de mult se obișnuise cu frumusețea ei, nu mai simțea nici mirosul acela de mucegai și nămol, nu-și mai auzea nici bătăile inimii. Privea fermecat pereții și bolta peșterii cu formele stranii, pe care le desenase în carnetul lui, fiindcă avea de gînd să scrie despre această peșteră în revista școlii, revistă, pe care ei, școlari, o intitulaseră simplu și frumos: «Țara visurilor noastre». In această revistă scrisese el despre Independență și despre prima ninsoare, ca și despre Ali arabul, care făcuse din pustietatea Sahelului o insulă a fericirii.

Intr-un tîrziu, băiatul continuă cercetarea dibuind pe lîngă pereții peșterii cu un bastonaș de metal, pregătit anume. Cînd, deodată, un sunet metalic îl făcu să tresară. Apropie lampa cu carbit de perete și descoperi cu bucurie un scut, un scut adevărat, adică acea armă cu care luptătorii din timpuri străvechi își apărau pieptul de lovituri. După ce mai cercetă o dată obiectul de metal și își aduse aminte de unul asemănător văzut de el la Muzeul de istorie, băiatul îl luă și o porni spre ieșire.

Intre timp, pădurarul Alexandru înaintase mult în peșteră. Se aflau foarte aproape unul de altul. Inchipuindu-se ca un strămoș încununat de izbîndă, Vlăduț se auzi deodată strigat pe nume, ceea ce îl făcu să tresară din acest vis frumos. La numai cîțiva pași desluși silueta lui nenea Alexandru. Se lipi cu spatele de peretele peșterii și privi nemișcat.

— Ei, băiete, zise omul, eu te-am așteptat să vii să-mi aduci cizmele și lampa cu carbit și tu ai uitat de-a binelea, stai de vorbă cu fluturii și cu liliecii. Te caută profesorul. E și el aici. Nu a putut să înainteze prea mult. Nu are cizme. După cîte văd eu, îți place aici. Rămîi la mine, dacă vrei, că tot nu am eu copii, o să înveți aici, la Bratca. Și o să vii mai des în peșteră.

— Aș rămîne, nene, dar la vară trebuie să dau examen pentru a IX-a. Imi place matematica. E pasiunea mea. Imi place și biologia. Și chimia îmi place.

— Ești un copil curajos, măi băiete! Cum ai putut să întîrzii atîta vreme aici?

— E frumos, nene Alexandru, e tare frumos!... Vreau să scriu despre descoperirea pe care am făcut-o aici, în peșteră. Am mers pînă aproape de capăt și iată ce am găsit: un scut! Cred că e de pe vremea dacilor. Am văzut, la muzeu, unul asemănător.

Profesorul Inocențiu și doi colegi de-ai lui Vlăduț așteptau la intrarea în peșteră. Deodată zăriră venind, din partea opusă, două lumini. Vlăduț mergea înainte, ținînd cu fală scutul și sprijinindu-se în bastonașul de fier. Abia acum simțea oboseala.

Era o zi de iarnă, în amurg. In munții Piatra Craiului căzuse puțină zăpadă, ici-colo cîte o pată albă ca o crizantemă strălucea peste culoarea cafenie a vegetației. In liniștea sălbatică a muntelui, apa Leșului se auzea murmurînd peste pietre. Pe drumul care cobora spre cabană, Vlăduț ducea cu el o comoară. Il urmau în tăcere cei doi colegi, Dan și Pavel, profesorul Inocențiu și nenea Alexandru, pădurarul.

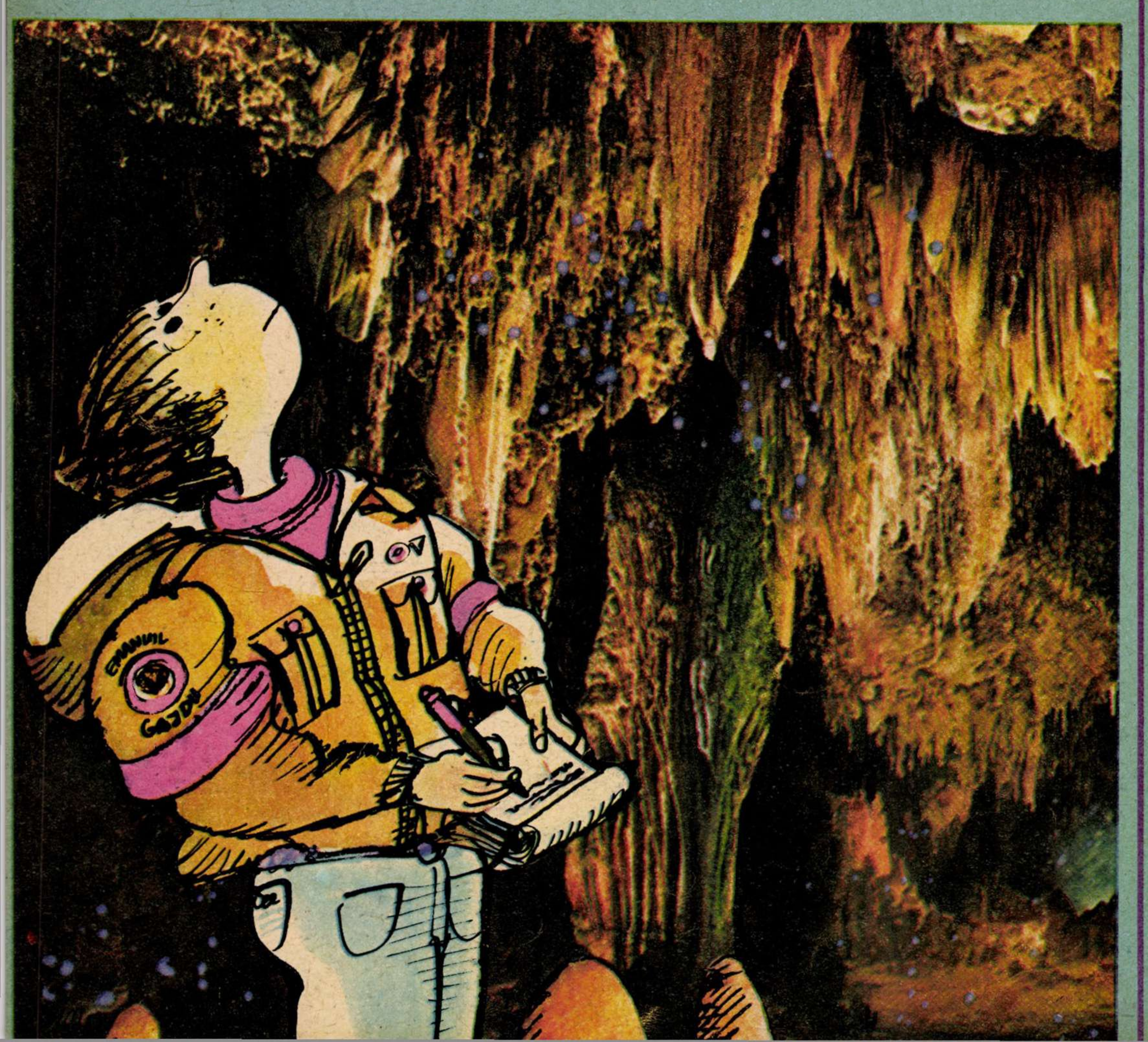

Pacea

*Măr înflorit
și păsări ce cîntă
în grai aurit.*

*Ținut de basm
în sărbătoare,
pe unde umblă povești
cu gene de soare.*

*Curcubeu
ce bea din lumina
pămîntului meu.*

Elisaveta Novac

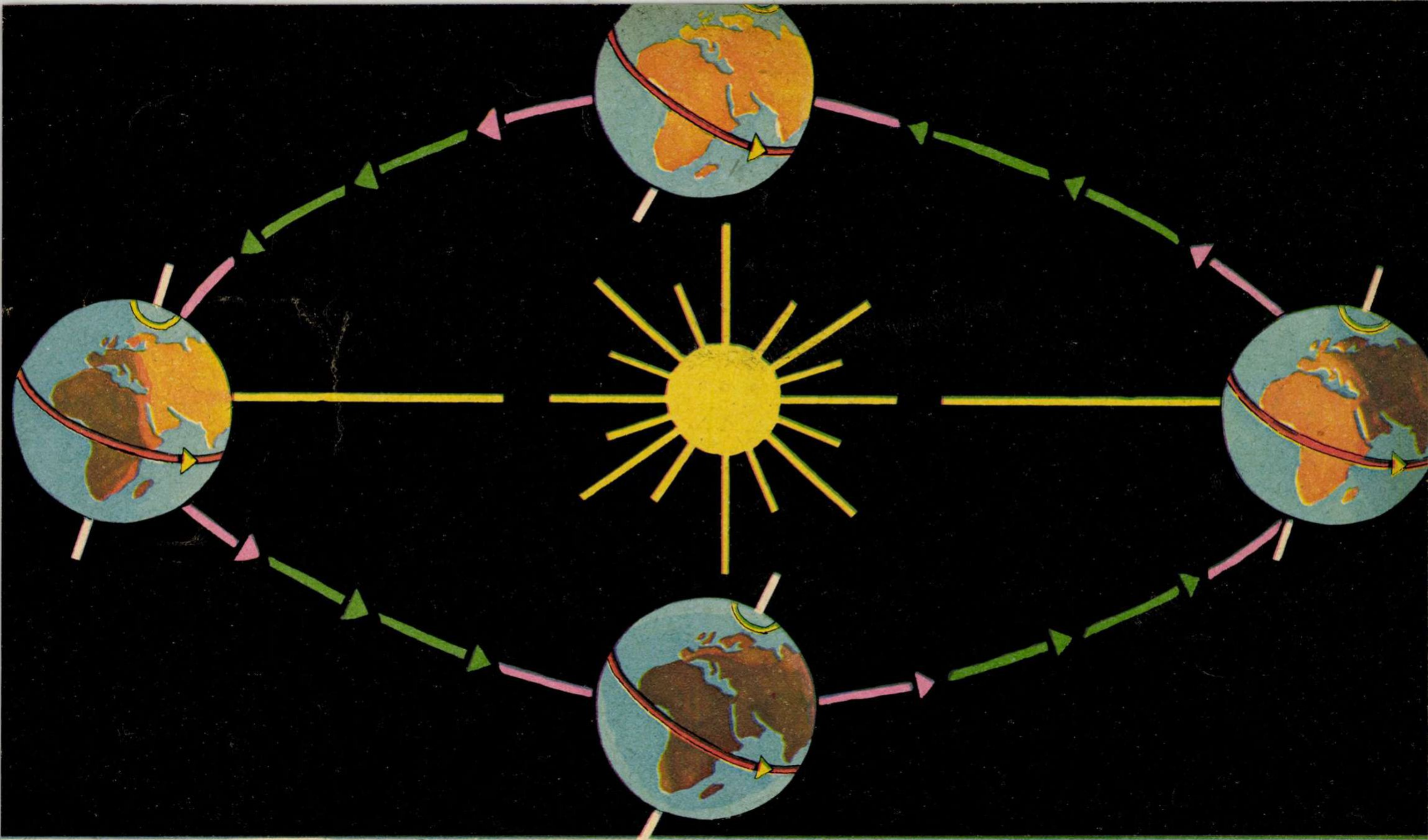

A VENIT PRIMĂVARA

...«Un fir de iarbă verde, o rază-ncălzitoare.
Un gîndăcel, un flutur, un clopoțel în floare,
După o iarnă lungă și-un dar nemărginit,
Aprind un soare dulce în sufletul uimit!»

(«Sfîrșitul iernii» — V. Alecsandri)

...în poieni, la margini de pădure, și-au făcut apariția primii vestitori ai anotimpului în care natura renaște.

...e vremea cînd puteți să începeți să adunați primele cantități de plante medicinale: traista ciobanului, păpădia, urzica, brîndușa de munte.

...pomii așteaptă să fie curățați de crengile uscate ori neroditoare, să fie săpați în jurul rădăcinii și stropiți după indicațiile specialiștilor.

...cine intră în pădure, să învețe orologiul păsăresc: la orele 1,30—2,00, primul cîntec al pițigoiului; 2,00—2,30 — cîntă pitulicea cu cap negru; 2,00 — ciocîrlia; 3,00—3,30 — pitulicea cu piept roșu; 3,30—4,00 — mierla; 4,30—5,00 — al doilea concert al pițigoiului; 5,00—5,30 — intră și vrăbiile în orchestră.

...dar nu uitați că tot acum șopîrla de munte iese din amorțirea hibernală, iar cînd temperatura trece de 10°C ies din hibernare și liliecii, care au atîrnat ciorchini pe pereții peșterilor și ai scorburilor.

...tot la început de primăvară cerbului îi cad coarnele, căpriorul năpîrlește, iar bibanul, al treilea răpitor după știucă și avat, își depune icrele către fundul apei.

...nu peste mult timp pomii roditori vor avea crengile dalbe, iar codrul verde va fi iarăși ca în nemuritorul vers eminescian: «Tu din tînăr precum ești/ Tot mereu întinerești».

21 MARTIE

ZIUA *primăverii*

De mii de ani, primăvara semnifică trezirea la viață a întregii naturi, declanșarea ciclurilor vitale care se vor materializa în recoltele cîmpiilor, ale livezilor, ale viilor. Început de viață nouă, primăvara reprezintă la unele popoare începutul anului, întîia zi a primăverii fiind Anul nou.

Dar ce determină împărțirea anului în patru diviziuni (primăvară, vară, toamnă, iarnă)? Urmăriți desenul de mai sus. Anotimpurile se datorează faptului că axa de rotație a Pămîntului este înclinată față de planul eclipticii. Ecliptica este un cerc mare al sferei cerești, rezultat din intersecția acesteia cu un plan paralel cu planul format de direcția ce unește centrul Soarelui cu centrul de masă al sistemului Pămînt-Lună (aflat la circa 1 700 km sub suprafața Pămîntului) și direcția de mișcare a acestui centru de masă în jurul Soarelui. Denumirea de ecliptică vine de la faptul că eclipsele nu sînt posibile decît atunci cînd Luna traversează acest plan fie în direcția Soarelui (eclipsă de Soare), fie în direcția opusă (eclipsă de Lună). Înclinarea axei de rotație a Pămîntului față de planul eclipticii determină în emisfera noastră începutul astronomic al primăverii la 21 martie (momentul echinocțiului de primăvară), al verii la 22 iunie (momentul solstițiului de vară), al toamnei la 23 septembrie (momentul echinocțiului de toamnă), al iernii la 22 decembrie (momentul solstițiului de iarnă).

Echinocțiul de primăvară este momentul în care Soarele, în mișcarea sa aparentă anuală, trece prin punctul de intersecție a eclipticii cu ecuatorul ceresc, ziua fiind egală cu noaptea în orice loc de pe Pămînt. La 21 martie Soarele traversează ecuatorul trecînd din emisfera sudică în cea nordică (la 23 septembrie, Soarele traversează ecuatorul din emisfera nordică în cea sudică).

*

1

galeria CUTEZĂTORILOR

SPERANȚE OLIMPICE ÎN PEPINIERA DE PE MALURILE BÎRZAVEI

Pentru pionierii și școlarii din Reșița, practicarea cu consecventă a sportului este o preocupare cotidiană și, totodată, de tradiție. Ca într-o adevărată pepinieră, în sălile, în bazinele de înot și pe terenurile «cetății de foc» de pe malurile Bîrzavei «răsar» necontenit, din rîndurile copiilor, noi și numeroase talente, noi și numeroase speranțe olimpice ale sportului nostru de performanță.

DOI BĂIEȚI PE URMELE LUI DAN GRECU

Claudiu Tempe (foto 2) este abia în clasa a V-a, iar Marius Tobă (foto 3) este într-a VI-a, la Școala generală nr. 7 — dar aspirațiile lor sînt mari. Vor să ajungă în gimnastică la fel de renumiți ca Dan Grecu. Ba, dacă se va putea, chiar și mai și. Și ca să se poată, muncesc «pe rupte». Se antrenează zilnic, și în sala de gimnastică a școlii, și în cea a Clubului sportiv școlar. Și cu folos: pînă în prezent Marius a reușit să-și înscrie în palmares cîte un loc doi la inele și la sol și cîte un loc trei la sărituri și la individual compus, locuri cucerite în Campionatul R.S.R. la categoria lui (a 4-a); Claudiu îl secondează și el îndeaproape, cea mai bună performanță a lui pînă în prezent fiind locul trei la inele în aceleași întreceri. Și dacă la toate acestea mai adăugăm și faptul că amîndoi fac parte din echipa reprezentativă a Clubului sportiv școlar din Reșița, care s-a situat anul trecut pe locul doi pe țară în același campionat, avem suficiente motive să credem și să spunem că Marius și Claudiu merg, într-adevăr, pe urmele lui Dan Grecu.

VOINICUL-VOINICILOR

Remus Mircea Drăguț nu se deosebește cu nimic de ceilalți băieți din clasa lui (a VII-a C, Școala generală nr. 7). E destul însă să-l vezi în sala de lupte a Clubului sportiv școlar, în plină desfășurare, și îl vei privi cu alți ochi. Pentru că numaidecît îți dai seama că ai de-a face cu unul dintre «voinicii-voinicilor». Doar ce se apropie de un adversar și-l atinge un pic, și îl și vezi pe acesta cum se răsucește și se-nvîrtește prin aer, aterizînd la pămînt (foto 1). E «cel mai tare om din țară» la categoria lui (33 kg), la care anul trecut a cucerit detașat locul I în Campionatul R.S.R. Visul lui cel mare — o medalie de aur olimpică în 84' sau în '88.

«Ținînd seama de consecvența și de tenacitatea cu care se pregătește, sînt sigur că Remus își va realiza visul acesta îndrăzneț» — ne asigură antrenorul lui, profesorul Coloman Varodi.

LA 13 ANI NEÎMPLINIȚI — DUBLU CAMPION REPUBLICAN

La Reșița mai toți copiii înoată — unii doar de plăcere și pentru sănătatea lor, alții însă și de... dragul performanței. Așa că nu-i de mirare că aici, în această disciplină sportivă, Reșița are cei mai mulți campioni.

Din «plutonul» acestora, antrenorii de la Clubul sportiv școlar ni l-au recomandat în mod deosebit pe Oliviu Băicuieț (foto 4). La 13 ani neîmpliniți încă, el «are tot ce-i trebuie» pentru a se afirma nu numai pe plan național, ci și internațional: e bine dezvoltat din punct de vedere fizic, și-a însușit (în cei 5 ani de cînd practică înotul de performanță) un bogat bagaj de cunoștințe, e ambițios și tenace. În plus, îl recomandă și performanțele de pînă acum, îndeosebi la 100 m delfin și la 200 mixt, probe la care Oliviu deține titlul de campion republican la categoria lui de vîrstă.

*

Claudiu Tempe, Marius Tobă, Remus Mircea Drăguț, Oliviu Băicuieț sînt doar cîțiva dintre pionierii campioni ai Reșiței, cîteva dintre speranțele olimpice care au răsărit și cresc în renumita pepinieră de pe malurile Bîrzavei, pepinieră care, după cum se știe, a dat sportului nostru performeri de înaltă clasă.

C. Diaconu

2

3

4

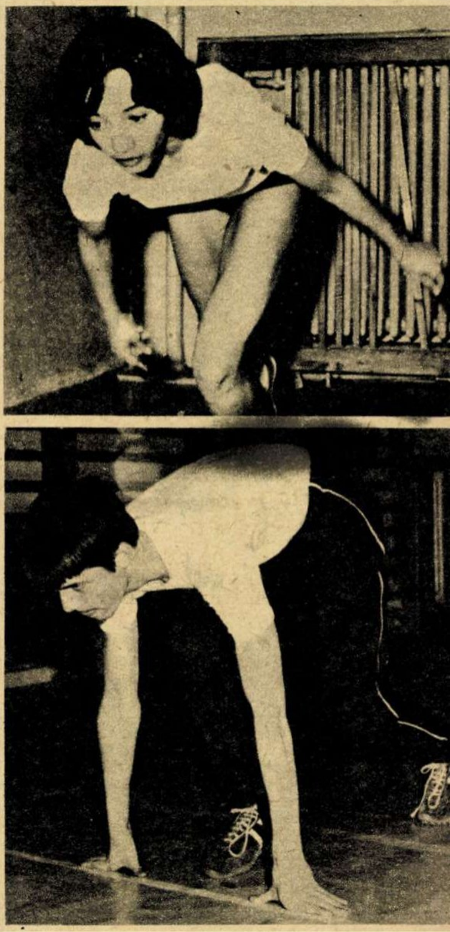

Lucia Iorga **(clasa a VII-a), și Mihai Țuțuianu (clasa a VIII-a), elevi ai Școlii generale nr. 8, sînt pasionați de atletism. Și cu toate că deocamdată nu se pot lăuda cu titluri republicane, recordurile lor personale sînt într-o vertiginoasă creștere, încît specialiștii i-au inclus și pe ei în plutonul speranțelor sportive ale Reșiței.**

Burebista

de Valeriu Gorunescu

Sînt de aici, cu plopii frunți urcînd
din Istros spre Carpați, departe,
sînt de aici și m-am luptat pe rînd
de-am înflorit cîmpiile deșarte.
Sînt de aici, din tot acest pămînt,
cu șesuri dulci, cu pîine și agude;
baladele mi le șoptesc pe vînt,
din vii cînd strig, Zorilă mă aude.
Mă știu vîntoase și se-ntorc din pînde
cînd le aduc ofrande din livezi;
pe nimeni la popreală și osînde
n-am pus, nu zace nimeni în obezi.
Oștenii mei mi-s frați, toți deopotrivă,
și soți de bătălii și de izbînzi.
Sînt de aici, din umbră de copac,
din pulberi și argint de brume,
ca orice pămîntean, ca orice dac, —
cu ei alături, ctitoresc o lume.

VITRINA LITERARĂ

HORA ANOTIMPURILOR

de RADU CÂRNECI

Poetul Radu Cârneci a tipărit de curînd la Editura «Ion Creangă» un volum de versuri pentru copii, intitulat sugestiv: **«Hora anotimpurilor».**

Așadar, forma ideală de a pătrunde în universul copilului rămîne jocul, de aceea «hora anotimpurilor». Dar nu numai a anotimpurilor, ci și a țării. Fiindcă hora nu este numai simbol al jocului, ci și al unor anume momente-cheie din existența neamului nostru, vechi de două mii de ani. Hora, pe cer, a vulturilor: «Păsări de soare de la Zamolxe/ cu aripi de săgeți», care fac «de mii de ani aici, horă pe cer»... **(Poem cu vulturi),** dar și mișcarea rotită, firească a țării întregi, a trecutului ei de glorie, ca și a prezentului bogat în semnificații. Citām din frumoasa poemă: **«Horă românească»:** «Zveltă/ și pură rotire» iarba sfințind-o sub pași/ mult jinduită-mplinire,/ aură, pentru urmași» sau: «Horă de vulturi în soare,/ horă de oase-n afund,/ puterea nemuritoare/ hora acestui pămînt.»

Poetul Radu Cârneci scrie pentru copii o poezie accesibilă, într-un vers cantabil, o poezie policromă, senină, nutrită firesc de sentimentele fundamentale, cum ar fi dragostea pentru natura patriei, în ipostazele ei divers stenice, abia aburite de-un nimb de tristețe, și ea firească, ori de dragostea pentru legendele și miturile unui trecut de vrednicie și vitejie: «La Sarmizegetusa/ ochii-s de lacrimă și de emoție buza/ limba se leagă într-o cîntare/ de vorbe fierbinți și amare/ și din al timpului val/ ni se închipuie, viteaz, Decebal.» Mai citām din amintita carte: **«Statuie pentru capra neagră»,** o mică bijuterie a genului, **«Maică Țară»** etc. Oscilînd între tonul baladesc, imnic al poemelor «de țară» și «de dor», cu poposiri pillatiene în grădinile pline de roade ale toamnei și verii și rostirea plină de umor, adecvată — senin unui auditoriu de vîrstă fragedă — Radu Cârneci oferă cititorului-copil poeme vibrante, ca acelea intitulate: **«Pe valea de cîntece», «Horă românească», «Republică, tu, raiul meu de dor», «Frumos pămînt», «Pădurea românească», «Mică odă la floarea macului»** etc., dar și gingașe pasteluri, unele amintind de umorul lui Topîrceanu. De exemplu, poeziile **«Trei voinici colindă-aici», «Chemarea pițigoiului»** sau **«În livadă la bunici»,** din care citām: «Toamna în livada veche/ a-mbrăcat roșcată zeghe/ aromind acum la soare/ rodul zilei trecătoare...» Sau: «O gutuie dolofană/ către celelalte zice: «Ce mai toamnă, uf, ce toamnă, cum de ne-au uitat aice?/ Pergamute, tămîioase, stau pe crengi ca-n cheia sol/ perele cuviincioase/ legănîndu-se domol...»

O carte instructivă, agreabilă, pe care o recomandăm cu multă căldură lectorilor noștri.

Eugenia Tudor Anton

EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ DE FOTOGRAFIE PIONIEREASCĂ „PARTID, LUMINA ȚĂRII“

Vineri, 7 martie, a avut loc în București, la Salonul de artă fotografică, vernisajul expoziției naționale de fotografie artistică pionierească intitulată «PARTID, LUMINA ȚĂRII». Organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, expoziția a fost dedicată celui mai de seamă eveniment politic al țării — alegerile de la 9 Martie. Expoziția reunește o valoroasă selecție de fotografii prezentînd cele mai semnificative aspecte din viața purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, instantanee, portrete, precum și aspecte din viața social-politică a țării.

Filme pentru spectatorii tineri

Mereu grăbit, mereu preocupat, directorul Casei de filme 5, Dumitru Fernoagă, își găsește totuși cîteva clipe ca să ne informeze despre cele două filme pentru copii, care ni se vor oferi în acest an.

— Elisabeta Bostan, regizoarea care și-a legat numele de creația dedicată copiilor și care a primit recent Premiul Organizației Pionierilor, pregătește un film după romanul lui Cezar Petrescu «Fram — ursul polar». Cu binecunoscutul ei entuziasm, cu profesionalitatea cu care ne-a obișnuit, Elisabeta Bostan speră să realizeze un film cuceritor despre peripețiile vestitului urs de circ, ajuns la Polul Nord.

— Ca interpretă a fetiței, personajul principal al romanului, o va alege tot pe «Veronica», adică pe Lulu Mihăescu?

— Lucrînd mereu cu ea, cultivîndu-i cu tact și dragoste talentul, Elisabeta Bostan nu se desparte de fetița care acum a crescut, este pionieră.

— Ce va fi cel de-al doilea film al Casei 5?

— Un basm cinematografic, într-o viziune modernă, care va purta semnătura lui Ion Popescu Gopo.

— Despre ce ne va istorisi filmul?

— Despre o fată bună — a moșului — și una rea — a babei.

— Este vorba deci de basmul lui Creangă?

— Nu chiar, fiindcă peripețiile Mariei și ale Mirabelei sînt cu totul altele decît cele din cunoscutul basm al marelui povestitor. Și totuși ideile lui Creangă stau la baza ecranizării lui Gopo. Filmările cu partea de animație au început la Moscova, ecranizarea fiind o coproducție româno-sovietică.

****

Pieton 2000

talonul nr. 11

ÎNTREBARE:

Dacă semibarierele unei treceri la nivel peste calea ferată sînt lăsate, bicicliștii au voie să treacă?

RĂSPUNSURI:

☐ a) da, dacă nu se apropie trenul;
☐ b) nu, pentru că este riscant;
☐ c) da, dar numai dacă se dau jos de pe bicicletă și o conduc de ghidon.

ÎNTREBARE:

Care este ordinea de trecere prin intersecție a celor trei bicicliști?

RĂSPUNSURI:
a) 2, 1, 3; ☐
b) 1, 2, 3; ☐
c) 3, 2, 1. ☐

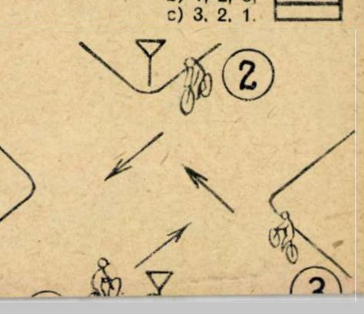

Cu Mihai Constantinescu pe portativul muzicii pentru copii

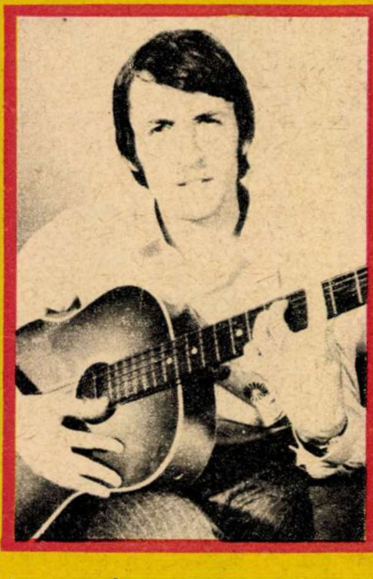

Mihai Constantinescu aduce în muzica noastră ușoară un timbru aparte. Ritmul cîntecelor sale este vesel, plin de optimism. De aceea tinerii, dar și cei mai puțin tineri îi învață melodiile, le fredonează cu plăcere, îi urmăresc aparițiile pe micul ecran. Unul dintre recentele sale cîntece, «O lume minunată», dedicat copiilor, se află în repertoriul mai tuturor formațiilor muzicale pionierești. Expresivitatea melodiei, bucuria de a trăi, pe care o degajă, te poartă în lumea minunată a copiilor din patria noastră.

Una dintre emisiunile TV pentru pionieri, organizată în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor, poartă chiar titlul «O lume minunată». Printre primii ei invitați s-a aflat Mihai Constantinescu. În semn de simpatie pentru autorul muzicii, al textului și pentru interpretul cîntecului «O lume minunată», tinerii telespectatori, participanți la topul muzicii pentru copii, i-au acordat în unanimitate nota 10.

Mihai Constantinescu este tînăr: abia a trecut de treizeci de ani. Bineînțeles că, la vîrsta voastră, purta și el cravată de pionier. Pe atunci îi plăcea sportul. Așa că, după lecții, alerga pe terenul de sport. Mai tîrziu a absolvit Institutul de educație fizică și sport, devenind profesor. Cu muzica ușoară s-a întîlnit în timpul studenției și astfel sportul a trecut pe planul al doilea. Dar între două turnee și o emisiune mai practică și azi înotul și tenisul.

Cine vrea să-l cunoască pe Mihai Constantinescu trebuie să știe că el dedică mult timp lecturii, îndeosebi poeziei. El gustă umorul, ironia, gluma, iar Topîrceanu este unul dintre poeții lui favoriți. Cunoscuta melodie «Și da, și nu» a compus-o pe versurile autorului «Migdalelor amare». Pentru cele mai multe cîntece își scrie singur versurile.

— Nu mă pot desprinde de copilărie, ne mărturisește Mihai Constantinescu. Păstrez încă vie în minte amintirea jocurilor care mi-au încîntat copilăria, a bucuriilor pe care mi le-a dăruit pionieria, a prieteniilor legate atunci. De aceea mă bucur din toată inima cînd pot dărui cîntecele mele pionierilor. Și sînt fericit că ei mi le apreciază.

— Ce noutăți privind creația dumneavoastră puteți să comunicați celor de vîrsta cutezătorilor?

— Aștept cu nerăbdare apariția la «Electrecord» a unei înregistrări de 12 cîntece. Printre ele se află și compoziția pentru copii: «Pușca de lemn», inspirată de o veche jucărie găsită într-o ladă, și în care cînt din nou copilăria. În acest cîntec duios am încercat să exprim nostalgia pentru bucuriile copilăriei. De fapt pledez pentru păstrarea candorii și a prospețimii pe care trebuie să le purtăm noi toată viața.

B. Caragiale

DIN ÎNȚELEPCIUNEA POPOARELOR

Fără disciplină nu se învață nimic sau nimic cum trebuie. Disciplina trebuie să fie permanentă, să nu înceteze niciodată, să fie întotdeauna serioasă și niciodată ceva cu care să te poți juca. Disciplina să nu fie niciodată violentă.

JAN AMOS COMENIUS

Omul nu poate deveni om decît prin educație.

IMMANUEL KANT

A fi tînăr înseamnă a fi de oțel... a privi totul în față. A nu putea minți niciodată... A nu putea îndura să fii mințit de alții... A nu putea îngădui minciuna oriunde ai întîlni-o. A urî nedreptatea...

CAMIL PETRESCU

Munca și cinstea înving orice.

HONORÉ DE BALZAC

Pasărea măiastră

Lîngă rîul trezind pietrele,
o pasăre ciugulește
grăunțe de rouă
risipite în iarbă.

Zburînd,
pasăre, îți lași pe pămînt
urmele
în chip de flori.

Cîntec de primăvară

Nod al sîngelui ce
mă legi de viață —
fetiță crescîndu-ți
grijulie păpușile.

Ca aracul ce se oferă
plantei suitoare,
te sprijin, sămînță de om
a primăverilor viitoare.

Erich Kotzbacher

CIMP INFLORIT — **pictură de Viorel Mărginean**

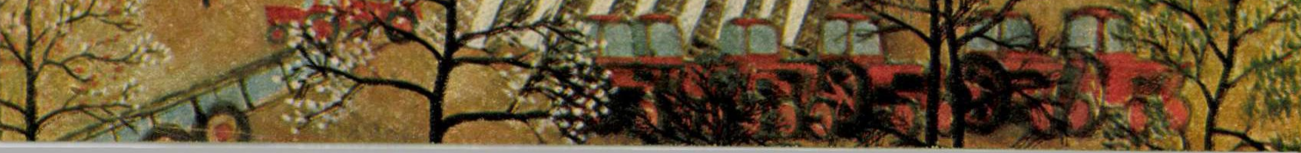

O GLUMĂ, UN ZÎMBET...

Costel intră într-o librărie cu tatăl său și cere o carte de citit.

— Ceva ușor? — întreabă vînzătoarea.

— Indiferent, răspunde Costel. Sîntem cu mașina.

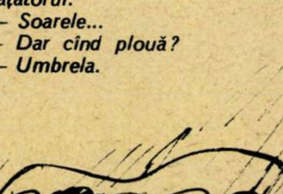

— Ce vedem deasupra capului cînd cerul este senin? — întreabă învățătorul.

— Soarele...

— Dar cînd plouă?

— Umbrela.

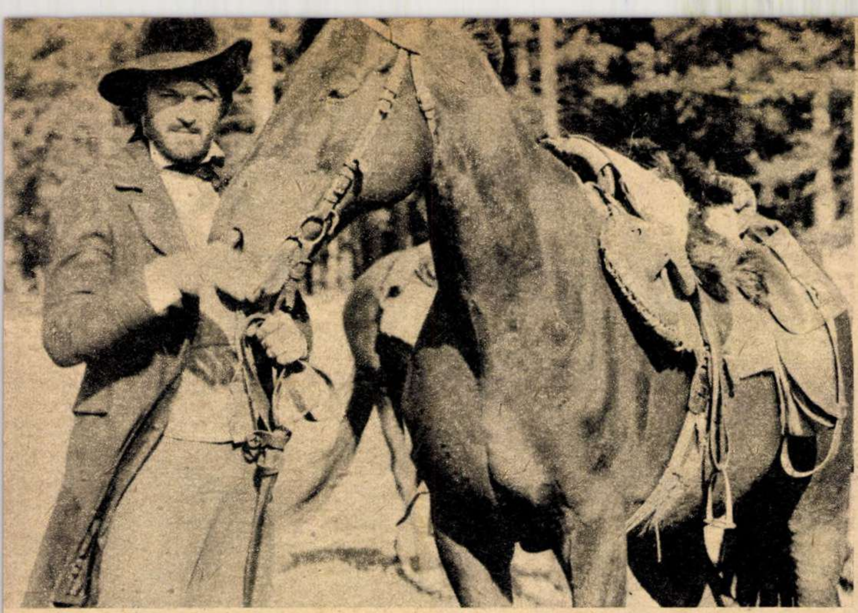

FILM

Florin Piersic. Greu de recunoscut în imagine. Îl vom întîlni în curînd pe ecrane, sub chipul unui important personaj, din filmul «Drumul oaselor». Vom avea astfel prilejul să urmărim pasionanta istorie a unei comori rămase de pe vremea lui Tudor Vladimirescu.

Foto: Emanuel Tânjală

CONCURSUL LOGICIENILOR

Clubul logicienilor își invită cititorii la un **concurs de ingeniozitate și gîndire matematică.** Obiectul concursului îl formează rezolvarea problemei din acest număr propusă de amfitrionul Clubului logicienilor, prof. univ. **Edmond Nicolau.**

Rezolvările vor fi trimise redacției prin poștă, în primele zile după apariția revistei, pe adresa: **«Cutezătorii», București, Piața Scînteii nr. 1, pentru Clubul logicienilor.**

Cele mai bune răspunsuri vor fi răsplătite cu **premii constînd în echipament sportiv, cărți, enciclopedii etc.**

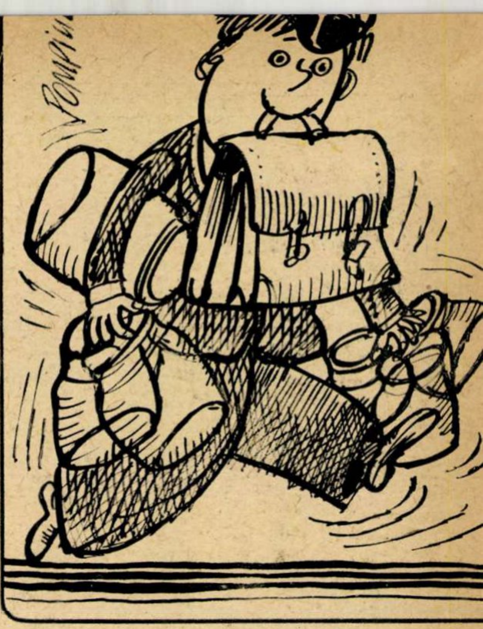

ȘI ACUM TEXTUL PROBLEMEI:

Farmacistul Apotecarius era și numismat. Prietenul său Medicus i-a dat spre examinare o colecție de 27 de monede identice, atrăgîndu-i însă atenția că una dintre monede este falsă, fiind ceva mai ușoară decît celelalte. Medicus vrea să știe care este numărul minim de cîntăriri la balanța farmaceutică cu brațe egale a lui Apotecarius, cu care se poate determina moneda falsă fără a se utiliza masele marcate ale farmaciei.

PE SCURT

PRIMA TURBINĂ CU PALETE *acționată cu aburi a fost, se pare, construită de italianul Giovani Branca, in 1629.*

PRIMA MAȘINĂ HIDRAULICĂ *de ridicat apa la inălțime a fost opera englezului E. Ford (1646).*

PRESA HIDRAULICĂ *a fost construită de matematicianul francez Pascal, în 1650.*

DENISE PAPIN *(1647—1715), fizician francez, este considerat descoperitorul forței aburilor. El a construit una din primele mașini cu aburi cu piston și tot el a inventat supapa de siguranță, intrebuințată și astăzi la mașinile cu aburi.*

MAȘINA CU VAPORI, *inventată de mecanicul englez Newcomen in jurul anului 1705, a adus mari servicii industriei, fiind intrebuințată, fără modificări importante, pină in anul 1760, cind a fost perfecționată de Watt.*

Bună dimineața!

ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ, 5 MINUTE (MINIMUM!) PENTRU VIGOARE ȘI SĂNĂTATE!

PENTRU FETE:

Exercițiul nr. 1

— stînd cu picioarele apropiate, spatele drept;

— ridicarea brațelor întinse sus;

— coborîrea brațelor prin înainte jos, spre spate, cu flexarea ușoară a genunchilor.

Se execută de 6—8 ori.

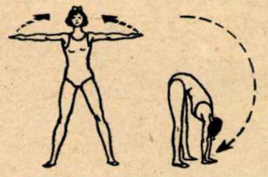

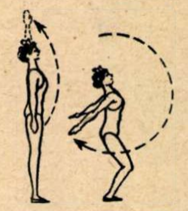

Exercițiul nr. 2

— stînd cu picioarele depărtate, brațele întinse lateral;

— arcuirea brațelor înapoi;

— îndoirea trunchiului înainte cu arcuire și atingerea solului cu palmele; genunchii rămîn întinși.

Se execută lent și amplu de 6—8 ori.

PENTRU BĂIEȚI:

Exercițiul nr. 1

— stînd cu picioarele depărtate;

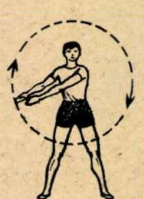

— ducerea brațelor oblic, întinse, jos;

— rotări cu ambele brațe în același sens (4 înainte și 4 înapoi);

— rotările se fac cu brațele întinse și spatele drept.

Se execută de 4 ori.

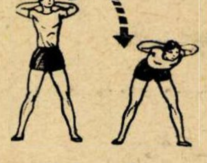

Exercițiul nr. 2

— stînd depărtat, cu palmele la ceafă;

— îndoirea trunchiului la orizontală, privirea înainte;

— revenire cu spatele drept, coatele trase înapoi.

Se execută de 4—5 ori.

O nouă rubrică de actualități pionierești

FOTO-SEMNAL '80

● *Din dorința de a face cunoscute cele mai semnificative fapte din viața pionierească și a populariza, prin intermediul celor mai grăitoare imagini, experiența pozitivă a detașamentelor și unităților din întreaga țară, care au obținut rezultate remarcabile în cele mai diferite activități pionierești.*

● *Pentru a-i stimula pe cititori în preocupări dintre cele mai pasionante, cu aplicații practice de viitor,* **revista «Cutezătorii» lansează o nouă rubrică intitulată «Foto-Semnal '80».**

● *La realizarea rubricii «Foto-Semnal '80» sînt invitați să participe toți pionierii pasionați de arta fotografică din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei.* **Prin foto-instantanee, fotoreportaje și fotografii artistice** *să ne semnalați cele mai frumoase reușite atît din domeniile vieții pionierești cît și din viața și munca părinților precum și aspecte ale vieții înnoitoare din localitățile în care trăiți.*

● *Fotografiile trimise pe adresa rubricii «Foto-Semnal '80» trebuie să se constituie în adevărați mesageri ai celor mai frumoase acțiuni la care ați participat și pe care le-ați încheiat cu rezultate ce v-au făcut să trăiți bucuria succesului, v-au oferit clipe de neuitat din frumoasa vîrstă a pionieriei. Din fotografiile voastre să nu lipsească voioșia și entuziasmul — tovarăși nedespărțiți ai tuturor copiilor din patria noastră.* **Odată cu imaginile trimise la «Foto-Semnal '80» vă rugăm să specificați: cînd a avut loc acțiunea despre care «vorbește» fotografia, cine a participat la realizarea ei, care au fost pionierii evidențiați și cu care vă mîndriți.**

Nu uitați: *plicurile cu fotografiile trimise la redacție pentru noua noastră rubrică vor purta mențiunea «Foto-Semnal '80».*

Vă dorim succes tuturor!

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

index 41033

BUREBISTA

12

Scenariu: VLAICU BÂRNA
Desene: VALENTIN TĂNASE

Rezumat: După ce-i unește pe geto-daci într-un singur stat, Burebista își formează o armată puternică, zidește o seamă de cetăți și dezvoltă legăturile comerciale cu coloniile grecești de la Pontul Euxin.

9

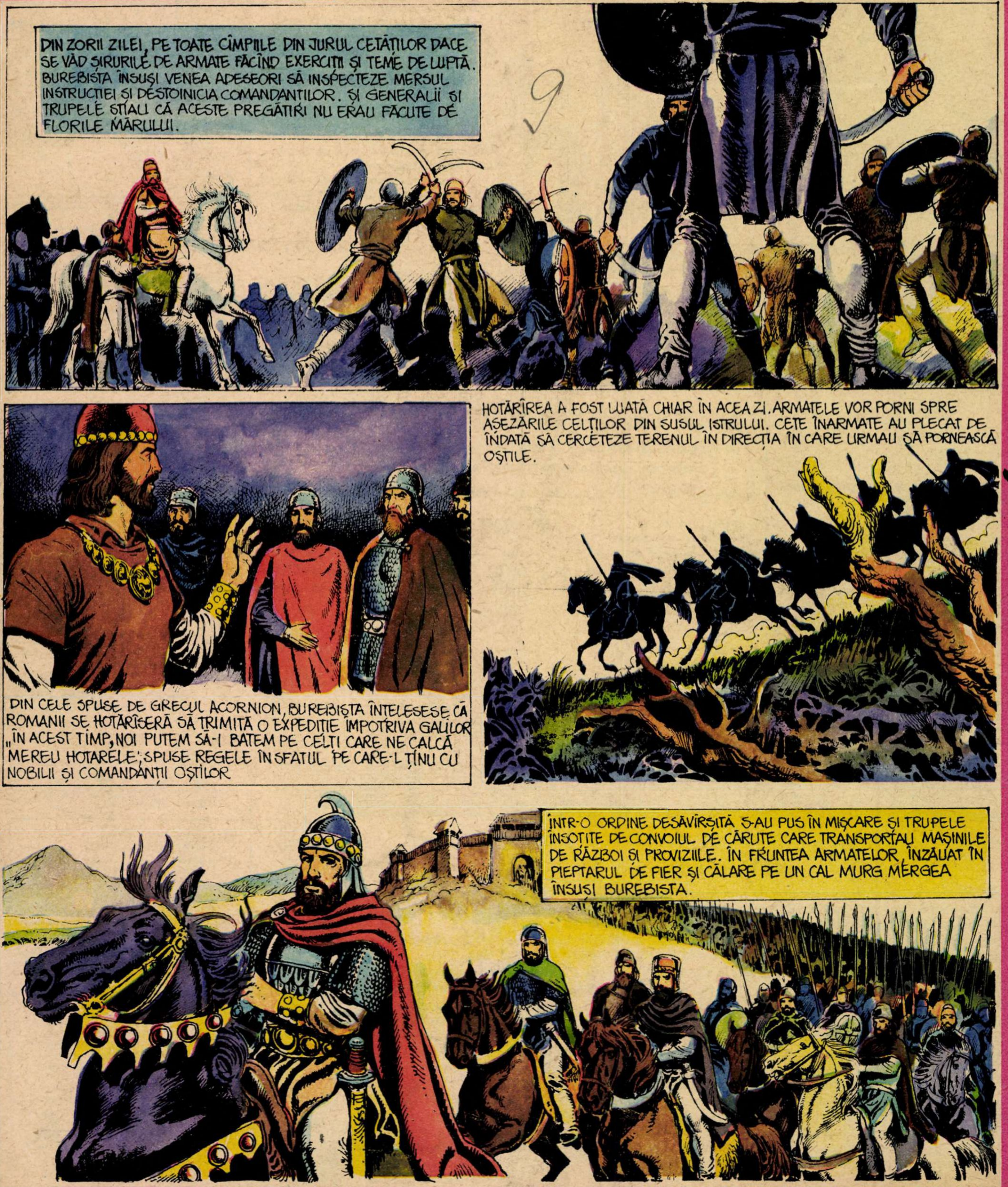
DIN ZORII ZILEI, PE TOATE CÎMPIILE DIN JURUL CETĂȚILOR DACE SE VĂD ȘIRURILE DE ARMATE FĂCÎND EXERCITII ȘI TEME DE LUPTĂ. BUREBISTA ÎNSUȘI VENEA ADESEORI SĂ INSPECTEZE MERSUL INSTRUCȚIEI ȘI DESTOINICIA COMANDANTILOR. ȘI GENERALII ȘI TRUPELE ȘTIAU CĂ ACESTE PREGĂTIRI NU ERAU FĂCUTE DE FLORILE MĂRULUI.
DIN CELE SPUSE DE GRECUL ACORNION, BUREBISTA ÎNȚELESESE CĂ ROMANII SE HOTĂRÎSERĂ SĂ TRIMITĂ O EXPEDIȚIE ÎMPOTRIVA GALILOR „ÎN ACEST TIMP, NOI PUTEM SĂ-I BATEM PE CELȚI CARE NE CALCĂ MEREU HOTARELE", SPUSE REGELE ÎN SFATUL PE CARE-L ȚINU CU NOBILII ȘI COMANDANȚII OȘTILOR
HOTĂRÎREA A FOST LUATĂ CHIAR ÎN ACEA ZI. ARMATELE VOR PORNI SPRE AȘEZĂRILE CELȚILOR DIN SUSUL ISTRULUI. CETE ÎNARMATE AU PLECAT DE ÎNDATĂ SĂ CERCETEZE TERENUL ÎN DIRECȚIA ÎN CARE URMAU SĂ PORNEASCĂ OȘTILE.
ÎNTR-O ORDINE DESĂVÎRȘITĂ S-AU PUS ÎN MIȘCARE ȘI TRUPELE ÎNSOȚITE DE CONVOIUL DE CĂRUȚE CARE TRANSPORTAU MAȘINILE DE RĂZBOI ȘI PROVIZIILE. ÎN FRUNTEA ARMATELOR, ÎNZĂUAT ÎN PIEPTARUL DE FIER ȘI CĂLARE PE UN CAL MURG MERGEA ÎNSUȘI BUREBISTA.

(Va urma)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cutezătorii

13
JOI, 27 MARTIE 1980,
ANUL XIV (NR. 662)

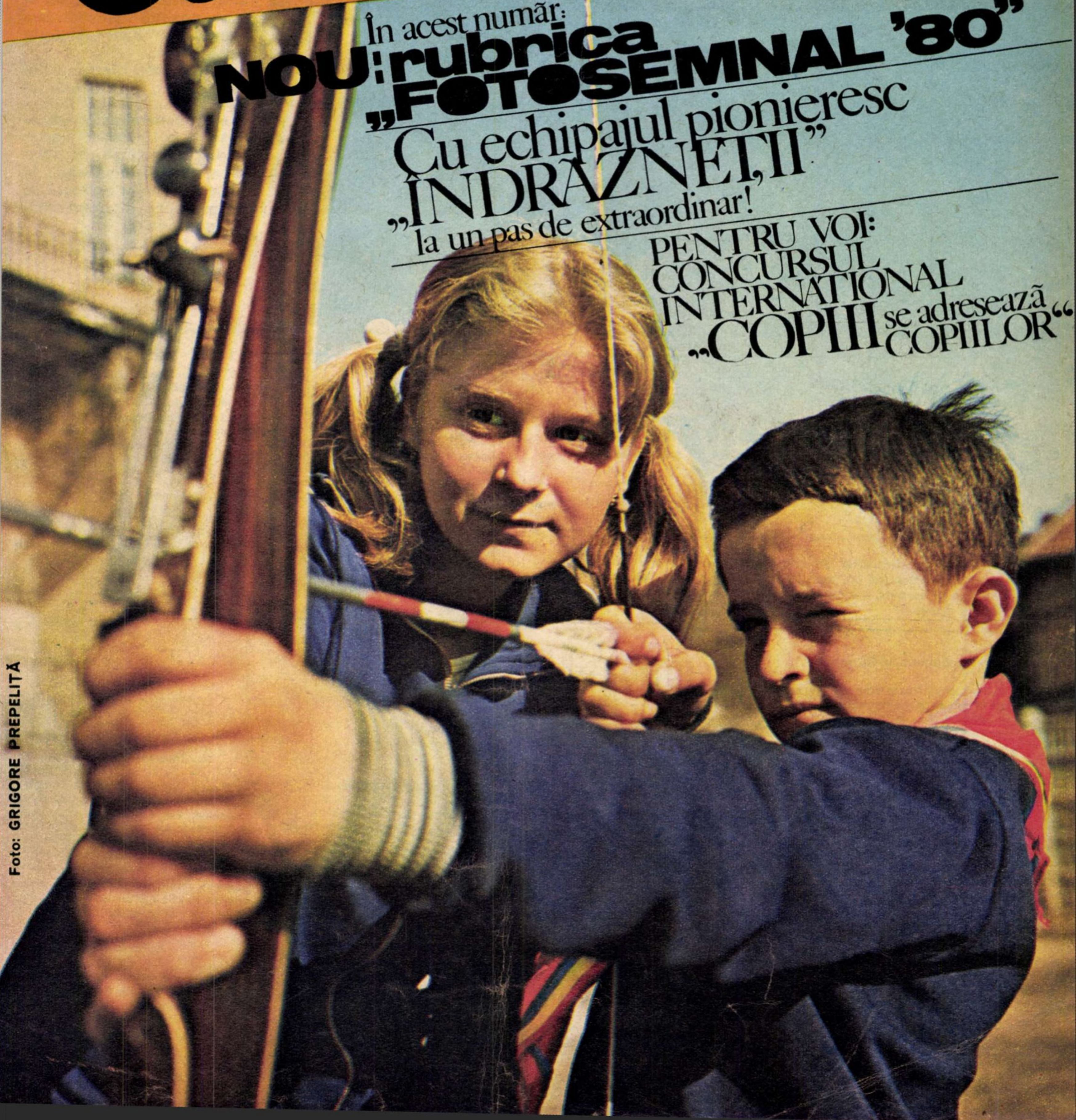

În acest număr:

NOU: rubrica „FOTOSEMNAL '80"

Cu echipajul pionieresc „ÎNDRĂZNEȚII" la un pas de extraordinar!

PENTRU VOI: CONCURSUL INTERNAȚIONAL „COPIII se adresează COPIILOR"

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

La invitaţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, Preşedintele Republicii Socialiste România, recent s-a aflat într-o vizită oficială în ţara noastră preşedintele Republicii Zair, Mobutu Sese Seko.

Convorbirile dintre cei doi şefi de stat, desfăşurate într-o ambianţă de cordialitate şi înţelegere reciprocă, au deschis noi perspective relaţiilor prieteneşti, de colaborare româno-zaireze, în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii şi colaborării internaţionale.

SFÎRŞIT DE TRIMESTRU

CÎND CATALOAGELE SURÎD

Emoţiile sfîrşitului de trimestru, ale susţinerii tezelor, au trecut. Să privim cu bucurie chipurile cîtorva dintre pionierii serioşi şi harnici, ale căror cataloage privesc vesel spre vacanţa ce se apropie.

Bucuria lui Pătru

La el acasă **Pătru Dan** din Tigveni, jud. Argeş avea multe treburi de făcut. Uneori nu-i mai rămînea timp suficient pentru lecţii şi atunci catalogul avea de suferit. Dar mai rău era faptul că Pătru începuse să creadă că atîta poate. De curînd la o lucrare de matematică a lucrat cu încredere în sine şi a luat 10! Bucurie mare: pentru el, pentru colegii lui.

Pătru poate face multe lucruri şi le poate face bine pe toate!

Deci, se poate!

Aurelian Pîrlogea, unul dintre foarte bunii matematicieni ai claselor a 8-a, Liceul de matematică-fizică «Mihai Viteazul» din Ploieşti, a terminat şi trimestrul al II-lea cu 10 la toate materiile. Cu toate că acordă toată atenţia învăţăturii, îi mai rămîne timp şi pentru sport; pentru vizionarea unui film, pentru joacă.

Aplauze pentru...

...**Niculina Suman,** clasa a VII-a C, Liceul de filologie-istorie din Predeal. Statornica ei grijă pentru învăţătură se împleteşte cu o la fel de statornică dragoste pentru teatru: cu un grup de colegi interpretează mici spectacole al căror text îl creează ea însăşi.

Vacanţa aceasta îi va oferi, desigur, prilejuri de odihnă dar şi de... inspiraţie.

Un binemeritat „Bravo”!

...pentru pionierul **Paul Balcangiu** din clasa a IV-a, Şcoala generală nr. 1 Zimnicea. Vechi prieten al coroniţei de sfîrşit de an, comandant de grupă dinamic şi isteţ, Paulică a învăţat de mult că cine vrea să ştie cît mai multe trebuie să înveţe să caute şi să întrebe: oamenii, cărţile, viaţa. El ştie că cine vrea să devină om de ispravă trebuie să fie mai întîi un şcolar de ispravă.

Alăturare

◀ Pionierii din **detaşamentul clasei a IV-a C — Şcoala generală «Simion Bărnuţiu» din Zalău** — ne anunţă cu satisfacţie că au terminat trimestrul cu note bune şi foarte bune. Acest bilanţ frumos arată foarte bine la chenarul de onoare alături de faptele lor de muncă.

Un şcolar obişnuit

SCHIŢA DE Costache Anton

Pionierului Alexandru Ionuţ Bădulescu, clasa a III-a B, Şcoala generală nr. 122, Bucureşti.

Să nu vă închipuiţi cumva că o să-l recunoaşteţi chiar din prima clipă. De ce? In primul rînd pentru că niciodată nu e grăbit. Vreau să spun că nu are paşii unui Guliver ajuns din întîmplare în ţara liliputanilor, paşi de uriaş adică. Paşii lui sînt egali, siguri, aşa cum sînt paşii unui elev de clasa a treia care ştie ce vrea, mai mult, care e sigur totdeauna de el. Drumurile iarăşi nu-i sînt întortocheate, n-au nimic din ţesătura unei pînze de păianjen. Sînt mai degrabă nişte linii drepte. De acasă la magazinul universal — unde, tăcut, modest, aproape neobservat face cumpărături: lapte, unt, pîine, ouă, legume, fructe. Apoi, de la magazinul universal, acasă. Sînt primele drumuri — poate cele mai lungi, dar şi mai matinale. Dimineaţa, în fiecare dimineaţă, înainte de ora 7 cu cinci minute sau, după şapte, tot cu cinci minute, poţi fi sigur că-l întîlneşti mergînd spre magazinul universal ori întorcîndu-se de la magazin. După o jumătate de oră, alt drum. De astă dată mai scurt: drumul spre şcoală. In spate, bine fixat prin cele două curele, îşi duce ghiozdanul doldora de cărţi şi caiete. Drumul acesta are două opriri. Prima, pe treptele din faţa blocului. Se opreşte, mă caută cu privirea şi chiar dacă nu-l observ îmi strigă aproape bucuros:

— Bună dimineaţa!

Ii răspund:

— Bună dimineaţa, Ionuţ!

Şi-aproape de fiecare dată îl întreb:

— Ce faci? Gata de şcoală?

— Gata!

— Cu lecţiile învăţate?

Dă din cap şi spune zîmbind:

— Învăţate!

Cînd nu-l întreb nimic de lecţii, se îndepărtează nemulţumit, ori trist, ori puţin necăjit.

Şcoala se află la vreo cîteva sute de metri în susul străzii. Ionuţ se îndepărtează cu paşii lui mici, siguri, egali. Niciodată nu-i grăbit, nu aleargă, nu strigă, nu sare cum fac alţi colegi de-ai lui. Drumul lui e drept ca o linie trasă cu creta. Cînd ajunge lîngă poarta şcolii se opreşte, se uită la ceas şi aşteaptă. E a doua oprire a lui Ionuţ. După cîteva clipe din susul străzii apare o fetiţă blondă, cu funde mari, albe, cu servieta în mînă. Ionuţ o aşteaptă şi o salută scoţîndu-şi şapca. Nu-l aud ce spune, dar cred că tot cu acel bună dimineaţa vesel de mai înainte îşi întîmpină şi colega. Ii ia servieta, apoi, politicos, o lasă să intre în curtea şcolii.

La prînz, drumul de întoarcere de la şcoală presupun că e acelaşi. Nu mi-l pot închipui pornind în altă direcţie. Dar s-ar putea să mă înşel. E singurul drum al lui Ionuţ despre care nu ştiu nimic.

Celelalte două îmi sînt iarăşi cunoscute. Pentru că Ionuţ mai are două drumuri. Primul după trei şi jumătate, cînd mă întorc spre casă. Aproape cu regularitate de ceasornic, îl întîlnesc pe treptele de la intrarea în bloc.

— Bună ziua, îmi strigă vesel Ionuţ.

Il întreb:

— Cu soare? Sau cu nori?

Ionuţ zîmbeşte. Cunoaşte sensul întrebării şi de aceea răspunsul lui este totdeauna acelaşi:

— Cu soare!

Il privesc în ochi:

— În mod sigur?

Ionuţ îmi susţine privirea cu dîrzenie, aproape bărbăteşte:

— În mod sigur.

— Şi nici un trei? Nici un patru?

Clatină rar din cap ori înalţă din umeri:

— Din clasa întîi şi pînă acum n-am luat decît note de zece.

— Pe toată linia?

— Pe toată!

— Şi la purtare?

Inalţă iar din umeri. Spune:

— Şi la purtare. Dar e greu...

— De ce?

Ionuţ se uită în josul străzii, apoi la ceasul de la mînă. Mormăie nemulţumit:

— Pentru că am fost numit responsabil cu disciplina pe clasă. Şi colegii nu sînt toţi la înălţime...

— Adică...

Ionuţ îşi muşcă buza:

— Ei, parcă nu ştiţi? Nu toţi sînt disciplinaţi. Şi eu trebuie să răspund... Nu numai de mine, ci şi de ei...

— Şi tu, dacă-i atît de greu, de ce ai primit să răspunzi de disciplină?

— Pentru că aşa a vrut Adina.

— Cine-i Adina? Colega cu funde albe?

Mă priveşte mirat.

— Nu. Cu funde albe e Crina, colega mea de bancă. Adina poartă funde albastre. E comandanta detaşamentului. Eu am făcut propunerea să fie aleasă comandantă, iar ea a spus că primeşte numai dacă eu o să răspund de disciplină.

Zîmbesc:

— Şi acum e greu.

— Da, e greu!

Ionuţ se uită în josul străzii şi spune bucuros:

— Vine mama. Mă duc.

Nu aleargă. In prima clipă am crezut că o să alerge. Insă nu l-am văzut niciodată să alerge. Nici chiar la joacă. Pentru că unul din drumurile lui Ionuţ, al şaselea, adică ultimul, e spre locul de joacă din spatele blocului. E ultimul drum dintr-o zi.

Acum, cu paşi egali şi siguri, Ionuţ se duce să-şi întîmpine mama. E al patrulea drum. Mama se întoarce acasă cu multe plase şi pachete. Ionuţ îi ia din mîini aproape toate pachetele, se înalţă pe vîrfuri, o sărută pe obraz, apoi, victorios, o porneşte spre casă.

Al cincilea drum al lui Ionuţ îmi este în mare măsură necunoscut. Numai dacă ies pe balcon şi stau o jumătate de ceas, atunci în mod sigur îl voi vedea iarăşi jos pe treptele din faţa blocului. Îşi aşteaptă tatăl. Se uită la ceas nerăbdător, o dată, de două, de trei ori. O porneşte apoi cu binecunoscuţii lui paşi siguri şi egali spre capătul străzii. De pe balcon nu văd întîlnirea, ci doar întoarcerea. Tatăl lui Ionuţ e înalt, negricios, poartă sub braţ o servietă, iar în spate îl poartă, uneori, pe Ionuţ. In dimineaţa aceasta nu l-am văzut pe Ionuţ trecînd la cumpărături. Cînd a plecat la şcoală s-a oprit pe treptele de la ieşirea din bloc, a stat cîteva clipe, apoi a spus fără veselia de altădată:

— Bună ziua.

L-am privit în ochi şi l-am întrebat ca de obicei:

— Cu soare? Sau cu nori?

Ionuţ nu m-a privit. A spus abia auzit:

— Cu nori!

— De ce? am întrebat.

A înălţat din umeri trist:

— Am luat doi de opt. La matematică şi istorie...

— Te-ai certat cumva cu Pitagora sau cu Alexandru cel Mare?

A zîmbit:

— Nu. Cu colegii mă cert des din cauza disciplinei.

— Asta te împiedică să înveţi?

A zîmbit iar şi-a înălţat din umeri:

— Nu. Nu cred. Însă eu din clasa întîi şi pînă acum n-am luat decît note de zece. Cei doi de opt mi se par atît de străini! Parcă ar fi năvălit în camera mea doi marţieni.

— Şi nu poţi să-i dai afară? Tu eşti un şcolar bun. Un copil deosebit... Fruntea sus!

Spune, dar fără să mă privească în ochi:

— Altădată eram. Acum sînt un copil obişnuit. Da' o să-ncerc.

Coboară treptele încet, una cîte una, îşi muşcă buza şi mormăie:

— O să încerc...

AGENDA
COMANDANTULUI
INSTRUCTOR

O GARANȚIE, DIN START, A SUCCESELOR VIITOARE:

INSTRUIREA COMANDAMENTELOR NOU ALESE

Se încheie alegerile pionierești, programul de activități arată promițător, pionierii aleși sînt dornici să confirme încrederea arătată. Grupa, detașamentul, unitatea trăiesc frumoasele senzații ale unui nou debut — toate semnele indică perspective frumoase pentru activitatea pionierească ce urmează. Trec o săptămînă, o lună, chiar mai multe. Rînd pe rînd, activitățile din program au fost desfășurate, dar, uneori, în detașament, lucrurile nu merg tocmai bine: efort mult — eficiență mică; ezitări, confuzii, pasul pe loc. Cauze multe, diverse, desigur. E suficient însă să întrebi, de exemplu: «Cine este responsabil cu munca patriotică?» — și vezi că se ridică ezitant unul, apoi se așază; detașamentul începe să dea pronosticuri. «Ba nu; cutare». «Ba cutare» etc. — și atunci înțelegem cu ușurință că la baza acestei stări de lucruri stă o cauză deosebit de importantă.: **insuficienta instruire a comandamentului pionieresc nou ales.**

Desigur, pionierii pot să învețe ce au de făcut și pe parcurs, cu timpul; dar principiile eficienței ne învață că nu trebuie să lăsăm pe seama întîmplării **ceea ce poate fi însușit sistematic.** Pentru aceasta ne stau la dispoziție reglementările elaborate de C.N.O.P. În această privință, comandantul-instructor al unității, consiliul comandanților-instructori sînt investiți cu răspunderi clare. Aceleași principii ale eficienței ne învață că succesul oricărei activități este prefigurat în modul cel mai optim din debutul ei. Deci, **instruire de la început!**

I. Mai întîi: să ne cunoaștem atribuțiile!

Sigur, alegerea în activ este o bucurie pentru orice pionier — și în acest sens felicitările colegilor, ale părinților sînt binevenite. Dar pionierul din activ n-a primit numai dovezile unei bune aprecieri din partea colegilor săi (cum ar fi, la clasă, o notă bună), ci și o **răspundere importantă.** Ea trebuie înțeleasă pe deplin și cu maximă exactitate. Altminteri, un pionier comandant va înțelege uneori că el trebuie să facă totul: să organizeze, să mobilizeze, să finalizeze etc. — sau, dimpotrivă, că el trebuie doar să stea și să dea indicații, să-i tragă pe alții la răspundere.

Dintre aspectele ce țin de cunoașterea atribuțiilor, accente speciale ni se pare că se impun în trei privințe:

1. **Precizie și varietate în atribuțiile comandantului de grupă.** Aici nesiguranța dăinuie mai mult decît în alte direcții. «Ce trebuie să faci tu în calitatea pe care o ai?» îl întrebi pe un pionier, și el îți răspunde, uneori, în felul următor: «Să-i ajut personal pe colegii din grupa mea la învățătură» (dacă e un pionier din ciclul primar) sau «Să am grijă ca grupa să fie prezentă la activitățile detașamentului» (dacă e mai mare).

O asemenea înțelegere a atribuțiilor este ori greșită (primul caz), ori unilaterală (cazul al doilea). Se impune deci instruirea atentă a acestor pionieri, ținînd seama, în primul rînd, de vîrsta lor: prin acțiuni concrete, demonstrative (mai ales în cazul claselor mici), prin explicații verbale etc.

2. **Atenție la atribuțiile pionierilor din comandament care nu au și funcții de comandanți** (de grupă sau de detașament). Responsabilul cu munca patriotică, de exemplu. Ei trebuie învățați să devină animatori competenți ai acestui domeniu și nu simpli contabili. Să inițieze, să mobilizeze, să organizeze.

3. **Pionierii-locțiitori nu sînt... rezerve!** Există riscul (întîlnit nu de puține ori în realitate) ca în lipsa unei instruiri prompte, eficace, locțiitorii să rămînă prezențe formale în comandamentele respective. Dar ei nu sînt niște «jucători de rezervă» care activează în lipsa titularului, ci au sarcinile lor specifice.

Dacă **de la început** nu veghem la luarea în considerare a acestui aspect, inactivitatea locțiitorului va constitui o consecință firească.

II. În ce direcții de activitate urmează să instruim comandamentul nou ales?

Vom desprinde patru direcții. În cadrul fiecăreia vom sublinia cîteva sugestii care ni se par utile în mod special.

a) **În domeniul educației prin muncă și pentru muncă.**

Să-i familiarizăm pe cei nou aleși cu metodele specifice pionierești de conștientizare a îndatoririi de a învăța, cu formele de organizare a activității de muncă patriotică, a muncii în cercuri, cu alte forme de activitate al căror conținut principal îl constituie educația prin muncă și pentru muncă. În acest sens, atît pentru pionierii mari, dar mai ales pentru cei mici, se cere folosirea unor metode atractive și convingătoare: nu abuz de expuneri ale comandantului-instructor, ci participare reală la activități, analiza acestora, desprinderea învățămintelor, prilejuirea schimbului de experiență. În acest sens, activitățile comune pot da rezultate dintre cele mai bune. La Școala generală nr. 5 din Curtea de Argeș, comandamentele claselor mici au preluat sistemul de lucru al colegilor lor mai mari în ceea ce privește planificarea, organizarea și programarea în continuare a activităților de colectare a materialelor secundare și astfel angajamentele de muncă patriotică la acest capitol (unde se întîmpinau unele greutăți în anii trecuți), cunosc acum un ritm optim de îndeplinire.

Instruirea se adresează în principal pionierilor comandanți, precum și membrilor din comandamente ce răspund de domeniul respectiv.

b) **În domeniul educației politico-ideologice, patriotice, revoluționare, moral-civice.**

Acum, în aceste zile și săptămîni premergătoare celei de-a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, este necesar ca toți pionierii din comandamente să înțeleagă semnificația deosebită a activității lor și a colectivelor pe care le conduc.

Foarte important este ca membrii comandamentelor nou alese — mai ales pionierii aleși pentru prima dată — să înțeleagă de la început că funcția pe care o dețin este, de fapt, **expresia unui mandat.** Să li se precizeze că ei acționează democratic, împreună cu colegii de grupă, detașament etc.; că hotărăsc și acționează numai în spiritul hotărîrilor colectivului pe care îl reprezintă. Obișnuințele de tip nedemocratic — decizii de unul singur, exces de autoritate etc. — odată instaurate sînt anevoie de corectat ulterior.

Este necesar să-i familiarizăm pe pionieri cu metodele de lucru în cluburile de dezbateri politico-ideologice: folosirea consultațiilor politice din «Cutezătorii» a Dicționarului politic etc.

Accente speciale va căpăta instruirea pe aceste teme în cazul pionierilor-comandanți.

c) **În domeniul activității cultural-artistice, sportiv-turistice, de pregătire pentru apărarea patriei.**

Este bine să se asigure înțelegerea de către comandament a necesității de a realiza **ritmicitate** și **varietate** activităților de acest gen, deprinderea de a folosi eficace și înțelept **timpul liber.**

Să nu le aglomereze vara, să nu le suprime iarna, să nu abuzeze de întreceri la fotbal în dauna altor activități sportive etc.

În afara activităților cuprinse în programul de activități, comandamentul să știe că pe aceste direcții pot avea loc inițiative spontane; să le încurajeze, să le dezvolte. Și aici, accentul special se adresează responsabililor respectivi de la diferite niveluri: grupă, detașament, unitate, comună etc.

d) **În privința ceremonialului pionieresc.** Acordați toată atenția acestei probleme. Nu de puține ori chiar salutul pionieresc nu este corect executat.

*

Desigur, activitatea de instruire a comandamentului nou ales este deosebit de vastă ca întindere, e un proces de durată. Important este însă ca ea **să înceapă fără întîrziere,** iar pe parcurs să fie îmbunătățită, adîncită. Despre **modul cum trebuie să se realizeze** instruirea, reținem aceste precizări:

a) **Diferențiat pe vîrste:** în forme mai accesibile pentru pionierii mici, ca și pentru pionierii pentru prima dată aleși.

b) Prin **explicații, prin consultarea** documentelor de partid, a statutului, a unor documente elaborate de C.N.O.P.; **prin întrebări și răspunsuri** etc.

c) **Prin utilizarea schimbului de experiență:** discuții, dezbateri între pionieri, acțiuni comune demonstrative.

d) **Prin folosirea materialelor intuitive:** scheme, planșe (mai ales la însușirea ceremonialului), fotografii, materiale din presa pionierească, diafilme, înregistrări fonice, filme demonstrative etc.

În final, repetăm cerința de bază a oricărei instruiri: **pe cît posibil prin dovezi concrete și prin acțiune proprie!** Nu uitați: instruirea nu are drept scop o simplă acumulare de cunoștințe, ci ea este o «instruire pentru activitate». Nimic mai firesc deci ca ea să se realizeze **prin activitate.**

Ilie Traian

1

FOTO SEMNAL '80

Inaugurăm noua noastră rubrică, **«Foto-Semnal '80»** *publicînd cîteva imagini reprezentative ale acțiunilor în care sînt antrenați în această primăvară pionierii din întreaga țară.*

1. **«Cu toții răspundem la ore foarte bine!»** *— asa si-a intitulat fotografia pionierul* **Cătălin Haidău** *din* **Tîrgu-Jiu.** *«Pentru toți colegii mei, ca și pentru mine — adaugă Cătălin —, cel mai important lucru este să învățăm astfel încît să ne îndeplinim cît mai bine principala noastră îndatorire pionierească. M-am gîndit că o imagine care ilustrează această preocupare din detașamentul nostru este aceasta, pe care am surprins-o în timpul unei ore de geografie».*

2. Pe meleaguri hunedorene, pionierul **Nica Dorel** *a surprins prin obiectivul aparatului de fotografiat un moment pe care-l trăiește cu emoție fiecare pionier — semnarea «Legămîntului pionierului».*

3. **«Primăvara a sosit și, ca în fiecare an, toți colegii mei de la Școala generală nr. 1 din Costești (Argeș) ieșim în livezile C.A.P. să dăm o mînă de ajutor la curățatul pomilor. Colegul meu mai mare, Viorel, este unul dintre cei mai harnici și mai voioși.»** *(foto:* **Tatiana Diaconescu,** *clasa a VI-a B).*

4. **«În atelierul de ceramică și artă decorativă al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Tîrnăveni,** *care a luat ființă numai cu cîteva luni în urmă,* **Marius,** *și* **Kinga, Ionela,** *și* **Zsolt,** *ca și alți colegi de-ai lor, lucrează pe-ntrecute. În curînd își vor prezenta cele mai frumoase realizări la tradiționalul tîrg de primăvară al olarilor»* **(Daniela Codori,** *clasa a IV-a).*

5. Pentru grădinile în care vor înflori sute de răsaduri pregătite de pionieri se prepară de pe acum mranița (foto: **Școala generală Slătioara,** *județul* **Vîlcea).**

FOTO SEMNAL '80

FOTO SEMNAL '80

FOTO SEMNAL '80

FOTO SEMNAL '80

FOTO SEMNAL '80

2
LEGĂMÎNTUL PIONIERULUI

3

4

5

OPERAȚIUNEA „TROFEELE HĂRNICIEI"

O EXPERIENȚĂ BRĂILEANĂ

Pionierii de la Școala generală nr. 17 din Brăila și-au cîștigat un respect deosebit printre colectorii brăileni. Expresia «Vom recupera cu ajutorul pionierilor» a devenit obișnuită. În toamna trecută, de pildă, Plafarul a apelat la unitatea de pionieri din această școală pentru colectarea castanelor. Cererea a primit un răspuns prompt și concret: o cantitate de 100 kg de castane culese de copii harnici. Dar marea pasiune a celor 700 de pionieri și elevi de la Școala generală nr. 17 este colectarea materialelor recuperabile. Un recent articol apărut la «Semaforul» școlii se încheia cu următoarele cuvinte: «Noi, toți pionierii și elevii școlii, am rostit un **Nu! hotărît risipei!** Angajamentul nostru de muncă patriotică, alături de învățătură și disciplină, ocupă un loc de frunte în preocupările noastre».

Am încercat să aflăm amănunte despre hărnicia pionierilor de aici. La începutul acestui an au lansat printre pionierii municipiului o chemare la întrecere în întîmpinarea celei de-a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. În această chemare ei propun îndeplinirea integrală a angajamentului asumat în colectarea materialelor recuperabile pe acest an, pînă la data de 6 aprilie a.c. Pionierii care ne-au făcut foarte interesante mărturisiri din experiența lor în muncă se numesc: Viorica Teodorescu, Camelia Trifan, Valentin Tolea, Valentin Sava, Dodaș Mari, Simona Ciobanu, Virgil Zanet, Gabi Cioroiu, Dan Teodorescu, Ion Septimiu și alții. I-am văzut și în plină activitate, am văzut și locul de colectare din școală, special amenajat — o debara aflată la parter, închisă cu o draperie. Zilnic, copiii vin și aduc aici hîrtie și ambalaje de sticlă, cercetînd cu privirile în ce ritm cresc cantitățile colectate. Cei mai activi pionieri s-au dovedit a fi cei dintr-a V-a A, care au lansat în școală și inițiativa echipelor de acțiune. La ora actuală acestea sînt cunoscute în cartierul școlii, conlucrează cu comitetele de locatari și cu locatarii înșiși în colectarea tuturor materialelor recuperabile. (Adică, în unele cazuri, merg de la un apartament la altul și îi întreabă pe locatari dacă au materiale recuperabile și doresc să fie predate pionierilor.) «Copiii noștri sînt ca albinuțele...», se spune la școală și în cartier. Iată, de exemplu, o performanță atinsă de o echipă de acțiune din clasele a V-a: în trei zile a colectat 100 kg de maculatură...

Trofeele hărniciei acestor pionieri sînt roadele bunei organizări, ale inițiativei și pasiunii pentru muncă. De aceea inițiativa lor a fost îmbrățișată și de alte detașamente, din alte unități. Zilele acestea, la redacție a sosit o scrisoare prin care comandamentul unității ne anunță asupra organizării unui schimb de experiență în municipiu — gazdă fiind chiar Școala generală nr. 17 —, pentru popularizarea și identificarea altor posibilități de recuperare a materialelor recuperabile.

M. Micu

Cutezătorii PRINTRE NOI

EXPEDIȚIONARI, LA UN PAȘ DE EXTRAORDINAR

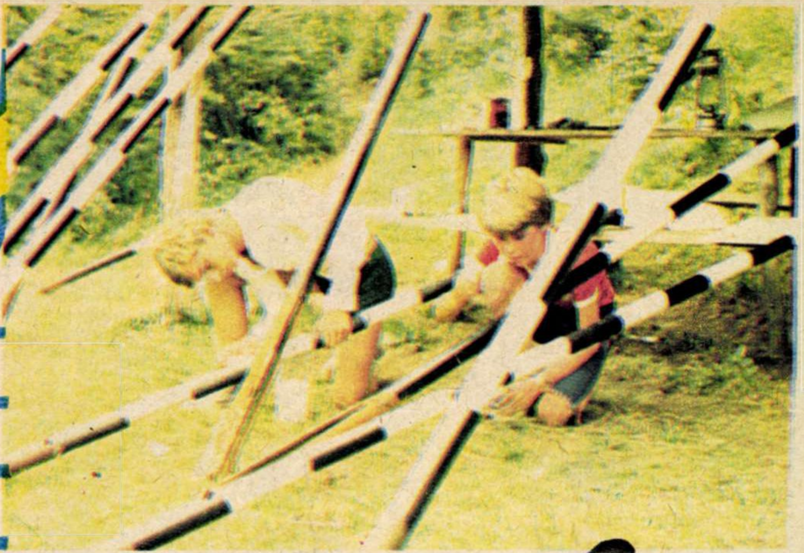

Marea descoperire a îndrăzneților navigatori de... apă dulce din Sîncrai

DE LA SÎNCRAI (județul Cluj) pînă la mare e cale lungă. Așa că nici vorbă pe-aici de localnici cît de cît pricepuți într-ale navigației. Și totuși zece pionieri de la Școala din această comună, încurajați, pregătiți și conduși de către doi profesori-comandanți, au îndrăznit (de-aici și numele de «Îndrăzneții» pe care l-au dat echipajului lor) să facă pe marinarii de cursă lungă. S-au instruit din cărți și s-au pregătit **pe uscat,** și-au construit singuri — după un proiect propriu și cu mijloace locale — o plută, au transportat-o **pe bucăți** la Aiud, pe malul Mureșului, au montat-o, au lansat-o la apă, s-au îmbarcat pe ea cu tot... calabalîcul (corturi, saltele, saci de dormit, alimente), au înălțat pe catarg fanionul echipajului și... la drum! S-au lansat, cu toate pînzele sus, într-o adevărată aventură nautică, fiecare în parte și toți laolaltă visînd, sperînd și dorind cu ardoare să facă o descoperire deosebită, ieșită din comun, așa cum fac de obicei expediționarii.

Și-ntr-adevăr, au făcut nu una, ci o mulțime de descoperiri. Au descoperit, mai întîi, că navigația pe apă dulce nu-i chiar așa de ușoară cum pare. «**Bătrînul Mureș nu era deloc blînd** — notează, în jurnalul de bord, Gheorghe Pora, cronicarul echipajului. **E puternic și capricios, și la tot pasul ne servea fel de fel de surprize**». Vîrtejuri, bancuri de nisip, sălcii cu ramurile plecate peste apă «**ca niște capcane**», o viitură neașteptată care a transformat rîul într-un adevărat fluviu, ba și o furtună cu valuri uriașe, care le-a dat mult de furcă: «**Speram ca furtuna, stîrnită din senin, să ne ocolească, dar n-a fost așa. A început dintr-o dată să plouă, cu picături mari și reci, să tune și să fulgere, iar vîntul se umfla în apă și-n pluta noastră care sălta ca o jucărie, în voia lui, pe valuri. Ne învîrtea în mijlocul Mureșu-**

lui ca pe un titirez... Am intrat cu toții în acțiune, fiecare la postul lui... Cînd ne-am apropiat de țărm, vîntul ne-a izbit tare de el și ne-a dus iar în larg. Am revenit, dar iar ne-am izbit și-am ricoșat din mal. Atunci Gabi și Düry au sărit în apă cu parîmele în mîini, au înotat pînă la mal, s-au prins de ce-au apucat și-au început să tragă pluta spre ei. Noi îi ajutam cu vîslele și cu prăjinile...» Nimic însă nu reușește să-i oprească din drum pe cei zece navigatori din Sîncrai. Asemeni argonauților porniți în căutarea lînii de aur, ei merg mai departe, zile în șir, numai ochi și urechi, căutînd și sperînd în marea lor descoperire: pescuiesc, dar peștii sînt dintre cei obișnuiți, nu-i printre ei nici o... fosilă vie (cum au citit ei c-au prins niște cercetători mai norocoși, pe undeva, prin mările Africii), așa că-i studiază ce-i studiază,apoi pe jar cu ei; se bălăcesc în apa caldă și culeg plante acvatice, dar toate sînt deja trecute în cataloage, așa că se mulțumesc doar cu îmbogățirea ierbarului; fac observații diverse asupra apei și a albiei și admiră peisajul de-o rară frumusețe al Văii Mureșului pe care-l prind pe peliculă color, se întîlnesc și stau de vorbă cu numeroși localnici, descoperă că **«sînt oameni harnici și buni»**, care-i primesc și-i tratează cu caldă ospitalitate, află de la ei noutăți de toate felurile, cu care-și completează cunoștințele, jurnalul și albumul, dar... nimic deosebit, nimic ieșit din comun.

...Ultima zi a expediției, ultimele ei clipe, Se despart cu adîncă părere de rău de pluta, de «**nava**» lor, la bordul căreia «**am trăit atîtea întîmplări și-am petrecut zile pe care nu le vom uita niciodată**». Sînt triști, și e firesc, dar oare numai din cauza acestei despărțiri? Nu cumva și pentru că visul lor de-a intra în rîndul marilor descoperitori nu s-a împlinit? Însă cronicarul, vorbind în numele tuturor membrilor echipajului, ne dezvăluie cu uimire și bucurie că, de fapt, lucrul acesta s-a petrecut totuși: «**Expediția ne-a oferit prilejul să descoperim că putem fi îndrăzneți nu numai cu numele, ci și în realitate, că atunci cînd acționăm uniți, cum am fost noi tot timpul pe pluta noastră, putem învinge orice greutăți. De-acum încolo, fiecare dintre noi va avea mai multă încredere în posibilitățile lui și ale celorlalți. Asta e marea descoperire pe care am făcut-o noi în această expediție grea, dar foarte frumoasă și folositoare.**»

O părere la care subscriem și noi, convinși că, într-adevăr, aceasta e una dintre marile descoperiri pe care trebuie s-o facem, necontenit, fiecare dintre noi. «Îndrăzneții» din Sîncrai ne-au dovedit că **se poate** și că merită **să încercăm.**

C. Diaconu

„COPIII SE ADRESEAZĂ COPIILOR“
PENTRU A CONSTRUI O LUME MAI BUNĂ

Amplele acțiuni întreprinse în cadrul Anului Internațional al Copilului au atras o largă adeziune a opiniei publice care dorește în continuare organizarea unor activități în favoarea copiilor. În acest sens, Secretariatul UNESCO lansează un concurs internațional de poezie al copiilor, la care cititorii noștri sînt invitați cu toată cordialitatea să participe.

Tema concursului:

Așa cum este enunțată și în titlu ea va avea o largă deschidere spre reflectarea în poeziile trimise a prieteniei și solidarității cu copiii lumii, exprimînd dorința ca tînăra generație să trăiască în pace, într-o lume neîntunecată de spectrul războiului, al foametei și sărăciei. Concursul va fi astfel o întîlnire a copiilor de pe toate meridianele, a diferitelor culturi din lume, o întîlnire în «Dumbrava minunată» a copilăriei. Farmecul prieteniei care se leagă între copii cu prilejul unor excursii, la un foc de tabără, într-o vacanță petrecută la munte sau la mare, bucuria de a fi copil într-o țară liberă, încrederea în tine și în cei din jurul tău. mîndria de a putea să te împlinești prin muncă și învățătură, prin fapte de cutezanță, pot fi tot atîtea surse de inspirație.

Condiții de participare:

Concursul se va desfășura între 1 aprilie și 1 mai a.c.

Participanții vor trimite o poezie sau un grupaj de cel mult trei poezii. Lucrările vor purta semnătura scrisă citeț, vîrsta, școala și localitatea.

Selecția lucrărilor primite se va face între 1 și 15 mai a.c. de către un juriu alcătuit din poeți, critici literari, reprezentanții unor cenacluri pionierești.

Premii pentru concursul național oferite de revista «Cutezătorii»

Concursul va fi dotat cu următoarele premii:

Premiul I: 2 excursii în străinătate, cu un echipaj format din cititori ai revistei «Cutezătorii»

Premiul II: 2 casetofoane

Premiul III: 2 aparate de fotografiat

20 de mențiuni: cărți de poezie, albume de artă

100 de diplome Atelier literar «Cutezătorii».

La concursul «Copiii se adresează copiilor» sînt invitați copii pînă la vîrsta de 14 ani (pionieri și șoimi ai patriei).

Lucrările premiate vor fi trimise la Secretariatul UNESCO. Din poeziile sosite acolo, de pe toate meridianele, vor fi selecționate 20 de poeme, dintre care se va alege cel mai bun pentru a i se face o adaptare muzicală. Adaptarea și aranjamentul muzical vor fi realizate de către celebrul muzician englez Roger Whittaker (cîntăreț. poet, compozitor). Cîntecul va fi înregistrat apoi pe disc. Sumele realizate din vînzarea discului vor fi folosite în cadrul Programului de întrajutorare UNESCO.

Alte premii internaționale:

Laureatul concursului internațional va primi drept premiu o călătorie de 8 zile la New York, însoțit de două persoane. În timpul sejurului va vizita Sediul O.N.U. și va asista la toate manifestările prestigioase ce vor avea loc cu prilejul premierii.

Autorii celor mai bune douăzeci de poeme vor primi o medalie de bronz și discul realizat cu ocazia acestui concurs.

Poemele vor fi tipărite într-una din publicațiile UNESCO.

UNESCO va oferi, de asemenea, fiecărei țări participante următoarele premii pentru concursul național:

Cîte 15 discuri «Cadoul vieții».

Cîte 5 abonamente la revista «Curierul UNESCO», într-o versiune la alegere.

Cititorii noștri sînt invitați să participe în număr cît mai mare la acest interesant concurs, exprimînd în versuri frumoase sentimentele lor de prietenie pentru copiii lumii.

Lucrările vor fi trimise pe adresa redacției: **Revista «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, București**, cu mențiunea «Copiii se adresează copiilor», pînă la data de 30 aprilie.

MERIDIANELE COPILĂRIEI

„MUJIHBAS“, COPIII LIBERTĂȚII

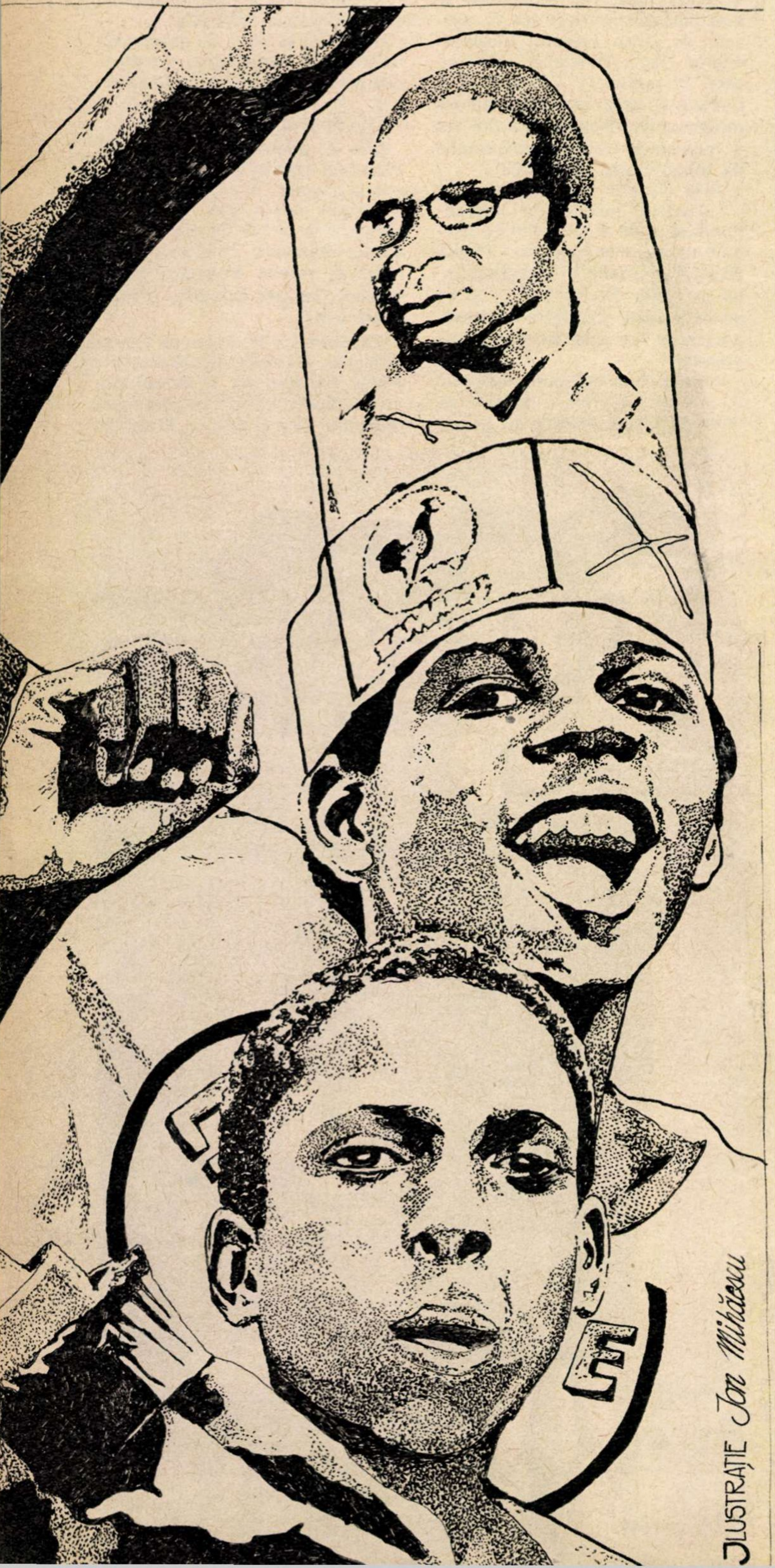

Undeva, într-un colț îndepărtat al Africii meridionale, la cîțiva kilometri de orașul Fort Victoria, în țara care s-a numit multă vreme Rhodesia, după numele aventurierului Cecil Rhodes, cel care, cu nouă decenii în urmă, întemeia aici o nouă colonie a imperiului britanic, se ridică, impresionante, ruinele unei gigantice construcții de granit, monument al unei străvechi civilizații ce a înflorit pe aceste meleaguri. Simetria desăvîrșită a edificiilor care au răzbit pînă la noi prin negura timpurilor, semeția zidurilor, ridicate din blocuri uriașe de piatră, șlefuite cu o neînchipuită migală, farmecul tainic ce le înconjoară au stîrnit admirația oamenilor de știință și cărturarilor, care le-au dat denumirea de **zimbabwe,** ceea ce în limba localnicilor africani înseamnă **«casă de piatră».** Astăzi Zimbabwe a devenit numele celei mai noi țări care și-a dobîndit libertatea, sfărîmînd cătușele robiei coloniale. Peste mai puțin de o lună, la miezul nopții de 17 spre 18 aprilie, la Salisbury, capitala țării, care își va recăpăta numele african Harare, steagul fostei puteri coloniale va fi coborît și în locul său va fi înălțat steagul națiunii zimbabwe, vestind, astfel, întregii lumi nașterea unui nou stat independent. Va fi încununarea deplină a luptei desfășurate cu dîrzenie, ani îndelungați, de patrioții africani pentru dreptul cel mai sacru al unui popor: acela de a fi stăpîn în propria țară, în propria casă.

O țară cu neasemuite frumuseți și cu nenumărate bogății. O țară a arborilor în floare și a primăverii veșnice, dar, totodată, o țară în care se statorniciseră rînduieli profund nedrepte: un mic număr de coloni albi, cam 220 000, ducînd un trai fără griji și bucurîndu-se de toate binefacerile civilizației, în timp ce covîrșitoarea majoritate a populației, peste 7 milioane de africani, erau supuși oprimării, îndurînd lipsuri și umilințe de tot felul. Acum însă lucrurile s-au schimbat și în fața poporului zimbabwe se deschid zorile unei vieți noi, astfel ca toți locuitorii laolaltă, fără deosebire de culoarea pielii, să-și poată făuri, liberi și egali în drepturi, un viitor fericit.

... Dar **«mujihbas»**, ce sînt sau mai bine-zis, cine sînt aceștia? «Mujihba» înseamnă, în limba africană vorbită în Zimbabwe, **«copil»**, **«băiat»**, **«ștrengar».** Într-un cuvînt, un fel de **«Gavroche»** al Africii. Aidoma viteazului erou al lui Victor Hugo, care vă este, desigur, cunoscut, dragi cititori, **«mujihbas»** au dat un ajutor prețios părinților și fraților lor mai mari în lupta pentru libertate, au îndeplinit misiuni periculoase de cercetași în hățișurile junglei, au asigurat de multe ori legătura între unitățile de patrioți africani, le-au adus hrană și le-au dat de știre cînd se apropiau patrulele dușmane... Și tot aidoma lui Gavroche nu puțini **«mujihbas»** și-au jertfit viața lor tînără, pentru ca patria lor să devină liberă.

Iar cînd visul libertății s-a împlinit, cînd după victoria pe cîmpurile de bătălie, patrioții africani au triumfat și în alegerile de luna trecută, uriașă a fost revărsarea de entuziasm, alături de întregul popor, a micilor revoluționari. Ei și-au dat frîu liber bucuriei, cîntînd și dansînd, agitînd frenetic stegulețe cu culorile naționale ale noului stat, salutînd cu pumnul strîns. Mii și mii de copii imitau fîlfîitul aripilor cocoșului, în timp ce din piepturile lor răsunau, ore și ore în șir, strigătul victorios al acestei păsări, simbol al partidului care a obținut în alegeri numărul cel mai mare de voturi, **Uniunea Națională Africană Zimbabwe (Frontul Patriotic),** sub conducerea militantului Robert Mugabe, devenit prim ministru al noului stat independent.

Anunțînd la televiziune, imediat după victorie, programul primului guvern liber al statului Zimbabwe, primul ministru a arătat că acesta va fi un guvern al unității forțelor naționale cele mai largi, care au luat parte la lupta pentru neatîrnare, că în spiritul reconcilierii și al umanismului, populația albă își va avea proprii reprezentanți. Printre măsurile imediate avute în vedere primul ministru a amintit la loc de cinste dreptul egal la învățătură pentru toți. Ce veste putea fi mai îmbucurătoare, ce răsplată putea fi mai bună pentru **«mijihbas»?** Într-adevăr, sub rînduielile strîmbe ale colonialismului, numai o mică parte din copiii africani, cam trei din fiecare zece, se bucurau de lumina științei de carte. Acum, odată cu neatîrnarea țării, toți copiii au dobîndit posibilitatea de a învăța, de a pătrunde minunatele taine ale științei și a-și croi astfel un drum larg în viață, drum care pînă deunăzi era închis pentru cei mai mulți dintre ei.

Gavroche, copilul neînfricat de pe baricadele Parisului, simbol nepieritor al eroismului revoluționar, ar zîmbi, desigur, plin de mulțumire: a fost înlăturată încă o barieră din calea libertății, frații săi cu pielea de culoare neagră din îndepărtatul Zimbabwe vor crește în cinste și în demnitate, pentru a deveni oameni de folos patriei lor renăscute.

C. Romulus